

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

Diplomová práce

2017

Bc. Ondřej Motejlek

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

Bc. Ondřej Motejlek

**Zpravodajský servis českých médií
při návštěvě čínského prezidenta
Si Ťin-pchinga v ČR -
případová studie: Empresa Media**

Diplomová práce

Praha 2017

Autor práce: **Bc. Ondřej Motejlek**

Vedoucí práce: **PhDr. Jan Křeček, Ph.D.**

Rok obhajoby: 2017

Bibliografický záznam

MOTEJLEK, Ondřej. *Zpravodajský servis českých médií při návštěvě čínského prezidenta Si Ťin-pchinga v ČR - případová studie: Empresa Media*. Praha, 2017. 115 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Jan Křeček, Ph.D.

Abstrakt

Tato diplomová práce si dává za cíl analyzovat zpravodajský servis médií ze skupiny Empresa Media při třídenní návštěvě čínského prezidenta Si Ťin-pchinga v březnu 2016 v ČR. V Empire měla v době návštěvy podíl 49 procent čínská finanční společnost CEFC.

Návštěva čínského prezidenta v Praze byla mediálně velmi sledovanou událostí, a to nejenom v souvislosti s oficiálním programem. V hlavním městě se v průběhu tří dní odehrála řada demonstrací proti politice Číny, protestních akcí a došlo i na četné potyčky mezi příznivci čínského prezidenta a jeho odpůrci.

Média ze skupiny Empresa Media ale tyto události téměř bez výjimky ignorovala. Jakékoliv projevy nesouhlasu s návštěvou čínského prezidenta nebo politikou Číny v jejich zpravodajství chybí. Kromě toho nedávala prostor ani politikům a odborníkům, kteří kritizovali formu přijetí Si Ťin-pchinga nebo jiné záležitosti týkající se Číny obecně. Vyplývá to z analýzy zpravodajského servisu tří vydání týdeníku Týden, jeho internetové verze Týden.cz v období od 21. března 2016 do 3. dubna 2016, zpravodajství televize Barrandov ve stejném období a online přenosu na webu Týden.cz. Ještě výrazněji tento fakt vynikne při srovnání se zpravodajstvím dalších velkých českých médií.

Abstract

This thesis wants to analyze the media service of the Empresa Media group during the three-day visit of chinese president Xi Jinping in the Czech Republic in march of 2016. At that time 49 percent share of Empresa Media was owned by chinese company CEFC. The visit was covered with a very high importance in all of the czech media. And not only in connection with the official schedule. Series of demonstration took place in Prague and also some fights occured between supporters of the chinese presindent and his opponents.

However, media of the Empresa Media group almost without any exception ignored these events. Any manifestations of disagreement with the finese presindent's visit or China's politics is missing from its coverage. It results from analyzing magazine Tyden, its online version Tyden.cz, evening news of TV Barrandov and online coverage provided by Tyden.cz. This fact stands out even more when compared to some other important czech media.

Klíčová slova

Empresa Media, Týden, Týden.cz, TV Barrandov, Si Ťin-pching, CEFC

Keywords

Empresa Media, Tyden, Tyden.cz, TV Barrandov, Xi Jinping, CEFC

Rozsah práce: 163 324 znaků

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 15. 5. 2017

Bc. Ondřej Motejlek

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval vedoucímu této diplomové práce PhDr. Janu Křečkovi, Ph.D. za ochotu práci vést a cenné rady při jejím zpracování.

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Teze MAGISTERSKÉ diplomové práce	
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:	
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: Motejlek Ondřej	Razítko podatelny:
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2015/2016	
E-mail diplomantky/diplomanta: ondrej.motejlek@gmail.com	
Studijní obor/forma studia: Mediální studia/kombinované	
Předpokládaný název práce v češtině: Zpravodajský servis českých médií při návštěvě čínského prezidenta Si Ťin-pchinga v ČR - případová studie: Empresa Media	
Předpokládaný název práce v angličtině: Media coverage of a Chinese President Xi Jinping's visit to Czech Republic - case study: Empresa Media	
Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2012/2013) (diplomovou práci je možné odevzdat nejdříve po dvou semestrech od schválení tezí) LS 2016/2017	
Charakteristika tématu a jeho dosavadní zpracování (max. 1800 znaků): V březnu 2016 zavítal do ČR na třídní návštěvu čínský prezident Si Ťin-pching. Jednalo se historicky o vůbec první návštěvu čínské hlavy státu v Česku. Média se této události po celou dobu velmi intenzivně věnovala. V jejich zájmu ale nebyl pouze samotný oficiální program návštěvy, ale také četné protestní akce a střety mezi příznivci a odpůrci čínského prezidenta. Specifickou pozici měla média ze skupiny Empresa Media, v níž 49 procent vlastní čínská investiční skupina CEFC. Mezi ně patří týdeník Týden, jeho internetová verze Tyden.cz a televize Barrandov, které jsem si pro tuto diplomovou práci zvolil. Bezprostředně po návštěvě si některá česká média všimla, že Tyden.cz ve svém zpravodajství téměř pomíjel protesty a negativní projevy, které návštěvu Si Ťin-pchinga provázely. V krátké reportáži se o tom zmínila například Česká televize ve svém publicistickém pořadu 168 hodin, upozornil na to také například server Mediahub.cz.	
Předpokládaný cíl práce, případně formulace problému, výzkumné otázky nebo hypotézy (max. 1800 znaků): Cílem této diplomové práce je zjistit, jakým způsobem o návštěvě čínského prezidenta v ČR informovala média ze skupiny Empresa Media, ve které má významný investiční podíl čínská CEFC. Budu se snažit zjistit, jak velký podíl zpravodajství tvořily informace o protestech a akcích odpůrců samotné návštěvy Si Ťin-pchinga v Česku i čínského režimu jako celku. Zpravodajský servis jednotlivých médií - tedy týdeníku Týden, serveru Tyden.cz a televize Barrandov - pak porovnáme mezi sebou. Zároveň bych se rád speciálně věnoval on-line zpravodajství, které Tyden.cz přebíral od agentury ČTK, ale které se od agenturního servisu v mnoha bodech lišilo.	
Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu): I. Úvod 1. Kontext návštěvy čínského prezidenta v České republice 2. Základní diskuze výzkumného problému 3. Formulace výzkumného problému II. Teoretická část 1. Česká mediální krajina a model jejího fungování 2. Vývoj vlastnické struktury českých médií po roce 1989 3. Přehled čínských investic v ČR III. Zkoumaná média 1. Profil skupiny Empresa Media 2. Vývoj týdeníku Týden	

<p>3. Historie webu Týden.cz 4. Charakteristika televize Barrandov a její programové schéma</p> <p>IV. Metodická východiska výzkumu</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Popis metodiky výzkumu 2. Kvantitativní obsahová analýza 3. Kvalitativní výzkum 4. Explanační metody, zejména srovnání <p>V. Analytická část</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Vyhodnocení analýz 2. Interpretace zjištěných informací <p>VI. Závěr</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Shrnutí zjištěných poznatků
<p>Vymezení podkladového materiálu (např. titul periodika a analyzované období): Si Ťin-pching byl v ČR od 28. do 30. března 2016.</p> <p>Týdeník Týden - vydání 21. března, 29. března, 4. dubna Zpravodajství na serveru Týden.cz od 26. do 31. března. Vysílání televize Barrandov od 24. do 31. března.</p>
<p>Metody (techniky) zpracování materiálu: Kvalitativní obsahová analýza Kvantitativní obsahová analýza</p>
<p>Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů <u>k tématu a metodě</u> jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků):</p> <p>HALLIN, D. a MANCINI, P. Systémy médií v postmoderním světě. Praha: Portál, 2008, 367 stran, ISBN: 8073673772. Kniha představuje základní přehled národních mediálních systémů euroamerického prostoru. Autoři v ní navazují na učebnici mediální komparatistiky z padesátých let 20. století Čtyři teorie tisku (Siebert, Peterson, Schramm). Rozlišují tři základní typy mediálních systémů - polarizované pluralitní, demokraticko-korporativní a liberální.</p> <p>BEDNAŘÍK, P., JIRÁK, J. a KÖPPLOVÁ, B. Dějiny českých médií. Praha: Grada Publishing, 2011, 448 stran, ISBN: 978-80-247-3028-8. Kniha je základním chronologicky řazeným vhladem do vývoje českých médií na pozadí obecně charakterizovaného historického kontextu ve světě a v českých zemích. Zachycuje sociální pozadí vývoje tisku, vysílání a síťových médií a hlavní technologické změny, které se na vývoji médií podílely.</p> <p>VALTR, P. Současná Čína a my očima Evropanů. Plzeň: Urbioprojekt Plzeň, 2012, 234 stran, ISBN: 978-80-260-3193-2. Kniha se snaží vysvětlit čínské současnosti a porovnat ji s evropskou a americkou civilizací. Zmiňuje řadu geografických, kulturních, přírodních zajímavostí, zvláštnosti architektury, dopravní infrastrukturu, problematiku životního prostředí, trendy rozvoje ekonomiky i společnosti. Chee oslovit i ekonomy a podnikatele, sleduje investiční možnosti, vztahy s ČR, Evropou i světem.</p> <p>HENDL, J. Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace. Vyd. 1. Praha: Portál, 2005, 407 s. ISBN 80-736-7040-2 Příručka ukazuje, z jakých zdrojů metody kvalitativního výzkumu vycházejí, a představuje hlavní výzkumné plány užívané v této oblasti. Popisuje kvalitativní metody sběru dat, jejich kódování, vyhodnocování a interpretaci. Pozornost věnuje i počítačovým nástrojům sloužícím kvalitativnímu výzkumu, psaní zprávy o výzkumu a hodnocení jeho kvality.</p> <p>TRAMPOTA, T. a VOJTĚCHOVSKÁ, M. 2010. Metody výzkumu médií. Praha : Portál, 2010. str. 296. ISBN 978-80-7367-683-4. Kniha seznamuje čtenáře s metodami užívanými při výzkumu médií. Obsahuje jak zásady komerčního</p>

výzkumu médií (výzkum sledovanosti, měření efektivity reklamy), tak i akademického (výzkum mediálních organizací, analýza reprezentace, interpretace textu). Jednotlivé metodické postupy jsou rozebrány na praktických příkladech z českých médií.

REICHEL, J. Kapitoly metodologie sociálních výzkumů. Praha: Grada, 2009, s. 111. ISBN 9788024730066. Autor seznamuje čtenáře se specifiky sociálních výzkumů a s rozdíly mezi výzkumem kvalitativním a kvantitativním. Popisuje cestu od zadání tématu k cílům výzkumného úkolu, ke zkoumaným znakům a hypotézám. Představuje užívané podoby sběru výzkumných dat a několik postupů získávání informací.

Diplomové a disertační práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

- Kaliba Jan, Čína v českém tisku: srovnání reprezentací autoritářského politického systému v demokratickém mediálním systému. Diplomová práce, 2009, Fakulta sociálních věd UK.

- Bc. Boubínová Karolína, TV Barrandov : Nová televizní stanice. Bakalářská práce, 2009, Fakulta sociálních věd UK.

Datum / Podpis studenta/ky

24.5.2016

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Auto ve svých tezích zdůrazňuje okolnosti své nesporně zajímavé „case“, tento případ však bude nutné zasadit do širšího rámce změn vlastnictví českých médií (že by předzvěst další fáze?). což ostatně předjímá i Kap. II. předpokládané struktury práce.

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

Křeček Jan

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

24.5.16
.....
Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNÝ FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTISKŮ DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE NA IKSŽ SCHVALUJE VEDOUcí PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY.

Obsah

1. ÚVOD.....	3
2. TEORETICKÁ VÝCHODISKA.....	5
2.1 KONTEXT NÁVŠTĚVY ČÍNSKÉHO PREZIDENTA V ČR.....	5
2.2 ČÍNSKÉ INVESTICE V ČR.....	7
2.3 PROBLEMATIKA ČÍNSKÉHO KAPITÁLU V MÉDIÍCH.....	9
3. VLASTNICTVÍ ČESKÝCH MÉDIÍ PO ROCE 1989 DO SOUČASNOSTI.....	12
3.1 OBDOBÍ 1989 – 1999.....	13
3.1.1 <i>Český tisk v roce 1989</i>	13
3.1.2 <i>Vývoj po roce 1989</i>	14
3.1.3 <i>Mladá fronta</i>	14
3.1.4 <i>Další deníky</i>	15
3.1.5 <i>Poprivatizační vývoj</i>	16
3.2 OBDOBÍ 2000 – 2009.....	18
3.2.1 <i>Snaha o nový bulvár</i>	20
3.2.2 <i>Změna vlastníka Hospodářských novin</i>	21
3.3 OBDOBÍ 2010 PO SOUČASNOST.....	23
3.3.1 <i>Odchod RBVG</i>	23
3.3.2 <i>Odchod Ringieru</i>	24
3.3.3 <i>Konec Vltava-Labe-Press</i>	24
3.4 ČASOPISY.....	25
3.5 TELEVIZE.....	29
3.6 ROZHLAS.....	30
4. EMPRESA MEDIA.....	33
4.1 PORTFOLIO.....	33
4.1.1 <i>Týden</i>	33
4.1.2 <i>Další tituly</i>	34
4.1.3 <i>TV Barrandov</i>	35
4.1.4 <i>Další kanály</i>	37
4.1.5 <i>Knižní divize</i>	38
4.2 JAROMÍR SOUKUP.....	38
4.3 CEFC A JEJÍ INVESTICE DO EMPRESA MEDIA.....	40
5. ANALYTICKÁ ČÁST.....	42
5.1 ABSTRAKT.....	42
5.2 HLAVNÍ OTÁZKY VÝZKUMU A JEHO REALIZACE.....	42
5.3 METODOLOGICKÁ VÝCHODISKA.....	42
5.3.1 <i>Orientační analýza</i>	42
5.3.2 <i>Kvalitativní výzkum</i>	43
5.3.3 <i>Kvantitativní výzkum</i>	43
5.4 METODOLOGIE.....	43
5.5 OTEVŘENÉ KÓDOVÁNÍ.....	44
5.6 AXIÁLNÍ KÓDOVÁNÍ.....	45
5.7 ZÁVĚRY ANALÝZY.....	46

6.	DETAILNÍ ANALÝZA ZPRAVODAJSTVÍ JEDNOTLIVÝCH MÉDIÍ SKUPINY EMPRESA MEDIA	49
6.1	TÝDENÍK TÝDEN	49
6.2	SERVER TÝDEN.CZ	54
6.2.1	<i>Poničení čínských vlajek v servisu zpravodajských webů</i>	56
6.2.2	<i>Protesty v pražských ulicích</i>	58
6.2.3	<i>Celkový přístup serveru Týden.cz</i>	60
6.3	ONLINE.....	64
6.4	TELEVIZE BARRANDOV	73
6.4.1	<i>Zpravodajství</i>	73
6.4.2	<i>Noc hvězd</i>	75
6.5	OSTATNÍ TELEVIZE	77
6.5.1	<i>Česká televize - Události</i>	78
6.5.2	<i>TV Nova – Televizní noviny</i>	79
6.5.3	<i>Prima – Zprávy FTV Prima</i>	81
6.6	SHRNUTÍ PŘÍSTUPU TELEVIZÍ	83
7.	ZÁVĚR.....	85
8.	ZDROJE	88
9.	SEZNAM PŘÍLOH.....	95

1. ÚVOD

Návštěvu čínského prezidenta Si Ťin-pchinga v Praze provázely značné emoce. A to jak pozitivní, tak zejména ty negativní. V ulicích Prahy na hlavu své země čekaly stovky Číňanů vybavených mávátky, transparenty a především touhou prezidenta pozdravit nebo alespoň zahlédnout. Na druhé straně stály davy lidí, kteří s politikou Číny nesouhlasí. Důvodů se tradičně objevuje několik – problematika Tibetu, Tchaj-wanu nebo nedodržování lidských práv jsou ty nejčastější.

To všechno se dalo předpokládat už od chvíle, kdy byla návštěva ohlášená. Si Ťin-pching se s takovým přijetím setkává ve většině demokratických zemí, do kterých zavítá. Liší se pouze intenzita protestů a nesouhlasných projevů.

Při takových událostech hrají pochopitelně nezanedbatelnou úlohu média. Čínský prezident, ať už je jím zrovna kdokoliv, bývá vždy označován za jednoho z nejmocnějších mužů světa. Jeho návštěva kteréhokoliv státu tedy mívá v mediálním světě nejvyšší prioritu, přičemž nezáleží na tom, jestli se jedná zrovna o USA, Velkou Británii nebo Českou republiku.

V ČR ale byl význam události ještě znásoben tím, že to bylo vůbec poprvé, kdy čínský prezident do České republiky přijel. Česká strana v čele s prezidentem Milošem Zemanem mu proto přichystala velkolepé přivítání. Pražskou Evropskou ulici lemovaly čínské vlajky, na Hradě se dlouho dopředu nacvičovaly čestné salvy a první setkání obou prezidentů se mělo uskutečnit na zámku v Lánech, kam je pozvání zahraničních návštěv spíše výjimkou. Do toho se chystala velká bezpečnostní opatření, protože Evropou několik dní před tím otřásl teroristický útok v Bruselu.

Té části veřejnosti, která s tak opulentním pojetím návštěvy nesouhlasila a mluvila o poklonkování a podlézavosti, bylo oponováno, že návštěva bude mít nesporný ekonomický přínos, který se zhmotní v desítky miliard čínských investic a tím pádem vznik nových pracovních příležitostí v ČR. Tento bod návštěvy Hrad od začátku zdůrazňoval a oba prezidenty čekalo mimo jiné česko-čínské ekonomické fórum na Žofíně, kterého se zúčastnila česká podnikatelská špička, včetně nejbohatšího Čecha Petra Kellnera, který se obvykle před veřejností spíše skrývá.

V ČR byla už před samotnou návštěvou čínského prezidenta investičně velmi aktivní zejména čínská společnost CEFC. Mimo jiné vstoupila do vydavatelství Empresa Media a mediální agentury Médea. Stalo se tak v době, kdy zahraniční majitelé už česká média po bouřlivých 90. letech a následné stabilizaci trhu na začátku nového tisíciletí spíše opouštěli. CEFC získala v Empire, pod kterou spadají třeba týdeníky Týden a Instinkt nebo televize Barrandov, 49 procent.

Mediální krajiny České republiky a Číny se ale výrazně liší. V ČR je tisk svobodný. Čína má naopak jeden z nejrestriktivnějších mediálních systémů světa, média jsou pod kontrolou čínské komunistické strany. V zemi stále existuje cenzura a fungují nástroje propagandy, a to i té vnější, která má vylepšovat obraz Číny v zahraničí. V této souvislosti je proto zajímavé zjistit, jak se čínský kapitál promítne do fungování médií v naprosto odlišném prostředí.

V čínských médiích by informace o protestech nebo nesouhlasných akcích při návštěvě Si Ťin-pchinga v některé ze západních zemí nebyly vůbec nebo by byly velmi vágní. Západní média naopak takové události „hrají“ ve velké míře. Jak ale k události přistoupí média, která sice fungují na svobodném mediálním trhu, ale jejich podstatný podíl vlastní čínská společnost?

To je otázka, na kterou se snažím odpovědět v této diplomové práci.

2. TEORETICKÁ VÝCHODISKA

2.1 Kontext návštěvy čínského prezidenta v ČR

Návštěva Si Ťin-pchinga v ČR byla první návštěvou čínské hlavy státu v České Republice potažmo v Československu vůbec. Český prezident Miloš Zeman má s čínským prezidentem dobré vztahy a sám byl před pobytem Si Ťin-pchinga v Praze na oficiální návštěvě Číny dvakrát.

Poprvé se tak stalo 23. až 27. října 2014. Setkal se s předsedou vlády Li Kche-čchiangem, poté jednal se Si Ťin-pchingem. *„Přicházíme jako přátelé, i když zdaleka, a přicházíme s úmyslem rozvíjet naše vztahy na základě plného respektování zájmů obou našich zemí. Proto nejen já, ale i nová vláda České republiky se zcela jasně vyjádřila, že respektuje územní integritu Číny, že neuznává tibetskou exilovou vládu, a že se odmítáme jakýmkoli způsobem vměšovat do vašich vnitřních záležitostí,“* řekl tehdy Zeman. (1) Uvedl také, že věří v brzké mírové sjednocení ostrova Tchaj-wan, který se od východoasijské země odtrhl v roce 1949 a Peking jej nadále považuje za svou provincii, s pevninskou Čínou.

V čínské televizi CCTV pak uvedl výrok, který je dodnes často citován: *„Jsem v Číně, abych se naučil, jak urychlit ekonomický růst nebo stabilizovat společnost,“* řekl. (2) Později k tomu uvedl, že se máme snažit porozumět, jak Čína stabilizovala svoji společnost.

V září 2015 pak Zeman odletěl do Číny podruhé, tentokrát na pět dní. Zúčastnil se mimo jiné vojenské přehlídky na náměstí Nebeského klidu v centru Pekingu u příležitosti oslav konce druhé světové války v Asii. Nejvyšší představitelé členských zemí Evropské unie, USA a dalších západních států buď přijet odmítli, nebo nebyli pozváni. Důvodem byly obavy, že by přehlídka vojenské moci Pekingu mohla vyslat špatný signál v napjaté situaci v regionu, kde Japonsko a další země kritizují územní rozpínavost Číny. Přehlídka se navíc konala na náměstí Tchien-an-men, kde v roce 1989 čínská armáda krvavě potlačila tehdejší prodemokratické protesty.

Potřetí pak zamíří Zeman do Číny letos v květnu. Setká se s prezidentem Si Ťin-pchingem. Poté se zúčastní konference o vybudování novodobé Hedvábné stezky. Stejně jako v předchozích dvou případech ho doprovodí početná podnikatelská delegace.

Právě při své druhé návštěvě v Číně pozval Zeman Si Ťin-pchinga do Česka a ten pozvání přijal. Návštěva se uskutečnila od 28. března do 30. března 2016.

Oficiální program měl několik hlavních bodů. Prvním bylo setkání obou prezidentů na zámku v Lánech a zasazení památného stromu tamtéž. Obojí se odehrálo hned první den návštěvy 28. března. Druhý den se uskutečnilo oficiální přivítání čínského prezidenta na Pražském hradě, odpoledne se pak Si Ťin-pching setkal s předními ústavními činiteli ČR, a to například s předsedou Senátu Milanem Štěchem, předsedou Poslanecké sněmovny Janem Hamáčkem, premiérem Bohuslavem Sobotkou nebo primátorkou hlavního města Prahy Adrianou Krnáčovou. Poslednímu dni návštěvy dominovalo především česko-čínské ekonomické fórum na Žofíně.

Návštěvu ale provázela také přísná bezpečnostní opatření, která ještě zesílila po teroristickém útoku v Bruselu, jenž se odehrál jen několik dní před tím. V ulicích Prahy došlo k mnoha potyčkám příznivců čínského prezidenta a demonstrantů proti čínské politice. Česká média se těmto událostem věnovala minimálně se stejnou intenzitou jako oficiální části programu. Výjimkou bylo vydavatelství Empresa Media, jak dokazuje tato diplomová práce.

První vážnější incident se stal již v noci na sobotu 26. března, kdy někdo poškodil čínské vlajky vyvěšené na Evropské ulici. Bezprostředně po příletu čínského prezidenta do Prahy se pak právě Evropská ulice stala centrem šarvátek a hlavních protestů. Druhý den návštěvy 27. března se obě skupiny střetly na Kampě, oddělovat je od sebe museli těžkooděnci a policejní antony. Demonstranti poté pochodovali směrem na Hradčanské náměstí, kam jim ale policie neumožnila vstup. Nic nezměnilo ani vyjednávání, do kterého se zapojili předseda opoziční TOP 09 Miroslav Kalousek nebo exministr životního prostředí Martin Bursík, který protest organizoval.

Kvůli postupu policie podali zástupci několika organizací v květnu 2016 správní žalobu, pod níž byli podepsáni mimo jiné Bursík a jeho žena Kateřina Jacques. Žalobci tvrdili, že demonstrace může být zakázána do tří dnů od ohlášení, což se podle nich nestalo. Soud se žalobou začal zabývat v prosinci a v březnu 2017 ji pravomocně zamítl. Policisté ani magistrát podle něj nepostupovali nezákonně. (3)

Tato žaloba ale nebyla jediným oficiálním protestem. Skupina senátorů kupříkladu podepsala stížnost k Ústavnímu soudu, podle níž bylo protiústavně zasaženo do shromažďovacího práva dříve řádně povolených shromáždění. Ústavní soud pak v červnu 2016 odmítl stížnost demonstrantky na postup magistrátu v souvislosti s protestem na Hradčanském náměstí. Označil ji za předčasnou, žena podle něj dosud nevyčerpala jiné možnosti obrany. (4)

Policisté čelili kritice i kvůli některým dalším zásahům. Dvojice mužů například zažalovala ministerstvo vnitra za to, že jim policie při návštěvě čínského prezidenta přikázala sejmout z oken tibetskou a tchaj-wanskou vlajku. Podle vlastního interního šetření pak policisté chybovali v budově FAMU, kam rovněž přišli kvůli vyvěšeným tibetským vlajkám.

Všechny tyto incidenty česká média po celé tři dny návštěvy a samozřejmě i v následujících dnech monitorovala. Empresa Media se ale soustředila téměř výhradně na ekonomický aspekt návštěvy Si Ťin-pchinga a ohlášené investice.

2.2 Čínské investice v ČR

Hrad se jako hlavní přínos návštěvy čínského prezidenta v České republice snažil prezentovat především investice čínských firem do ČR. Na hradním webu byl dokonce zveřejněn přepis rozhovoru prezidenta Miloše Zemana se šéfem Empresa Jaromírem Soukupem pro speciál týdeníku Týden.

Zeman v něm říká, že čínské investice by umožnily rozšíření kapacit některých průmyslových podniků, a že jeho odhad druhé investiční vlny ve výši 45 miliard korun

byl podhodnocený. (5) Na zahájení česko-čínského fóra na Žofíně ve svém úvodním proslovu zmínil dokonce částku 95 miliard korun. (6)

O rok později, tedy v březnu 2017, ale poradenská společnost Bisnode zveřejnila analýzu, podle které objem čínského kapitálu upsaného v základním jmění českých firem od návštěvy čínského prezidenta Si Ťin-pchinga v ČR klesl o 198 milionů korun na 5,5 miliardy Kč. Celkový počet tuzemských firem s čínským vlastníkem se snížil o 35 na 2101. V žebříčku největších zahraničních majitelů Čína zůstává na 22. příčce.

„Dříve oznámené velké čínské investice se prozatím nezrealizovaly. Kdyby čínská skupina Eurasia Development Group Limited nekoupila 71,1 procenta českého prodejce zahradní techniky a bazénů Mountfield, meziročně by poklesl objem čínského kapitálu upsaného v základním jmění českých firem o výrazných 630 milionů korun,“ uvedla analytička Bisnode Petra Štěpánová. Dosavadního maxima čínský kapitál podle ní dosáhl v roce 2015.

Vývoj objemu čínského kapitálu upsaného v základním jmění českých firem (zdroj: Bisnode):

ROK	POČET FIREM	KAPITÁL V KČ
2017 - březen	2101	5.541,095.944
2016 - říjen	2086	5.213,471.044
2016 - březen	2136	5.739,340. 668
2015	2223	5.829,873.147
2014	2205	2.767,203.034
2013	2266	1.978,100.068
2012	2301	3.341,162.209
2011	2349	3.084,064.288

Poznámka: jen přímé majetkové účasti zapsané v obchodním rejstříku nebo výroční zprávě, stav k 5. březnu 2017

Pro tuto diplomovou práci je důležité, že hlavním čínským investorem v Česku je společnost CEFC Group (Europe) Company. Právě tato skupina během návštěvy Si Ťin-pchinga v Praze vlastnila 49 procent vydavatelství Empresa Media.

2.3 Problematika čínského kapitálu v médiích

Základní konflikt je v tomto případě zřejmý – jak se projeví vliv kapitálu, který pochází ze země s diametrálně odlišným mediálním systémem, na projevu médií, do nichž je investován a které působí na mediálním trhu se zcela rozdílnými pravidly?

Zatímco ČR je zemí s demokratickým zřízením, jehož jednou z hlavních charakteristik je existence svobodného tisku, Čína představuje zemi s jedním z nejvíce restriktivních mediálních systémů na světě. Vládnoucí komunistická strana Číny se obává svobodného šíření informací, které by mohly ohrozit její moc a legitimitu, případně vyústit až k možné politické změně v zemi. (Nhan, 2008)

Komunistická strana Číny se dostala k moci v roce 1949 a od té doby začala budovat vícestupňový systém cenzury médií. (Cook, 2013, 8) V 80. letech se pak média v Číně začala komercionalizovat a vydělávat si zejména prostřednictvím inzerce. Do médií také už vstupuje soukromý kapitál, ale může tvořit pouze 49 procent podílu ve společnosti. Komunistická strana si tak stále drží kontrolu nad hlavními médii v zemi.

Média v Číně mají do značné míry funkci propagandistickou, a to jak vnitřní, která míří na čínskou veřejnost, tak vnější, která se zaměřuje na obraz Číny v zahraničí. Čína má rovněž velmi propracovaný systém cenzury všech druhů médií, blokuje i přístup na některé internetové stránky. Jak ve své diplomové práci *Mediální prostředí čínské lidové republiky* uvádí Petra Svobodová (FSV UK, 2016), v Číně ani dnes nelze hovořit o svobodě slova. Ta je sice v čínské ústavě ukotvena ve 42. Článku, ale v 51. Článku se pro změnu hovoří o tom, že svoboda projevu je možná v případech, které nevedou k poškození národních, sociálních a kolektivních zájmů.

Pro české mediální prostředí je naopak důležitý Článek 17 Listiny základních práv a svobod, který zní následovně:

- 1- Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.
- 2- Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.
- 3- Cenzura je nepřípustná.
- 4- Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.
- 5- Státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.

Je tedy zřejmé, že ačkoliv bod 4 připouští určité omezení, cenzura v ČR teoreticky neexistuje a tisk je svobodný. V paragrafu 4 Tiskového zákona se pak píše, že „za obsah periodického tisku odpovídá vydavatel“.

Vyvstává tedy otázka, jak se budou chovat média ve státech jako je Česká republika, když do nich kapitálově vstoupí silná čínská společnost, v případech, jako je návštěva čínského prezidenta. Dá se s velkou pravděpodobností předjímat, že do čínských médií by se informace o masivních protestech nedostaly, minimálně ne ve velké míře. Ve svobodném mediálním prostředí by ale takové informace měly být nedílnou součástí zpravodajského servisu.

V roce 2013 se na FSV UK uskutečnila diskuse o vlivu vlastníků na obsah médií. Vystoupil na ní mimo jiné Jaromír Soukup, majitel Empresy. Ten ale zásahy do obsahu svých médií odmítl: *„Řízení mediálního podniku je poměrně složité. Každý, kdo v něm pracuje, o obsah ztrácí zájem, protože jsou mnohem důležitější věci na práci. Opravdu nevím, co bude na Barrandově večer ve zprávách. Zprávy hodnotím podle výsledků sledovanosti, nikoliv podle jejich obsahu,*“ řekl mimo jiné. (7)

Autoři Hallin a Mancini ve své knize Systémy médií v postmoderním světě rozdělili mediální modely na tři typy – středomořský, severoevropský-středoevropský a liberální.

Někteří odborníci se domnívají, že se Česká republika nejvíce blíží modelu středomořskému, v němž média odrážejí vysokou míru politické polarizace. V roce 2010 se takto vyjádřil Jiří Pehe (8) a na již zmíněné diskusi na FSV UK také Václav Štětka.

Ten zároveň uvedl, že důležitou roli u ovlivňování obsahu hraje i autocenzura novinářů: *„Novináři se sami často zdráhají vstoupit na pole potenciálního nebezpečí, když cítí, že by se to mohlo přičít zájmům vlastníka jejich média,“* řekl.

Je tedy možné, že ačkoliv v českém mediálním prostředí cenzura oficiálně neexistuje, mohou se její určité prvky v některých situacích projevit. V souvislosti s tím proto někteří vyjadřují znepokojení nad současným trendem vytváření velkých mediálních koncernů v rukou velkých finančníků a podnikatelů, a s tím spojeným pojmem instrumentalizace médií. O změnách ve vlastnictví českých médií pojednává následující kapitola.

3. VLASTNICTVÍ ČESKÝCH MÉDIÍ PO ROCE 1989 DO SOUČASNOSTI

V této kapitole se pokusím zmapovat změny ve vlastnictví českého tisku po listopadu 1989, a to především se zaměřením na nejvýznamnější tituly. Vývoj jsem se rozhodl rozdělit do podkapitol podle desetiletí, tedy od roku 1989 do roku 1999, od roku 2000 do roku 2009 a od roku 2010 do současnosti. Někteří autoři, kteří se tomuto tématu v rozsáhlejší míře věnovali, dělí vývoj vlastnictví českých médií podle charakteristických rysů konkrétního období. Jde třeba o Josefa Bendu, který ve své publikaci „Vlastnictví periodického tisku v České republice v letech 1989 – 2006“ nabízí následující dělení:

- Období takzvané spontánní privatizace v letech 1989 až 1992 – kromě privatizace některých hlavních celostátních deníků vznikají i tituly nové, některé zanikají a na český trh přicházejí první zahraniční vlastníci.
- Masový přechod českého tisku pod zahraniční vlastníky v letech 1993 až 2000.
- Konsolidace vlastnictví mezi roky 2001 až 2006 – konec některých zahraničních vydavatelů na českém trhu, pokusy českých vydavatelů o založení nových deníků.

Sám Benda ale podotýká, že tato období do určité míry splývají, protože jejich charakteristické prvky se různě prolínají. (2007, 87) U jiných autorů se zase periodizace více či méně liší. Například Vladimír Mynář na 15. konferenci Člověk a média (Praha, říjen 2009) označil první etapu jako „revoluční nadšení“ a umístil ji do let 1989 až 1991, další etapu jako „servilní podporu nového režimu“ mezi roky 1991 až 1993, následuje „kritická emancipace české žurnalistiky“, po ní „bulvarizace“ a tak dále.

Jan Křeček pak ve své práci *A study of the change in Czech media ownership and its political instrumentalisation* dělí vlastnictví českých médií na tři období. První od 90. let do roku 2005, kdy média poměrně rychle přecházela do zahraničních rukou a často se měnilo i personální obsazení redakcí. Druhé období od roku 2006 do roku 2013, kdy se média začínají pomalu vracet zpět k českým vlastníkům, což podstatně

urychlila ekonomická krize v roce 2008. Majiteli médií se poté stává řada českých podnikatelů v oborech, které nemají s médii mnoho společného. Prostřednictvím médií, která většinou nebyla zisková, si ale zajišťovali mimo jiné přístup k politickým stranám a jejich podporu. Tento přístup získal nový rozměr v roce 2013, kam Křeček datuje začátek třetího období. Tehdy koupil vydavatelství MAFRA Andrej Babiš, toho času druhý nejbohatší Čech, který byl zároveň lídrem politického hnutí ANO, a jeho ambice nebyly malé. Jen několik měsíců poté skončilo ANO druhé ve volbách a Babiš se stal ministrem financí. V současné době (duben 2017) dokonce v předvolebních průzkumech jasně vede a existuje tedy reálná šance, že bude po podzimních volbách premiérem.

Přesné rozdělení vývoje vlastnictví českých médií zkrátka není určené a záleží na konkrétním autorovi, jeho zkušenostech a postojích. Proto jsem se v této diplomové práci, jejímž primárním cílem není detailně mapovat vlastnictví českého tisku, rozhodl rozdělit jeho vývoj jednoduše do jednotlivých desetiletí. Dalším médiím je věnována vlastní podkapitola.

3.1 Období 1989 – 1999

3.1.1 Český tisk v roce 1989

Situace na českém tiskovém trhu bezprostředně po pádu komunistického režimu v listopadu 1989 byla ještě několik měsíců navenek v podstatě k nerozeznání od stavu před revolucí, samozřejmě odhlédneme-li od obsahu tisku a budeme se soustředit pouze na nabídku titulů a jejich vydavatele. Těmi v listopadu 1989 byly zaprvé politické strany. Komunistická strana Československa, konkrétně pak její Ústřední výbor, vydávala nejrozšířenější předrevoluční deník Rudé právo. Československá strana lidová byla vydavatelem Lidové demokracie a Československá strana socialistická vydávala Svobodné slovo.

Dále spadal celostátní tisk pod takzvané dobrovolné společenské organizace. Šlo třeba o Socialistický svaz mládeže, který vydával Mladou frontu, Revoluční odborové hnutí

a jeho deník Práce nebo Československý svaz tělesné výchovy a monotematicky zaměřený Československý sport.

Třetím typem vydavatelů byly státní orgány. Zemědělské noviny vydávalo ministerstvo zemědělství, Obranu lidu pak přirozeně ministerstvo obrany.

3.1.2 Vývoj po roce 1989

Situaci na českém - respektive tehdy ještě československém - trhu s tiskem bezprostředně po roce 1989 mnozí historici buď přímo kritizují, nebo k ní alespoň mají výhrady. Právní prostředí tehdy na přechod tisku do soukromých rukou ještě nemyslelo dostatečně a neexistovala tedy norma, která by takovou situaci řešila. V mnoha případech tak došlo k určité formě vyvlastnění. Historik Bořivoj Čelovský ve své publikaci „Konec českého tisku“ z roku 2002 hovoří dokonce přímo o legální krádeži českých novin (2002, 30). V případě Čelovského je ale třeba podotknout, že přestože má jeho publikace bezpochyby velký faktografický význam a nahlíží takzvaně „pod pokličku“ tehdejších privatizačních událostí na mediální scéně, je sám autor poměrně zásadně zaujatý, a to zejména vůči zahraničním vlastníkům, konkrétně německým tiskovým koncernům. Je třeba mít tuto skutečnost při čtení jeho publikace na paměti. Pojem „legální krádež“ ale zmiňuje ve své knize i Benda (2007, 89).

3.1.3 Mladá fronta

Jako ukázkový případ takové sporné spontánní privatizace je nejčastěji udáváno dění kolem tehdejší Mladé fronty. Jejím vydavatelem před listopadem 1989 byl Socialistický svaz mládeže (SSM). Ten byl ale na počátku roku 1990 zrušen a Mladá fronta byla převedena od 1. ledna pod podnik Mladá fronta, nakladatelství a vydavatelství (MFNV). V dalších měsících se klíčovými aktéry stali redaktori Mladé fronty a časopisu Mladý svět. Ti po poradě s advokátní kanceláří založili 27. července akciovou společnost M a F a.s.. Základní jmění bylo 195.000 korun, akcionářů měla 65. Z toho bylo 64 píšících redaktorů a jedna sekretářka. Každý z nich složil 3000 Kčs. (Vildová, 2005)

Redaktoři poté ukončili pracovní poměry ve stávajícím vydavatelství a od 1. září 1990 začali vydávat deník Mladá fronta DNES. Zajistili si přitom k užívání nejenom tehdejší prostory a tiskárenský servis, ale po původní Mladé frontě jim zůstaly i seznamy předplatitelů a distribuční systém. Hodnota aktiv původní Mladé fronty byla přitom odhadována na stovky milionů korun. (Hořec - Sígl, 1997, 210)

V lednu 1992 byla založena česko-francouzská společnost MaFra a v červnu toho roku pak bylo 48 procent společnosti prodáno francouzskému vydavateli Robertu Hersantovi. Podle Čelovského dostal každý akcionář z prodeje 1,1 milionu Kčs. Hodnota vydavatelství měla v době prodeje být 20,7 milionu dolarů. V listopadu 1994 už měl Hersant v MaFře majoritu a tento svůj podíl prodal německému koncernu RBGV za více než miliardu korun. (Čelovský, 2002, 32)

Z pohledu této diplomové práce je v této proceduře zajímavá osobnost Karla Hvížd'aly, na kterého upozorňuje Čelovský. Hvížd'ala na přelomu 60. a 70. let pracoval jako redaktor Mladého světa, v roce 1978 odešel do exilu a po návratu se stal šéfredaktorem Mladé fronty, později i MfD a předsedou představenstva vydavatelství MaFra. Po jeho prodeji byl šéfredaktorem Mladého světa a už v roce 1994 založil časopis Týden, ve kterém rovněž působil jako šéfredaktor.

3.1.4 Další deníky

Mezi privatizované patřil také deník Rudé právo, který získala akciová společnost Borgis s majoritním akcionářem Zdeňkem Porybným. Ten kvůli transakci čelil trestnímu stíhání, které ale bylo zastaveno. Do spontánní privatizace se dají zařadit také Zemědělské noviny, které se po několika různých názvech staly v říjnu 1992 ZN Novinami, a rovněž Československý sport, později známý jako deník Sport.

Benda upozorňuje, že výjimkou nebyly ani privatizace regionálního tisku a časopisů. V některých případech také začaly vycházet periodika se stejným nebo velmi podobným názvem jako tituly, které v tu dobu zanikaly. To je případ časopisů Květy nebo Mladý svět. *„Vítězem v těchto konkurenčních bojích se obvykle stávala ta skupina redaktorů, která měla větší novinářské zkušenosti, lepší vztahy k ještě nezprivatizovaným tiskárnám*

a především k tehdy monopolnímu distributorovi tisku, státní Poštovní novinové službě, jež vlastnila kmen předplatitelů periodik.“ (2007, 101)

Mezi nezprivatizované patřily deníky Lidová demokracie, Práce, Svobodné slovo a Obrana lidu. Vznikaly také nové tituly, jmenovat si zaslouží zejména tři, a to především proto, že vydržely až do dnešního dne. Jsou to Lidové noviny, Hospodářské noviny a Haló noviny. Některé další založené tituly neměly dlouhého trvání – patří mezi ně týdeník a později deník Venkov nebo měsíčník, poté týdeník a nakonec deník Právo lidu. Oba zanikly v roce 1992.

Zcela zásadním datem ve vývoji české mediální scény je 13. duben 1992. Začal vycházet první český bulvární deník Blesk. Pro masovou čtenářskou cílovou skupinu, která z něj i v současné době činí s přehledem nejčtenější české periodikum, byl přitažlivý především do té doby nevídaným zaměřením na méně náročnější zpravodajský styl i grafickou úpravou. Běžné tehdy nebylo ani to, že noviny byly barevné. Z pohledu vývoje vlastnictví českých médií je ale především klíčové, že Blesk začala vydávat společnost Ringier ČSFR, což byla dceřiná společnost švýcarské Ringier AG, která byla vlastněná přes nizozemskou společnost Ringier (Nederland) B.V..

3.1.5 Poprivatizační vývoj

Období, které následovalo po ukončení překotných privatizací deníků, jejich slučování, vzniků a zániků nových titulů, je charakterizováno především příchodem zahraničního kapitálu na českou mediální scénu. Dominantní roli v tomto hrály zejména společnosti z německy mluvících zemí, hlavně Německa a Švýcarska. Jak je uvedeno v kapitole o privatizaci Mladé fronty, byl v Česku zpočátku přítomen i kapitál francouzský.

Pokud jde o Francouze, pak hovoříme o již zmiňovaném vydavateli Hersantovi, přesněji řečeno společnosti Groupe Hersant, která přes svoji dceru Socpresse SA vlastnila od června 1992 výrazný podíl v MaFře, který později navýšila v majoritu. V Česku ale tato firma nepůsobila dlouho, protože ke konci roku 1994 svůj podíl prodala düsseldorfské Rheinisch-Bergische Verlagsgesellschaft mbH (dále jen RBVG). Toto vydavatelství už na české scéně zanechalo podstatně výraznější stopu. Mimo jiné

získalo postupně sto procent vydavatelství MaFra, které bylo v roce 1997 „přejmenováno“ na MAFRA.

Dalším výrazným vydavatelstvím, které zamířilo na český trh, bylo Mittelrhein-Verlag GmbH (MRV). V roce 1993 začalo přes své dceřiné společnosti kontrolovat deník Expres a vydavatelství ZN novin. Zatímco ZN noviny se postupně změnilly na ZN Zemské noviny a později pouze na Zemské noviny, deník Expres koupilo vydavatelství Ringier ČR. Protože představoval konkurenci pro Blesk (Benda, 2007, 113), v roce 1996 jej švýcarské vydavatelství s Bleskem sloučilo, čímž Expres zanikl. Ringier ČR rovněž vlastnil velkou část Lidových novin. V roce 1996 se spolujeditelem stal velký německý tiskový koncern Axel Springer AG, který ale v roce 2000 svůj podíl prodal zpět Ringieru.

MRV se přes své další dceřiné firmy dostala také k vydávání deníku Slovo. Získala ho od společnosti Chemapol v roce 1998. Benda uvádí, že nový vydavatel kvůli úsporám propustil 90 procent novinářů Slova a redakci sloučil se ZN novinami. Deníky se poté lišily jen hlavičkou.

Hospodářské noviny vydávala – stejně jako nyní – Economia, kde získala většinový podíl německá Verlagsgruppe Georg von Holtzbrinck GmbH & Co. KG. Menšinovým vlastníkem byla Dow Jones & Company Inc..

Češi tak na konci 90. let většinově kontrolovali pouze Právo, což byl od konce roku 1995 pokračovatel Rudého práva, Sport, Haló noviny a Deník Špígl. Devadesátá léta pak nepřežily z různých důvodů (zejména nerentability) deníky Práce, Telegraf a Český deník.

Pro zmapování celkové situace na mediálním trhu v České republice 90. let je potřeba zaměřit i do regionů. Je totiž důležité zaznamenat třetí výrazný německý tiskový koncern, který se zaměřil právě na regionální deníky, a to Passauer Neue Presse (PNP), nebo jak je nazývá Čelovský – „Pasovští“. Vydavatelství získalo desítky regionálních titulů.

3.2 Období 2000 – 2009

Především začátek milénia byl na české mediální scéně ve znamení německé dominance s výraznou švýcarskou stopou. Situace na trhu se ale postupně uklidňovala a konsolidovala. Po bouřlivém období devadesátých let se stávala přece jen stabilnější.

Hned v roce 2000 změnilo vlastníka Lidové noviny. Jak již bylo zmíněno, svůj podíl v nich prodal Axel Springer zpět Ringieru. U toho ale nezůstalo a deník získala RBVG. Ringier figuroval i v další výrazné transakci, když se na konci roku 2001 stal vlastníkem deníku Sport, který tak už nadále nebyl v českých rukou.

Z českého trhu odešlo v roce 2001 vydavatelství MRV, jeho Zemské noviny a Slovo získalo PNP, respektive jeho filiálka Vltava-Labe-Press (VLP), která v ČR kontrolovala trh s regionálním tiskem. Jak Zemské noviny, tak Slovo pak v roce 2001 zanikly. Zemské noviny zcela, Slovo bylo sloučeno s pražským Večerníkem Praha.

Pro lepší přehled o mediálním trhu uvádím následující tabulku mapující vlastnické vztahy a prodaný náklad denního tisku v květnu 2001.

DENÍK	PRŮMĚRNÝ NÁKLAD
Právo (Borgis)	207.000
Haló noviny (Futura)	35.000
<i>Rheinisch-Bergische Verlagsgesellschaft</i>	
Lidové noviny	96.000
Mladá fronta Dnes	344.000
<i>Passauer Neue Presse</i>	
Slovo	42.000
Zemské noviny	93.000

Moravskoslezský (Moravský) den	30.000
Deníky Bohemia	251.000
z toho východočeské	52.000
jihočeské	43.000
západočeské	58.000
severočeské	53.000
středočeské a Večerník Praha	45.000
moravské noviny Rovnost	39.000
moravské noviny Svoboda	40.000
Ringier	
Blesk	327.000
Sport	63.000

(Čelovský, 2002, 99 a Strategie, 23.7.2001, strana 4)

Pozn. autora – deník Sport patřil Ringieru až od podzimu, v tabulce je ale pro lepší přehlednost uveden už v jeho vlastnictví

Z tabulky je tedy poměrně jasně patrné, že zahraniční vydavatelé českému trhu s tiskem absolutně dominovali. Jejich noviny tvořily více než 85 procent veškerého nákladu. Jediným typickým deníkem v českých rukou navíc zůstávalo pouze Právo, protože Haló noviny jsou velmi specifickým úzkoprofilovým periodikem, které je v podstatě stranickými novinami KSČM.

Proti této situaci ve své publikaci brojí Čelovský a to velmi zásadním způsobem. Jak už název jeho knihy napovídá, dominanci zahraničního kapitálu považuje tento historik za konec českého tisku. V prvním vydání své knihy použil na konci názvu otazník, ve druhém vydání ho už odstranil, protože za tehdejšího stavu ho považoval za zbytečný.

V červnu 2001 podle něj dospěly PNP a RBVG k dohodě, která by se dala nazývat kartelem. „Rozdělily si mezi sebou území České republiky tak, aby proti sobě nesoutěžily. *Düsseldorfská společnost kontroluje skoro celý český celostátní tisk (Lidové noviny, MF Dnes) a Pasovští kontrolují regionální denní tisk se souhrnným nákladem 300 000 prodejních výtisků,*“ uvedl. (2002, 36)

K Čelovského publikaci si ale dovolím ještě krátkou poznámku, protože je třeba upozornit, jak moc škodlivě a zároveň jednostranně autor německý kapitál v českých médiích vnímá. Apeloval mimo jiné na zásah Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, zákonodárnou iniciativu vlády, poslanců a senátorů a svou studii poslal i desítkám předních českých vědců.

Jeho vyhraněný postoj k německým vydavatelům asi nejlépe demonstruje strana 97, kde dokonce připomíná dva úryvky z projevů někdejšího nacistického ministra propagandy Josepha Goebbelse. Ten bezprostředně po mnichovské dohodě plánoval vytvoření německého tisku v českých zemích. O dva roky později ale dospěl k závěru, že česky psaný tisk Němcům přinese větší užitek. „*Vyzývám vás,*“ prohlásil k českým novinářům, „*abyste v tomto smyslu mluvili k českému lidu. Kdybychom tak činili my, český lid by nám nevěřil...*“ (2002, 97)

Navzdory tomuto extrémnímu přirovnání a Čelovského snaze pokračovalo posilování německého kapitálu na české mediální scéně. K výraznějším transakcím ale v počátku období už nedocházelo. Pouze německá Verlagsgruppe Handelsblatt GmbH získala stoprocentní podíl ve vydavatelství *Economia* a tedy plně kontrolovala *Hospodářské noviny*. To hovoříme o roce 2006, ale už před tím vlastnili Němci v *Economii* výrazně většinový podíl. V roce 2002 přestal také vycházet *Deník Špigl*, který v té době vydávala *Brisk Company*.

3.2.1 Snaha o nový bulvár

Zklidňující se vody českého mediálního rybníku se v prvním desetiletí nového milénia pokoušely rozčeřit snahy o příchod nového bulvárního deníku, pravděpodobně motivované úspěchem *Blesku*.

Prvním takovým byl deník Super, vydávaný společností E-MEDIA, kterou vlastnil vídeňský investiční fond. Začal vycházet v dubnu 2001, ale z pultů zmizel už v červenci 2002. Důvodem byl především nezájem inzerentů (Benda, 2007, 122). Ještě kratší životnost, konkrétně pouhých pět měsíců, měl deník Impuls, který se trhem prohnal v roce 2003. Vydavatelství Stratosféra (kapitál americký a nizozemský) to v roce 2005 zkoušelo s deníkem SuperSpy, ale ten vydržel jen do konce roku 2006.

Úspěšnější byly dva jiné tituly. VLP v roce 2005 transformovala Večerník Praha v celostátní deník Šíp. Ten vydržel až do roku 2009, kdy se změnil v týdeník. Vycházel pak dalších sedm let, ale od roku 2016 už je pouze internetovým médiem. Ještě větší životnost prokázal deník Aha!, který od roku 2006 vychází stále. Měnil ale majitele. Vydávat ho začala společnost Ebika podnikatele Sebastiana Pawlowského, který ho v roce 2007 prodal Ringieru.

3.2.2 Změna vlastníka Hospodářských novin

Pravděpodobně nejvýraznější událostí na mediální scéně na konci sledovaného období byla změna vlastníka vydavatelství Economia, pod které spadaly a stále spadají Hospodářské noviny. V roce 2008 odkoupil více než 88procentní podíl německé skupiny Verlagsgroupe Handelsblatt podnikatel Zdeněk Bakala. Učinil tak přes společnost Respekt Media. Verlagsgroupe Handelsblatt, která byla v Hospodářských novinách zainteresována od roku 1994, tak na českém trhu skončila.

Ovládnutím Economie se Bakala zařadil po bok podnikatelů, kteří tehdy stáli za některými ekonomickými tituly na domácím trhu. Periodika Profit a Czech Business Weekly patřily společnosti Stanford ze skupiny podnikatele Karla Komárka. Týdeník Euro prostřednictvím společnosti Euronews vydávala PPF Investments, ve které měl menšinový podíl nejbohatší Čech Petr Kellner.

Tito podnikatelé ale měli své primární zájmy v jiných oborech, nikoliv v médiích. Bakala je mnohými označován za jakéhosi uhlobarona, Komárek podnikal v oblasti těžby ropy a zemního plynu, Kellner je především finančník.

Křeček ve své práci uvádí, že podobný typ mediálního vlastníka je spojen s anglickým termínem „impure ownership“, který by se dal přeložit jako nečisté vlastnictví. Pojem označuje určité nedodržování normativních teorií demokratických sdělovacích prostředků a varuje před vznikem mediální krajiny, ve které neplatí takzvaná neviditelná ruka trhu, tedy kde o existenci a úspěchu sdělovacích prostředků nerozhoduje veřejnost tím, který z nich preferuje.

Podobnou situaci popsal Ginpietro Mazzoleni na italském mediálním trhu. Podle něj tito vlastníci získali peníze jinde a investovali je do médií, což považovali za druh strategické investice a také způsob, jak se dostat blíže k politickým stranám. Politiky potom přímo nebo nepřímo podporují a za to očekávají jejich pomoc v další mediální expanzi (Tunstall, Palmer, 1991, 169).

Také sociolog médií Václav Štětka publikoval v roce 2010, kdy působil jako výzkumný pracovník na University of Oxford, práci nazvanou *Between a Rock and a Hard Place? Market Concentration, Local Ownership and Media Autonomy in the Czech Republic*, v níž označil vytváření mediálních impérií velkými podnikateli za vážné riziko pro pluraritu médií a jejich funkci v demokratické společnosti.

Bakala v roce 2009 kontroloval týdeníky Ekonom, Respekt a deník Hospodářské noviny, Kellner týdeník Euro, Komárek týdeník Profit a podnikatel Sebastian Pawlowski vydával týdeníky Týden a Instinkt.

Štětka to považoval za potenciálně znepokojivou situaci, kdy velká část českých elitních médií, mezi jejichž čtenáře patřily ekonomické a politické špičky země, je kontrolována jenom několika magnáty, kteří mohou použít média jako platformu k prosazování svých ekonomických a politických zájmů. „*Není to jen prázdné obvinění. Již existují příklady majitelů, kteří změnili agendu svých médií a potlačují redakční svobodu ve vztahu k určitým tématům,*“ uvádí a dává několik příkladů.

Jedním z nich je úzký vztah Pawlowskiho s některými čelními představiteli pražského magistrátu včetně někdejšího primátora Pavla Béma. Ten vedl až k obvinění, že týdeník Týden aktivně umlčoval agendu týkající se vedení hlavního města a jakoukoliv kritiku vůči prvnímu muži magistrátu.

Na tomto místě trochu předběhnu, protože za potvrzení Štětkových slov se dá považovat i oznámení šéfredaktora Respektu Erika Taberyho z roku 2013, že časopis nebude psát o situaci v těžařské OKD, v níž měl podíl Bakala, tedy vydavatel Respektu. *„Zvažovali jsme pouze otázku, zda o jeho aktivitách vůbec psát, či nikoli. Rozhodli jsme se pro druhou variantu, a to kvůli čtenářům, kteří každý text o majiteli čtou s podezřením a nedůvěrou. Ani oni, ale ani my sami bychom při nejlepší vůli neměli stoprocentní jistotu, jestli naše psaní podvědomě neovlivňuje vztah k vlastníkovi. A je korektní to čtenářům přiznat, což už jsme v minulosti udělali,“* uvedl Tabery. (9)

V roce 2015 ale Tabery přiznal, že toto rozhodnutí bylo chybné. *„Ačkoli to je pravidlo v některých zahraničních redakcích běžné, načasování bylo špatné. Až následně mi došlo, že hromadný vstup českých podnikatelů do médií může vzbuzovat dojem, že hlavním cílem nových poměrů v médiích je ticho. Proto jsem rozhodnutí o majiteli nepsat změnil,“* napsal. (10)

3.3 Období 2010 po současnost

Odchod Němců z Economie předznamenal vývoj v další dekádě. Symbolizuje ji odcházení zahraničního kapitálu z českých médií a masivní investice českých finančníků. Nové celostátní deníky již nevznikají nebo pouze v omezeném formátu.

Na začátku dekády na českém trhu stále působí především zahraniční společnosti RBVG, Ringier a Vltava-Labe-Press.

3.3.1 Odchod RBVG

Jako první z nich odchází v roce 2013 Rheinisch-Bergische Verlagsgesellschaft. Oficiálně 10. října od ní převzala vydavatelskou skupinu Mafra společnost Agrofert podnikatele Andreje Babiše, v současné době vicepremiéra a ministra financí. Kontroluje tak vydávání Mladé fronty DNES a Lidových novin včetně přidružených internetových portálů, do jeho mediálního impéria spadá také rádio Impuls nebo bezplatný titul Metro.

Na protest proti koupi tehdy Lidové noviny a MfD opustila část redaktorů. Babišovi vyčítali, že chce média ovlivňovat, ten ale kritiku odmítal. V říjnu 2014 v rozhovoru pro ČTK označil nákup Mafry za chybu. Prý chtěl deníky koupit proto, aby psaly pravdu. „*Moje pohnutky byly z titulu té zkušenosti, kterou jsem měl, že o mě napsaly lži,*“ uvedl. Netušil, že nákup vyvolá velké negativní reakce. Z ekonomického hlediska ale spokojen byl. Zpětně by prý ale raději koupil Blesk, jehož nabídku měl údajně na stole. (ČTK, 17. října 2014)

3.3.2 *Odchod Ringieru*

Vzápětí po MfD a Lidových novinách získaly české majitele také deníky Blesk, Aha!, Sport nebo časopisy Reflex či ABC. V té době největšího vydavatele deníků na českém trhu Ringier Axel Springer CZ koupili na konci roku 2013 podnikatelé Daniel Křetínský a Patrik Tkáč. Postupně se Ringier začlenil pod mediální dům Czech News Center (CNC), který měl na konci roku 2016 zhruba třetinový podíl na trhu. Skupina mimo jiné získala od vydavatelství Mladá fronta podnikatele Františka Savova také ekonomický deník E15 a řadu dalších titulů.

3.3.3 *Konec Vltava-Labe-Press*

V roce 2015 odešli z českého trhu s novinami také „Pasovští“. Vydavatelství Vltava-Labe-Press koupila od německého koncernu Verlagsgruppe Passau investiční skupina Penta. V roce 2016 se pak společnosti Vltava-Labe-Press, Astrosat Media a Tablet Media, které všechny patřily Pentě, sloučily do jedné firmy s názvem Vltava Labe Media. VLP vydává regionální noviny Deník a několik televizních časopisů, Astrosat Media má v portfoliu především lifestyleové a tradiční tituly typu Vlasta, Tablet Media pak vydává tabletové magazíny.

NEJČTENĚJŠÍ CELOSTÁTNÍ DENÍKY V ČR ZA ROK 2016

TITUL	ČTENOST	PRŮMĚRNÝ PRODANÝ NÁKLAD	VYDAVATELSTVÍ
Blesk (bez Nedělního Blesku)	999.000	226.031	CNC
MF DNES	612.000	143.141	Mafra
Sport	289.000	35.946	CNC
Právo	277.000	82.083	Borgis
Aha! (bez Nedělního Aha!)	223.000	53.064	CNC
Lidové noviny	207.000	38.659	Mafra
Hospodářské noviny	151.000	30.252	Economia

Zdroj: Median, 2016

3.4 Časopisy

Český trh s časopisy po roce 1989 by při podrobnějším popisování nepochybně vydal na vlastní práci, která by mohla mít rozsah několika set stran. Proto popíšu vývoj a současný stav jen v obecnější rovině, což pro získání určité představy postačí. Vznik a vývoj časopisu Týden, který je pro tuto diplomovou práci důležitý, dostane pak prostor v samostatné kapitole.

Důvodů, proč je obtížnější mapovat vlastnické struktury časopisů než denního tisku, je několik. Předně je časopisů mnohem více. Vedle těch opravdu populárních s relativně vysokým nákladem, mezi které se řadí hlavně společenské časopisy, programové časopisy a zpravodajské týdeníky, pak existují desítky dalších, z nichž některé jsou opravdu úzkoprofilové, a jejich prodaný náklad se v žádném případě nedostane do pěticiferných čísel.

Výrazně členitější je také samotná vlastnická struktura, což pochopitelně souvisí s vysokým počtem titulů na trhu. Jednotlivé časopisy byly navíc mezi vydavatelstvími různě přepravovány a sledovat přesně vývoj vlastnictví v prvních zhruba 20 letech po revoluci je tak téměř nemožné. (Benda, 2007, 177). V současné době mapují časopisecký trh především ABC ČR (Kancelář ověřování nákladů tisku – Audit Bureau of Circulation) a Unie vydavatelů.

Jinak se ale porevoluční vývoj do určité míry podobá dennímu tisku. Na začátku 90. let vzniklo mnoho nových titulů, dalším časopisům se rovněž nevyhnula spontánní privatizace. Dříve než v oblasti denního tisku pak na trh vstoupili zahraniční vydavatelé a to často jen s jedním titulem, který byl pouhým překladem úspěšné zahraniční verze. Od roku 1993 pak mnoho českých vydavatelství nebo pouze jednotlivých titulů do majetku zahraniční vydavatelů přešlo. Trh s časopisy se tak neustále měnil. Ke konsolidaci došlo až po roce 2000, později už měly některé zahraniční společnosti ve svém portfoliu desítky titulů. (Benda, 2007, 176)

Už v říjnu 1990 do tehdejšího Československa přišel americký vydavatel IDG Communications Inc., který začal vydávat měsíčník Computerworld. O rok později přibyl německý koncern Hubert Burda Media Holding GmbH & Co. KG. s časopisem o módě Burda. Německé technologické vydavatelství Vogel Medien GmbH ještě téhož roku začalo v Česku vydávat počítačový časopis Chip. Populární Bravo pro mládež dorazilo na pulty také v roce 1991, stejně jako ženský časopis Tina ho vydávala německá Heinrich Bauer Verlag KG. V časopiseckém byznysu se už krátce po revoluci angažoval Ringier nebo holandská VNU.

Příchod zahraničních společností v dalších letech už pouze akceleroval a celý trh se tak stává dost nepřehledným. Benda uvádí, že pokud by byly brány v úvahu pouze tituly účastníci se auditu ABC ČR, pak v roce 2006 bylo 95,15 prodaného nákladu týdeníků, 87,09 procenta prodaného nákladu čtrnáctideníků a 72,36 procenta prodaného nákladu měsíčníků vydáváno zahraničními vydavatelstvími. Výzkum MEDIA PROJEKT, který sledoval více časopisů než ABC ČR, podíl zahraničních vydavatelů na celkové čtenosti časopisů v ČR vyčíslil na 84 procenta. Benda ale upozorňuje, že podíl zřejmě nakonec bude o něco nižší, protože ani MEDIA PROJEKT nesledoval některé

významné tituly nebo celé segmenty trhu (například odborné a erotické tituly). Podíl zahraničních vydavatelství tak odhadl mezi 70 až 75 procenty. (Benda, 2007, 187)

Ve zmíněném roce 2006 nicméně časopiseckému trhu dominovala společnost Sanoma Magazines Praha, kterou vlastnili Finové, konkrétně společnost Sanoma-WSOY Oy. V tu dobu pod ní spadalo třeba holandské vydavatelství VNU nebo české vydavatelství Mona, které vzniklo už v roce 1968 a bylo zkratkou slov MOderní žeNA. Sanoma v roce 2006 vydávala například tituly Vlasta, Ring, Story, Praktická žena, Men's Health, Překvapení, National Geographic nebo TV Duel & Film. V současné době ale již na českém trhu nepůsobí. V roce 2013 prodala své aktivity vydavatelství Astrosat, tedy společnému podniku firem Vltava-Labe-Press a RTV media group. Astrosat media pak v roce 2015 koupila investiční skupina Penta.

Sanoma měla v roce 2013 zhruba 1,5 milionu čtenářů měsíčně, její weby navštěvovalo asi dva miliony unikátních uživatelů. Firma ale tehdy uvedla, že plánuje rušení časopisů a propouštění, protože čtenáři a inzerenti stále častěji přesouvají svůj zájem z tištěných k digitálním médiím. (ČTK, 23. prosince 2013)

Sanoma a její historie na českém trhu poměrně dobře ilustruje vývoj některých zahraničních vydavatelství na poli časopiseckém. Tedy, že se jejich počet v ČR postupně zúžil, mluvíme-li o významných titulech. V současné době tak registrujeme dvě výrazná zahraniční vydavatelství, obě německá – Bauer Media a Burda. Bauer Media vydává zhruba tři desítky titulů, včetně nejčtenějšího časopisu v Česku, kterým je dlouhodobě Rytmus života. Burda vydává více než 40 časopisů, mezi nimi Elle, Marianne nebo Apetit.

Považujeme-li Pentu za „domácí“ společnost, přestože má slovenské vlastníky, pak jsou Bauer Media a Burda momentálně jedinými dvěma zahraničními společnostmi s výrazným podílem na českém časopiseckém trhu. Čínskou CEFC a její podíl v Empresa Media, která kromě Týdne vydává třeba Instinkt nebo Sedmičku, zde záměrně neuvádím, protože na konci února 2017 oznámila ukončení svého angažmá v Empresa. Této problematice je pochopitelně věnována vlastní kapitola.

NEJČTENĚJŠÍ ČASOPISY V ČR ZA ROK 2016

TITUL	ČTENOST	PRŮMĚRNÝ PRODANÝ NÁKLAD	VYDAVATELSTVÍ
Rytmus života	552.000	140.695	Bauer Media
Nedělní Blesk	550.000	132.986	CNC
TV Max	500.000	296.670	Bauer Media
Blesk pro ženy	441.000	125.638	CNC
Chvilka pro tebe	425.000	62.838	Bauer Media
Epocha	385.000	52.032	RF Hobby
Sedmička	319.000	127.851	Empresa Media
Žena a život	317.000	47.480	Bauer Media
Receptář	311.000	78.630	Tarsago
TV Mini	288.000	201.573	Vltava-Labe-Media

Zdroj: Median, 2016

Z tabulky deseti nejčtenějších titulů roku 2016 je tedy pět časopisů spadajících pod zahraniční vydavatelství – čtyřikrát má zastoupení Bauer Media a jednou polské Tarsago. Můžeme si také všimnout, že jde většinou spíše o společenské tituly. Zcela absentují zpravodajské týdeníky. Z nich má nejlepší čtenost Reflex (248.000), Týden je mezi nimi čtvrtý nejčtenější (145.000), ale druhý nejprodávanější (54.176).

V tabulce nejčtenějších časopisů není zařazen 5plus2 (Mafra), který má sice čtenost 854.000, ale jedná se o bezplatný titul (průměrný tištěný náklad 795.447).

3.5 Televize

Český televizní trh je výrazně přehlednější. Budeme-li hovořit pouze o takzvaných „velkých hráčích“, pak máme na výběr ze čtyř možností – veřejnoprávní Česká televize, Nova, Prima a Barrandov. Všechny tyto televize měly za rok 2016 podíl sledovanosti (share) u divácké skupiny 15+ alespoň sedm procent. Vyplývá to ze statistik Asociace televizních organizací (ATO).

Nejdéle vysílá pochopitelně veřejnoprávní Česká televize. Je nástupcem původní ČST, která začala zkušebně vysílat v roce 1953, a o rok později bylo její vysílání prohlášeno za pravidelné. Po revoluci se rozšiřovala její programová nabídka. Zatímco v roce 1989 měla dva kanály – ČT1 a ČT2 – dnes jich má pět. Na začátku května 2005 spustila vysílání první tuzemské zpravodajské stanice ČT24. O necelý rok později, konkrétně v únoru 2006, začal vysílat sportovní kanál ČT4, nyní ČT sport. Jako poslední přibyla na konci srpna stanice pro děti ČT :D, na kterou navazuje v programovém schématu kulturní ČT art. Česká televize je televizí veřejné služby a jako taková nemá zahraničního vlastníka.

Z komerčních celoplošných televizí působících v ČR má čistě zahraničního vlastníka jen Nova. Licenci na její vysílání vlastní CET 21, jejímž majitelem je americká mediální společnost CME. Jejím hlavním akcionářem je americký koncern Time Warner.

Nova začala v Česku vysílat 4. února 1994 a od té doby je jedničkou mezi komerčními televizemi. Její pozice na trhu ale postupně oslabovala. V dobách, kdy se počet lidí sledujících jednotlivé stanice měřil pomocí takzvaných deníčků, vykazovala Nova ojedinělá čísla – například ve třetím čtvrtletí roku 1995 se na ní dívalo 70 procent lidí. Zavedení peoplemetrů v roce 1997 sice znamenalo pokles, ale Nova si stále držela nadpoloviční podíl, pod který se dostala až v roce 1999.

CME stála už u zrodu Novy, ale v roce 1999 po vypuknutí sporu s tehdejším generálním ředitelem Novy Vladimírem Železným o kontrolu nad stanicí přišla. Po období sporů a soudních tahanic do Novy v roce 2002 vstoupila finanční skupina PPF. Na konci roku 2004 ale oznámila, že se z Novy stahuje a svůj podíl prodala znovu CME. Nova už má

momentálně také několik kanálů, mezi nimi filmový Nova Cinema, Nova Sport 1 a 2, Fandu, Smíchov nebo Telku.

Ještě dříve než Nova začala v Česku vysílat televize Prima. Bylo to v červnu 1993, tehdy ještě pod názvem Premiéra. Licenci měla nejprve pro Prahu a střední Čechy, o rok později už ale vysílala na celém území. U zrodu televize stála dvojice režisérů Marie Poledňáková a Jiří Menzel a spolu s nimi také spolupracovnice Poledňákové Jitka Markvartová. Po udělení licence se zakladatelé spojili se zahraničním partnerem, italským mediálním podnikatelem Marianem Volanim.

Licence, které Premiéře umožnila vysílat na celém území ČR, byla podmíněná spoluprací s regionálními vysílateli. S těmi se ale televize dostala do sporu a koncem roku 2011 FTV Prima tuto licenci vrátila. Od 1. ledna 2012 spustila novou hlavní stanici Prima Family, kterou od srpna 2013 přejmenovala opět na Primu.

V televizi měla od podzimu 2005 poloviční podíl švédská mediální skupina MTG, zbytek patřil společnosti Ges Media podnikatele Ivana Zacha. Na začátku ledna 2017 se Zach stal většinovým vlastníkem, když poloviční podíl od MTG společně s Vladimírem Komárem koupil přes firmu Denemo Media. Také Prima provozuje několik kanálů, mezi nimi Primu COOL, dokumentární Zoom nebo Primu Love.

Televizi Barrandov bude věnována vlastní kapitola. Jde ovšem o nejmladší stanici mezi těmito úspěšnými komerčními televizemi v ČR. Původně patřila barrandovskému filmovému studiu a licenci získala v rámci digitalizace pozemního vysílání. Od vlastníka barrandovského studia podnikatele Tomáše Chrenka televizi v roce 2012 koupil majitel největší české mediální agentury Médea Jaromír Soukup. Dnes televize spadá pod jeho mediální společnost Empresa Media.

3.6 Rozhlas

Podobně přehledná je situace také ve vlastnických strukturách českých rádií. Mezi desítkou nejposlouchanějších stanic ve druhém pololetí roku 2016 bylo pět stanic veřejnoprávního Českého rozhlasu. Ani jedna se ale nedostala do první trojice.

Nejposlouchanějším rádiem se stal Impuls, který patří do skupiny Londa spadající pod Agrofert ministra financí Andreje Babiše. Druhá skončila Evropa 2 a třetí je s těsným odstupem Frekvence 1. Obě tyto stanice patří francouzské mediální skupině Lagardere.

Rozhlasový trh v Česku zaznamenal největší proměnu v 90. letech příchodem soukromých stanic. V Praze vysílalo již v říjnu 1990 Radio Stalin, které se později změnilo na Radio 1. V té době zahájila vysílání i Evropa 2, která postupně rozšířila vysílání na většinu ČR. Celoplošné soukromé stanice, Frekvence 1 a Rádio Alfa, začaly vysílat v roce 1993. Zatímco první z nich funguje dodnes, Alfu vystřídalo od února 1999 Rádio Impuls.

Lagardere je jednou z největších rozhlasových skupin v Česku a podílu na trhu se jí vyrovná pouze Český rozhlas se svými několika stanicemi. Francouzské společnosti patří kromě Frekvence 1 a Evropy 2 také třeba Bonton nebo zpravodajská stanice ZET. Dalšími velkými skupinami v ČR jsou již zmiňována Londa, Radio United Broadcasting (Kiss rádia, Country Radio nebo Radio Beat) a Media Bohemia (Blaník, Helax, Fajn rádia, Hit rádia). Poslední dvě jmenované mají české majitele.

NEJPOSLOUCHANĚJŠÍ ROZHLASOVÉ STANICE V ČR VE 2. POLOLETÍ 2016

STANICE	ODHAD POSLECHOVOSTI	MAJITEL
Rádio Impuls	978.000	Agrofert
Evropa 2	848.000	Lagardere
Frekvence 1	843.000	Lagardere
ČRo Radiožurnál	832.000	Český rozhlas
ČRo Dvojka (Praha)	354.000	Český rozhlas
ČRo Plus	59.000	Český rozhlas

ČRo Vltava	41.000	Český rozhlas
Zet	17.000	Lagardere
ČRo Rádio Wave	8000	Český rozhlas
Rádio Junior	6000	Český rozhlas

Zdroj: Median, 2016

4. EMPRESA MEDIA

Vydavatelství Empresa Media patří pod mediální koncern Empresa Media Group, stejně jako společnosti Barrandov televizní studio, Media View a Real TV. Vzniklo v roce 2000. Jde o akciovou společnost většinou vlastněnou podnikatelem Jaromírem Soukupem, který je zároveň generálním ředitelem. Ve funkci výkonného ředitele působí Daniel Köppl.

Postupně se stalo až třetím největším mediálním koncernem v ČR se zásahem přes 85 procent populace ČR. Tvrdí to Empresa na svém webu empresamedia.cz. (Zdroj - MÉDEA RESEARCH na základě dat ATO-Nielsen Admosphere, Media Projekt, Radio Projekt, Net Monitor, MML TGI (2016))

4.1 Portfolio

4.1.1 Týden

Tištěným titulům dominuje týdeník **Týden**, který vychází každé pondělí od roku 1994. Jde o zpravodajský časopis, který přináší aktuální zprávy, analýzy, reportáže, rozhovory a komentáře z domova a ze světa. Podle Empresy jsou mezi čtenáři nejsilněji zastoupeni muži mezi 30 až 50 lety. Podle Unie vydavatelů byl prodaný náklad v únoru 2017 42.636 výtisků, což ho mezi zpravodajskými týdeníky řadilo na třetí místo za Téma a Reflex. Jeho prodaný náklad ale konstantně klesá, a to od června 2016, kdy dosáhl počtu 58.474 výtisků.

Časopis založil Karel Hvíždala s některými novináři z tehdejšího Mladého světa a Lidových novin. V prvním roce existence měl titul průměrný náklad okolo 60.000 výtisků. Vydávala jej společnost s ručením omezeným K service, ale už na začátku roku 1996 převzalo většinový podíl v Týdnu německé nakladatelství Springer. V roce 1997 se pak spolumajitelem stal švýcarský mediální koncern Ringier a vlastníkem časopisu tak byl koncern Ringier-Springer.

V březnu roku 1999 byl z funkce šéfredaktora odvolán Karel Hvižd'ala. Nástupcem se měl stát Karel Růžička, ale ten se rozhodl odejít, stejně jako sedm jeho kolegů. Personální změny souvisely se záměrem Ringieru obměnit podobu média, změny měly údajně vést k rychlému a výraznému zlepšení kvality. Až v květnu se pak vedení redakce ujal Aleš Lederer.

Týden ale i po těchto změnách zůstával ztrátový a nemohl se prosadit zejména v konkurenci týdeníku Reflex. Ringier proto v roce 2000 tento titul prodal vydavatelské společnosti Mediacop, kterou vlastnil Sebastian Georg Pawlowski. *„Ten do týdeníku významně investoval, vyměnil redakční tým za mladé, kvalifikované a motivované lidi a díky tomu prodaný náklad časopisu Týden v průběhu dvou let trojnásobně stoupl,“* píše Benda. (Benda, 2007, 183) Podle Kanceláře ověřování nákladů tisku ABC ČR se v dubnu 2001 prodalo 53.363 výtisků Týdne. O rok dříve to přitom bylo jen 16.016 kusů.

V lednu 2009 odešel po devíti letech ze šéfredaktorského postu Týdne Dalibor Balšínek, nahradil ho Daniel Málek. Zásadnější změna se ale stala v říjnu 2011, kdy Mediacop prodal vydavatelská práva na časopisy Týden, Instinkt a Mladý svět a na jejich online verze společnosti Empresa Media. Týden je od té doby její součástí. V současné době je ředitelem redakce Daniel Köppl, jeho zástupci pak Ondřej Fér, Petr Kolář, Jakub Kvasnička a Jiří Zázvorka.

Online verze Týdne – server www.tyden.cz – byl spuštěn jako zpravodajský internetový deník na začátku roku 2007. V dubnu 2017 měl web Týden.cz více než 2,3 milionu návštěv a 585.118 reálných uživatelů. Mezi českými weby ho to řadilo na 70. místo. (Sdružení pro internetový rozvoj – NetMonitor.cz)

4.1.2 Další tituly

V roce 2002 začal vycházet lifestyleový týdeník **Instinkt**. Přináší rozhovory se známými osobnostmi, reportáže z domova i ze zahraničí nebo kulturní recenze. V únoru 2017 měl prodaný náklad 22.849 výtisků. Od února 2016 Empresa vydává také týdeník **Faktor S**, který je zaměřený především na ekonomiku a politiku.

Jedním z nejčtenějších společenských týdeníků v ČR je **Sedmička**. Vycházet začala v roce 2012, obsahuje rozhovory s českými celebritami, informace spíše bulvárního charakteru, recepty, křížovky, horoskopy nebo televizní program. V únoru 2017 měla prodaný náklad 115.375 kusů a podle Unie vydavatelů tak byla čtvrtá mezi společenskými časopisy (Rytmus života, Nedělní Blesk, Pestrý svět). Vychází také samostatný speciál **Sedmička Křížovky** s prodaným nákladem 18.933 výtisků.

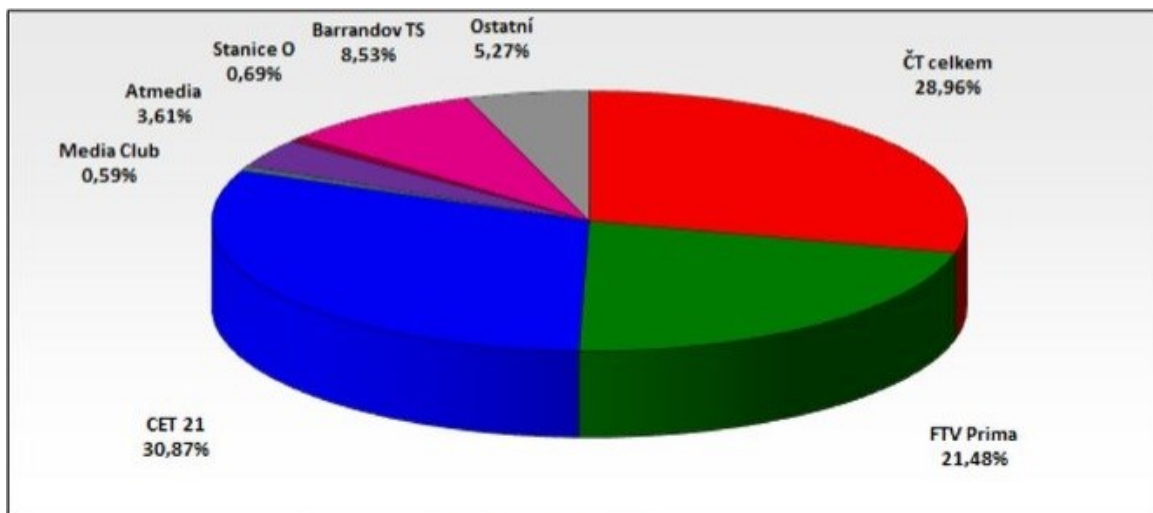
Do kategorie společenských časopisů patří rovněž tituly **Exkluziv** a **Interview**. Exkluziv je vydáván od prosince 2014. Podle vydavatelství cílí zejména na ženy od 30 let se zájmem o módu, zdravý životní styl a dění ve společnosti. Prodaný náklad v únoru 2017 byl 21.138 výtisků. Měsíčník Interview začal vycházet v březnu 2015 a přináší sto stran rozhovorů s osobnostmi z mnoha různých oborů. Prodaný náklad je 16.942 výtisků. Oba tyto časopisy vycházejí také ve slovenské verzi.

V roce 2013 začal vycházet týdeník **MarketingSalesMedia**, jehož cílem má být pomáhat zadavatelům reklamy s prodejem. Jádro čtenářů by měli tvořit lidé s rozhodovací pravomocí, kteří v časopisu najdou analýzy, výzkumy a informace z oboru.

Na zcela jinou cílovou skupinu je zaměřen měsíčník **Top dívky** vycházející od roku 2000. Vydavatelství ho označuje za titul „pro dospívající dívky, které chtějí být cool“. Přináší informace o módě, kosmetice, životním stylu a rozhovory s populárními osobnostmi. Prodaný náklad v únoru 2017 byl 9090 výtisků. Podobného ražení je i měsíčník **Popcorn**, který začal vycházet už v roce 1991. Vedle dívek ale cílí i na mladé chlapce, které zajímá hudba, film a zábava. Prodaný náklad je 8754 výtisků. Nejmenším dětem je pak určen ilustrovaný měsíčník **Animáček**.

4.1.3 TV Barrandov

V televizní nabídce Skupiny Barrandov jsou čtyři kanály. V březnu 2017 měla celá skupina podíl (share) na celkové sledovanosti u diváků starších 15 let 8,53 procenta. To ji řadilo na čtvrté místo, ale s velkým odstupem za CET 21 (Nova), Českou televizi a FTV Prima.

Zdroj: ATO–Nielsen-Admosphere

Hlavním kanálem je celoplošná **TV Barrandov**, která vysílá od roku 2009. V současnosti jde o čtvrtou nejsledovanější televizi v ČR. V březnu 2017 měla share 6,23 procenta.

TV Barrandov spustila vysílání 11. ledna 2009 po 11:00. V té době se po 15 letech stala další tuzemskou komerční plnoformátovou televizí po Primě a Nově, kterou bylo možné zdarma naladit přes zemské TV vysílání, a to přes jeho modernější digitální podobu označovanou jako DVB-T. Dostupná byla prostřednictvím satelitních, kabelových a internetových operátorů.

Licenci k vysílání na počátku vlastnila akciová společnost Barrandov Televizní Studio, jejímž majitelem byla skupina akcionářů. Největším podílníkem byla akciová společnost Moravia Steel, v níž měl hlavní slovo podnikatel Tomáš Chrenek. Rozjezd stanice stál zhruba miliardu korun.

V roce 2012 ji koupilo vydavatelství Empresa Media. V té době byla televize stále ztrátová, od počátku vysílání narostla kumulovaná ztráta na více než miliardu korun. (11) Kvůli prodělkům a zápornému vlastnímu kapitálu museli akcionáři několikrát zvyšovat základní kapitál společnosti. Sledovanost televize byla v roce 2012 zhruba pět procent.

Následující rok se ve vysílání televize i v jejím vedení odehrálo několik změn. Televize od 1. června 2013 prodloužila své večerní zprávy na dvojnásobek, tedy na 30 minut. Začínaly od 18:30. Už v květnu ale televize zavedla novou relaci Noční hlavní zprávy a dva odpolední živé vstupy ze studia. (ČTK, 28. května 2013)

V červnu 2013 také Televize Barrandov a Empresa Media sjednotily své vedení. Předsedou představenstva Empresy a dceřiné společnosti Barrandov Televizní studio se stal Soukup, který ve funkcích nahradil tehdejší výkonnou ředitelku televize Marcelu Hrdou. Od listopadu se pak generálním ředitelem televize stal Vladimír Železný, bývalý šéf TV Nova. Ve funkci ale vydržel jen do března 2014, kdy byl odvolán a na jeho místo nastoupila znovu Hrdá. Ta z televize v roce 2016 odešla do čínské CEFC, kde je výkonnou viceprezidentkou evropské části. (12) Ředitelem televize je Soukup.

V červnu 2015 televize podepsala memorandum o porozumění s čínskou státní televizí CCTV. Vyplývá z něj, že dominantní čínský vysílatel by měl získat programová okna u všech stanic barrandovské televizní skupiny. Podpis memoranda navázal na smlouvu o vzájemné spolupráci v akviziční oblasti, kterou Empresa Media v květnu 2015 uzavřela s čínským ministerstvem pro tisk, rozhlas, film a televizi. (ČTK, 23. června 2015)

4.1.4 Další kanály

Druhým nejsledovanějším kanálem skupiny Barrandov je **Kino Barrandov** (share 1,38 procenta). Vysílá od 18. dubna 2015. Program se skládá výhradně z filmů a seriálů. Od 16. května téhož roku vysílá kanál **Barrandov Plus** (share 0,79 procenta) kombinující pořady pro nejmenší diváky s evropskou i světovou dokumentární tvorbou, zábavními pořady a také filmy a seriály. Nejméně sledovaný je kanál **Barrandov Family** (share 0,13 procenta). Je také nejmladším, protože vysílá od 1. ledna 2017, kdy vznikl z dřívějšího kanálu Barrandov Muzika. Celoplošný kanál je vysílán také na Slovensku. Obsah je tvořen z podstatné části vlastními pořady TV Barrandov.

4.1.5 Knižní divize

V červnu 2016 Empresa Media založila knižní divizi. Navázala tak na projekt vlastního knižního e-shopu knihy.tyden.cz, který provozuje od poloviny roku 2015. „*V knižních edicích Mladý svět, Edice Sedmička a Edice Kamarád budou vycházet především knihy z oblasti společnosti, historie a životního stylu. Souběžně pak budeme využívat i obsahové příležitosti jak našich kmenových autorů, tak samozřejmě využijeme i možnosti, které nám z tohoto pohledu nabízí naše partnerství s investiční skupinou CEFC,*“ uvedl v tiskové zprávě zveřejněné na webu empresamedia.cz Soukup.

Společnost vydala například knihy rozhovorů s osobnostmi různých oborů nazvané Očima elity, publikace Taková byla 90. léta, Hvězdy československého popu, Předčasná úmrtí zapsaná do dějin nebo Bydlení slavných.

4.2 Jaromír Soukup

Jaromír Soukup (narozen 22. února 1969) je mediálním podnikatelem, který kromě Empresa Media vlastní rovněž mediální agenturu Médea Group, která často pracuje pro politické strany. V roce 2016 ho časopis Forbes zařadil na osmé místo mezi nejvlivnějšími lidmi českých médií. (13)

V politice se začal Soukup výrazně angažovat před volbami v roce 2006. Jeho agentura tehdy pracovala pro Stranu zelených. Soukup podle médií spolupracoval léta s tehdejšíím předsedou zelených Martinem Bursíkem. Zeleným pomáhal také s financováním kampaně a odložil jim splatnost faktur za poskytnuté služby. Zelení se ve volbách do Sněmovny dostali a Soukup se stal jejich vyjednávačem pro ekonomické otázky v koaličních jednáních.

V dubnu 2007 se stal náměstkem ministryně školství Dany Kuchtové, do jeho gesce spadaly veřejné zakázky, vnější vztahy, komunikace a později i evropské fondy. Z ministerstva odešel v září společně s Kuchtovou.

Právě během svého působení na ministerstvu se Soukup dostal do sporu s Bursíkem. Podle médií byla důvodem jeho snaha ovlivňovat rozhodování o veřejných zakázkách. (ČTK, 29. ledna 2013) V roce 2010 ale Soukup prohlásil, že se s Bursíkem nepohodl ještě před svým odchodem z ministerstva, a to kvůli tomu, že mu strana dlužila za kampaň, ale novou si už objednala u konkurence, „což se nedělá“. (14)

Soukup po sporu s Bursíkem podporoval jeho vnitrostranické oponenty, byl dokonce místopředsedou Demokratické strany zelených. Stranu financoval ve volbách do Evropského parlamentu i před zrušenými předčasnými volbami do Sněmovny v roce 2009.

Médeia poté spolupracovala i s ČSSD, zajišťovala nákup inzertního prostoru pro Věci veřejné nebo radila manželce předsedy sociálních demokratů Jiřího Paroubka Petře, jak komunikovat s médii. Jako soukromá osoba Soukup pomáhal s kampaní prezidentskému kandidátovi Jiřímu Fischerovi. Nyní je zadobře se současným prezidentem Milošem Zemanem, často velmi nekonfliktním stylem sám moderuje pravidelné čtvrtěční půlhodinové debaty Týden s prezidentem na televizi Barrandov. Vedl také rozhovor o ekonomických otázkách se Zemanem pro speciál Týdne před návštěvou čínského prezidenta, o kterém je v této diplomové práci řeč dále.

Server Neovlivni.cz v září 2009 zařadil Soukupa na 5. místo mezi nejvlivnějšími lidmi českého showbyznysu. Jeho mediální zdatnost ocenil 65 procenty, za umění tvořit hvězdy získal Soukup 79 procent a za kontakty dokonce 90 procent. Podle serveru si Soukup v šoubyznysovém rybníčku vytvořil vlastní svět. *„Trochu odtržený od ostatních hráčů v zábavním průmyslu, ovšem s miliardovými obraty a vlivem přesahujícím do politiky, v níž se profesionální boxer Soukup pravidelně zjevuje a působí trochu jako postrach,*“ píše autor Michal Barák.

Za základ Soukupovi moci považuje televizi Barrandov, ale jeho vliv posilují ve sféře seriózní žurnalistiky i časopisy Týden nebo Instinkt. *„Klíčové pro něj vždy bylo i to, že jako nákupčí mediálního prostoru pro své klienty měl pod palcem i vydavatelské domy, s nimiž majetkově neměl nic společného,*“ píše autor. Podle něj vládne Soukup svému impériu až despoticky.

Podle Baráka měl Soukup namále zhruba v roce 2014, kdy zjistil, že kvůli budování televize potřebuje investora. „Dával signály, že je schopen se postavit i Andreji Babišovi, s nímž se mimochodem nepohodl při plánovaných mediálních obchodech. Z té doby pochází reportáže o neproclené kabelce Moniky Babišové, které Barrantov s gustem vysílal,“ dodává autor. Situace se podle něj uklidnila až s příchodem čínské společnosti CEFC. (15)

4.3 CEFC a její investice do Empresa Media

Čínský konglomerát CEFC China Energy Company Limited působí především ve financích, energetice a průmyslu. V roce 2015 oznámil vstup do několika českých firem. Řada smluv pak byla podepsána při návštěvě prezidenta Zemana v Číně. V prvním čtvrtletí roku 2017 firma v Česku zaměstnávala více než 4000 lidí a po dokončení plánovaných investic se má jejich počet zvýšit až na deset tisíc.

V listopadu 2016 firma oznámila, že v Česku investovala už 22,8 miliardy korun. Dokončované investice jsou v hodnotě 30,7 miliardy korun a společnost navíc plánuje další za více než deset miliard korun. (16) Firma v poslední době například navýšila na polovinu svůj podíl ve finanční skupině J&T Finance Group, získala 60 procent ve fotbalové Slavii a je také majitelem stadionu v Edenu, majoritní podíl v Lobkowicz Group nebo podíl v letecké společnosti Travel Service.

Při již zmiňované návštěvě prezidenta Zemana v Šanghaji v září 2015 byly mimo jiné podepsány smlouvy o vstupu CEFC do Empresa Media a Médea Group. CEFC se měla stát strategickým a finančním partnerem. V únoru 2016 Empresa oznámila, že partnerství vstoupilo do další fáze. CEFC získala 30 procent v Médea Group a 49 procent v Empire. (17) Stalo se tak tedy krátce před návštěvou čínského prezidenta v Česku. CEFC také jmenovala své zástupce do statutárních orgánů obou společností, členem představenstev se stal prezident CEFC Group (Germany) Company Haiping Chen a členkou dozorčích rad viceprezidentka CEFC Group (Europe) Company Marcela Hrdá.

„Čínský partner přináší posílení finanční stability našich společností. Vedle toho otevírá zajímavé možnosti pro naši televizi Barrandov, včetně uplatnění programů z vlastní tvorby na čínském trhu. Obojí znamená významný impuls pro další rozvoj našeho podnikání,“ uvedl k transakci Soukup.

Zhruba o rok později ovšem přišel server hlidacipes.org s informací, že CEFC svoji investici do Empresy i Médey stahuje. Oficiální důvody a vlastně ani potvrzení dosud Empresa nesdělila, ale vše nasvědčuje tomu, že je informace pravdivá. Ve smlouvě mezi společnostmi byla klauzule, která do konce března 2017 umožňovala stažení investice. Zástupce CEFC v ČR Jaroslav Tvrdík složil svou funkci místopředsedy představenstva v Empresa Media a Médea Group.

V neposlední řadě pak o odchodu čínské firmy promluvil pro server Danile Köppl: *„Informaci potvrzují, je to tak. Je to další potvrzení toho, že se posílila pozice Jaromíra Soukupa ve vedení společností Empresa Media a Médea,“* řekl. (18)

Podle všeho se tedy zdá, že v současné době již kapitál CEFC ve vydavatelství Empresa Media nefiguruje. Pro předmět této diplomové práce je ale podstatné, že v březnu 2016 při návštěvě čínského prezidenta v ČR, vlastnili Číňané 49 procent vydavatelství.

5. ANALYTICKÁ ČÁST

5.1 Abstrakt

V následujících kapitolách publikuji výsledek kvalitativní analýzy mediálního obsahu médií ze skupiny Empresa Media při návštěvě čínského prezidenta Si Ťin-pchinga v Česku na konci března 2016. Výsledky jsou založeny na datech získaných ze zveřejněných článků v týdeníku Týden a na serveru Týden.cz, dále z analýzy online přenosu na serveru Týden.cz a hlavní zpravodajské relace TV Barrandov. Z celého obsahu těchto médií jsem za pomoci klíčových frází „čínský prezident“ a „Si Ťin-pching“ vyseletoval pouze ten obsah, který se týká tématu. Následně jsem provedl kódování za pomoci zakotvené teorie. Cílem bylo zjistit, na jaká témata zmiňovaná média kladla při této velmi sledované události důraz.

5.2 Hlavní otázky výzkumu a jeho realizace

Výzkum byl založen na otázce, jak Empresa Media přistoupila k informování o demonstracích vůči čínskému prezidentovi v ulicích Prahy a také k různým potyčkám, kterých se odehrály desítky. Zároveň jsem si všiml, kolik prostoru média této skupiny dávala českým politikům a veřejně známým osobnostem, jejichž názory na návštěvu čínského prezidenta, čínskou politiku nebo zásahy policie vůči demonstrantům byly spíše negativní.

5.3 Metodologická východiska

5.3.1 Orientační analýza

Tato fáze nastává po nalezení výzkumného problému a definování cíle výzkumu. Analýza situace je v podstatě neformální zjišťování, jaké informace jsou pro řešení problému dostupné. Jde také do určité míry o ověření pracovních hypotéz. Pokud zjistíme, že jsou nereálné nebo zavádějící, pak je potřeba vrátit se zpět na začátek celého výzkumného procesu. (Kozel, 2006 : 76)

5.3.2 Kvalitativní výzkum

Jde spíše o subjektivní metodu výzkumu. Je pružný a může se měnit a formovat v průběhu v závislosti na získaných výsledcích. Používá například induktivní formy vědeckých metod, hloubkové studium případů, různé formy rozhovorů nebo pozorování. (Hendl, 2005 : 63)

Podle Strausse s Corbinovou je kvalitativním výzkumem jakýkoliv výzkum, kde se výsledků nedosahuje pomocí statistických metod nebo jiných typů kvantifikace. (Strauss – Corbin, 1999 : 10) Hendl ale zdůrazňuje, že jedinečnost kvalitativního výzkumu není pouze v chybějících číslech.

Během pokračujícího kvalitativního výzkumu vznikají nové výzkumné otázky, ale rovněž hypotézy nebo modifikace výzkumného plánu. Hendl tuto činnost přirovnává k detektivní práci. Je třeba hledat a analyzovat informace a dojít k deduktivním a induktivním závěrům. (Hendl, 2005 : 50)

5.3.3 Kvantitativní výzkum

Tento typ výzkumu využívá náhodných výběrů, experimentů a strukturovaných sběrů dat s použitím testů, dotazníků nebo pozorování. Data z měření se analyzují statistickými metodami a cílem je ověřovat pravdivost představ o vztahu sledovaných proměnných. (Hendl, 2005 : 46)

Podle Hendla musí být kvantitativní výzkum především validní. Tedy aby skutečně měřil to, co měřit chce. Je potřeba také dbát na spolehlivost. Výzkum by měl i napodruhé dojít ke stejným výsledkům jako v prvním případě, pokud se od té doby nezměnila některá z podmínek.

5.4 Metodologie

Data k výzkumu jsem získal pomocí serveru Newton Media Search, který archivuje obsah naprosté většiny českých médií. Nejprve jsem pomocí aplikace jednoduché

kvantitativní analýzy zjistil, kolik článků server Týden.cz a týdeník Týden ve sledovaném období vydaly. V případě TV Barrandov šlo o příspěvky v její hlavní zpravodajské relaci. Objem takto získaného materiálu byl pochopitelně zbytečně velký a většinu článků nebylo nutné zkoumat, protože se netýkala tématu.

Relevantní materiál jsem proto vyselekoval za použití klíčových slov nebo spíše frází „čínský prezident“ a „Si Ťin-pching“. Náhodnou kontrolou vzorku, který tímto „sítem“ neprošel, jsem si pak ověřil, že tyto dvě fráze jsou dostatečné a nemohlo se tak stát, že by se nějaký článek nebo zpravodajský příspěvek o návštěvě čínského prezidenta v Praze do finálního výběru nedostal. Online přenos jsem vzhledem k jeho specifickému formátu (textové zprávy, fotky, videa, příspěvky ze sociálních sítí) analyzoval celý.

Ke kódování vybraného materiálu jsem pak použil zakotvené teorie. Články jsem analyzoval celé, nikoliv pouze jejich části, a použil jsem otevřené a axiální kódování tak, jak je charakterizují Strauss a Corbinová (1999). Pomocí otevřeného kódování jsem procházel slovo od slova v každém článku a zaznamenal jsem hlavní témata, od kterých se potom dále odvíjela analýza. S přibývajícimi články jsem témata doplňoval. V další části analýzy, axiálním kódování, jsem mezi nalezenými tématy hledal souvislosti.

V závěrečné obsáhlé kapitole jsem servis jednotlivých médií popsal detailněji. S využitím konkrétních příkladů jsem se pokusil jejich přístup interpretovat v kontextu daných okolností a srovnal ho s přístupem jiných významných médií na českém trhu.

5.5 Otevřené kódování

INVESTICE	PŘÍNOS	KAPITÁL
EMOCE	BYZNYS	FIRMY
OBCHODY	MILIARDY	NÁKUP
PODÍLY	FONDY	INVESTOŘI
PODNIKATELÉ	PENÍZE	SPOLUPRÁCE
VÝVOZ	DOVOZ	DOHODA
PODPIS	PANDA	FINANCE
EXPANZE	TRH	PARTNERSTVÍ

AKVIZICE	PRODEJ	MEMORANDUM
PROTESTY	ODPŮRCI	VÍTÁNÍ
FANOUŠCI	KRAJANÉ	DIPLOMACIE
SMLOUVA	ÚSPĚCH	TIBET
DALAJLAMA	DEMONSTRACE	CEREMONIÁL

5.6 Axiální kódování

Fenomén: **Minimum zmínek o protestech**

- vynechávání z jinak doslovně převzatých agenturních zpráv
- vypouštění z online přenosu
- ojedinělé zmínky jsou schované hluboko v posledních odstavcích zpráv
- platí i pro doprovodné fotografie
- výjimečné zmínky v převzatém online servisu vypadají spíše jako editorská nepozornost

Fenomén: **Koncentrace na ekonomický přínos návštěvy**

- výrazné zdůrazňování objemu podepsaných investic
- exkluzivní rozhovor s prezidentem Milošem Zemanem zaměřený na čínské investice
- česko-čínské ekonomické fórum na Žofíně a jmenování nejvýznamnějších podnikatelů
- absence negativních názorů ekonomických expertů

Fenomén: **Zdůraznění spolupráce Empresy s čínskými partnery**

- speciální původní pořad Noc hvězd na TV Barrandov
- zmiňování podílu CEFC v Empresa Media
- exkluzivní vysílání nového dílu Krtečka v Číně i na TV Barrandov
- šéf Empresy Jaromír Soukup na ekonomickém fóru na Žofíně

Fenomén: **Celkově překvapivě menší prostor zpravodajství o návštěvě**

- nikdy jako otvírák zpravodajské relace TV Barrandov
- minimální zpravodajství ve dnech po návštěvě
- na Týden.cz druhý den návštěvy pouze jeden příspěvek (+online)

5.7 Závěry analýzy

Z analýzy je patrné, že Empresa Media informace o protestech, demonstracích, střetech příznivců a odpůrců čínského prezidenta nebo nesouhlasné ohlasy na návštěvu ze svého servisu vynechávala, a to pravděpodobně cíleně. O konkrétních důvodech mohu pochopitelně pouze spekulovat, jakkoliv se souvislost s čínským kapitálem ve společnosti nabízí.

V jedné z dalších kapitol je zmíněna reakce šéfredaktora Týdne Daniela Köppla, který České televizi řekl, že mu daleko důležitější než potyčky přišel ekonomický přínos celé návštěvy. Toto vysvětlení by se dalo přijmout v případě týdeníku Týden, který má omezený prostor a už z principu nenabízí denní zpravodajství. Téměř žádné zmínky na serveru Týden.cz a absolutní vynechání informací o protestech v TV Barrandov tím ale vysvětlit nelze.

Pokud se už někde informace o demonstracích nebo protestních akcích objeví, pak to rozhodně není v čele zprávy. Jde spíše o zmínku jakoby mimochodem v některém z pozdějších odstavců. V servisu celé mediální skupiny Empresa Media nebyl za celou dobu návštěvy Si Ťin-pchinga v Praze ani jeden příspěvek nebo zpráva postavená na protestech nebo střetech v ulicích. Jak se ukáže v pozdějším detailním zkoumání mediálního servisu, byl tento přístup v maximálním kontrastu s ostatními českými médii.

Média Empresy sice poměrně často zmiňují slova „policie“ nebo „bezpečnostní“, ale je to téměř výlučně vždy v souvislosti s preventivními bezpečnostními opatřeními, ať už jde o hrozbu terorismu nebo třeba plynulý průjezd prezidentské kolony pražskými ulicemi. V tomto smyslu a kontextu tedy tato slova nelze v žádném případě přiřadit ke zpravodajství o protestech.

Těžko by čtenáři a diváci také hledali citace, které by význam návštěvy Si Ťin-pchinga v Praze jakýmkoliv způsobem zpochybňovaly. Další kapitoly dokazují, že tyto ohlasy zaznívaly a v médiích se objevovaly. Velmi vyváženě ke svému zpravodajství přistupovala především FTV Prima, která se snažila vždy dát prostor oběma stranám, případně oslovit politiky ze všech parlamentních stran. Tento přístup u Empresa Media nezaznamenáme.

V médiích skupiny jednoznačně dominovaly informace o ekonomickém přínosu návštěvy, objemu podepsaných investic a setkání nejvýznamnějších podnikatelů na Žofíně. Je třeba zdůraznit, že tento aspekt byl nepochybně důležitý, v oficiálním programu návštěvy byl prezentován jako prioritní a také ostatní média mu věnovala výrazný prostor.

Pokud se v informování o tomto bodu návštěvy Empresa Media v něčem liší od jiných médií, pak tím, že se přínos čínských investic nepokouší nahlížet také určitým kritickým pohledem. V jiných médiích můžeme najít například hlasy ekonomických expertů, kteří poukazují na možné negativní jevy v souvislosti s čínskými investicemi nebo zpochybňují jejich skutečnou výši. Ve většině případů nejde přímo o kritiku, ale spíše o jiný pohled na věc. I ten ale v médiích skupiny Empresa chybí.

V žádném případě ale nechybí opakované zdůraznění spolupráce s čínskými partnery. Ať už jde přímo o finanční skupinu CEFC nebo o čínskou televizi CCTV. V druhém případě je to velmi výrazné u zpravodajství TV Barrandov, která v souvislosti s návštěvou čínského prezidenta jako jednu z hlavních událostí prezentuje svůj původní zábavný pořad Noc hvězd. Ten měl čínskému publiku představit nejvýznamnější české památky nebo osobnosti a seznámit ho s českou kulturou. Z toho logicky plyne, že kromě ČR byl vysílán i v Číně. Bližší pohled na něj je uveden v jiné části této diplomové práce. Empresa Media také promovala premiérové uvedení nového dílu kresleného Krtečka, který vznikl ve spolupráci s čínským partnerem.

Velmi často je rovněž prezentován ředitel Empresa Media Jaromír Soukup. On sám přímo vedl rozhovor s prezidentem Milošem Zemanem, který vyšel ve speciálu Týdne, jeho část pak v tištěném týdeníku Týden i na serveru Týden.cz. Rozhovor byl zaměřen především ekonomicky a je veden ve velmi přátelském duchu. Soukup se také osobně

zúčastnil česko-čínského ekonomického fóra na Žofíně, což se rovněž čtenáři Týdne a Týdne.cz dozví.

Navzdory podílu čínské společnosti v Empresa Media a spolupráci s čínskými partnery se ale zdá, že rozsah zpravodajství z návštěvy Si Ťin-pchinga nebyl ve srovnání s jinými médii tak významný. Nejvýraznější je to u TV Barrandov, která ani jednou neměla tuto událost jako otvírák hlavní zpravodajské relace. Server Týden.cz měl pak druhý den návštěvy pouze jednu zprávu a celodenní přebíraný online. Nabízí se samozřejmě vysvětlení, že to bylo dáno absencí zpráv o protestech, protože ty byly nejintenzivnější právě 29. března a v ostatních médiích tvořily většinovou část zpravodajství.

6. DETAILNÍ ANALÝZA ZPRAVODAJSTVÍ JEDNOTLIVÝCH MÉDIÍ SKUPINY EMPRESA MEDIA

6.1 Týdeník Týden

Časopis Týden se návštěvě čínského prezidenta v ČR ve sledovaném období věnuje 29. března a také v následujícím čísle 4. dubna. Celkem jsou zmínky o této události v pěti článcích, z nichž dva jsou editorially každého čísla na stranách 3. Týden v době návštěvy Si Ťin-pchinga v Praze vydal také speciál Týden Čína, který se tématu věnuje.

Už na první pohled je zřejmé, že v Týdnu převažoval ekonomický pohled na návštěvu Si Ťin-pchinga v ČR.

Prvním článkem, kde se Týden o čínské návštěvě zmiňuje, je editorial ředitele redakce Daniela Köppla z 29. března. Jde ale v podstatě pouze o avízo na velký rozhovor s prezidentem Milošem Zemanem, který je zveřejněn ve speciálu Týden Čína a jehož určitá část je v regulérním vydání Týdne přetištěna. Köppl navíc tyto dvě věty zařadil až na úplný konec svého editoriale a do analýzy se tak vlastně dostaly pouze proto, že v nich zazní sousloví „čínský prezident“.

Samotný rozhovor začíná na straně 42 v rubrice Ekonomika. Interview vede šéf Empresa Media a tedy vydavatel Týdne Jaromír Soukup. Rozhovor má titulky „Čína je pro exportéry nenasycený trh“, který významně předznamenává jeho obsah. Hovoří se zejména o čínských investicích a ekonomických příležitostech. Na politicky citlivá témata nedojde, rozhovor je veden naprosto nekonfrontačně. Naopak formulace některých otázek spíše připomíná materiál z dílny tiskového odboru Hradu.

Prezident Miloš Zeman má k Empresa Media poměrně přívětivý vztah. K většině ostatních médií je naopak pravidelně kritický. S veřejnoprávními médii se zcela rozešel. Odmítá účast v pořadu Otázky Václava Moravce v České televizi a ukončil i pravidelné Hovory z Lán ve vysílání Českého rozhlasu, když chtěl rozhlas začít vysílat pořad ze záznamu kvůli Zemanovým vulgaritám.

Od 16. března 2017, tedy zhruba rok po návštěvě čínského prezidenta, začala TV Barrandov každý čtvrtek v hlavním večerním čase vysílat půlhodinový diskusní pořad se Zemanem. Ten v některých případech bude moderovat rovněž Jaromír Soukup. Dá se tedy usuzovat na oboustranně dobrý vztah.

Diskusní pořad na TV Barrandov navíc odstartoval krátce poté, co Zeman na začátku března 2017 oznámil, že chce v prezidentské volbě 2018 svou funkci obhajovat. Zdůraznil, že nebude chodit do předvolebních diskusí a nepovede žádnou kampaň. Tento závazek se ale na diskuse na TV Barrandov nevztahuje. Zeman také pravidelně vystupuje na rozhlasové stanici Frekvence 1 a poskytuje rozhovory serveru Blesk.cz.

V rozhovoru v časopisu Týden před návštěvou čínského prezidenta položil Soukup Zemanovi devět otázek. Všechny měly ekonomický charakter. Hovoří se o perspektivě českého exportu do Číny, Hedvábné stezce, infrastrukturních projektech v ČR (například Zemanem prosazovaný kanál Dunaj – Odra – Labe) nebo zájmu čínských investorů o cestovní ruch a z toho plynoucí možných výhod pro pražské letiště.

Čtvrtá otázka, kterou Soukup položil, pak zní: *„V této souvislosti dovoluji, abych vyjádřil respekt k vaší ekonomické diplomacii. Směr, kterým jste se vydal, skutečně výrazně a konkrétně pomáhá českým podnikatelům. Vedle Číny jste navštívil několik států bývalého Sovětského svazu včetně Ruska. Jsou ještě nějaká další teritoria, kde vidíte prostor pro pomoc českým podnikatelům ze strany státu či přímo prezidenta?“*

Domnívám se, že tato otázka nejvíc symbolizuje dobrý vztah Soukupa a prezidenta Zemana. Ve většině rozhovorů by se obešla bez prvních dvou vět, čímž by se její smysl nijak nezměnil. Začátek dotazu je v tomto případě spíše prezidentským PR sdělením.

V odpovědi je ale jedinkrát v celém rozhovoru naznačeno určité problematičtější politické téma. Zeman nejprve hovoří o středoasijských zemích, dodávkách ropy z Ázerbajdžánu a plánované návštěvě zemí Latinské Ameriky. A pokračuje: *„Občas se mi vyčítá, že navštěvuji země s prezidentským režimem, ale tohle má hlubokou logiku, protože návštěva prezidenta v zemi s prezidentským režimem, která je samozřejmě doprovázena českými podnikateli, vytváří těmto podnikatelům lepší podmínky než návštěva v zemi s parlamentní demokracií. To znamená, že ať už v Číně, Rusku,*

ve Střední Asii či jiných státech je prezident centrální osobností a jeho pokyny se respektují. Takže na rozdíl od parlamentní demokracie, kde musíte jednat s desítkami lidí, abyste se dobral nějakého výsledku, v prezidentském režimu stačí jednat s jediným člověkem“.

Problematika prezidentských režimů, kterou Zeman naznačí, je jediným kontroverznějším tématem, které v rozhovoru zazní. Do určité míry je to ale pochopitelné. Rozhovor vychází v rubrice Ekonomika a těžko tedy od něj očekávat ambici hlouběji řešit politiku jedné Číny nebo otázky lidských práv. Vznikal také před návštěvou Si Ťin-pchinga v Česku a tak mohl těžko reagovat na události, které návštěvu provázely.

Následující týden pak opět Si Ťin-pchingův pobyt v Praze otevírá ve svém editorialeu Köppl. Ten obsahuje slova demonstrace i protesty, ale autor v něm ani jednou neuvede, že se týkají právě návštěvy čínského prezidenta. Pro lepší pochopení uvádím první tři odstavce v plném znění:

Vážení a milí čtenáři!

Dokud je člověk mladý a chodí na demonstrace, má pocit, že změní svět. Jen málokdy se to ale povede jako třeba v šedesátých letech, kdy svět opravdu změnila generace hippies.

Jenže od té doby je mnohé jinak. Demonstrace se staly daleko více tekutými (pokud vyjde z teze polského sociologa Zygmunta Baumana). Již nestojí tolik na silných idejích, ale daleko více na momentální náladě. Proto mají většinou jen omezené trvání a pozornost/zlost řady jejich účastníků se přelévá stejně jako naše rozmary při nákupu jogurtů v obchodě. Dobrým příkladem je nejen známý happening okupace Wall Streetu nebo obléhání České televize. Protesty dnes dozní a většinou se toho moc (pokud vůbec něco) nezmění.

Návštěva čínského prezidenta byla pro Českou republiku významnou událostí. V jejím průběhu se podařilo podepsat řadu smluv, které dohánějí to, co česká ekonomická diplomacie na rozdíl od jiných států EU zaspala. Je bez diskuse, že ještě před několika týdny by si vůbec nikdo neuměl představit, že nejbohatší Čech a majitel investiční skupiny PPF Petr Kellner vyrazí na Žofín, kde bude v jednom sále sedět vedle svých hlavních konkurentů. Pro novináře pak byla jeho účast o to více šokující,

protože je o něm známo, že si velmi úzkostlivě hlídá své soukromí a získat jeho fotografii je často složitější než setkání s americkým prezidentem. Více o čínské návštěvě a hlavně o tom, jak mohou čínské investice pomoci Česku, si můžete přečíst na straně 40.

(Týden, 4. dubna 2016, strana 3)

Köppl se nad smyslem demonstrací zamýšlí v prvních dvou odstavcích. V žádném místě ale přímo neodkáže ke konkrétním událostem provázející návštěvu čínského prezidenta. Jde o určitou neadresnou úvahu. Köppl demonstrace a jejich smysl spíše zlehčuje, zejména když chování protestujících přirovná k rozmarům při nákupu jogurtů. Zdůrazňuje také své přesvědčení o tom, že protesty nemohou nic moc změnit. Ve třetím odstavci pak začne rovnou o Si Ťin-pchingovi hovořit, zdůrazní význam jeho návštěvy a opět odkáže zejména k ekonomickému přínosu a investicím, což koresponduje s celkovým přístupem Týdne.

Editorial se zmiňuje o článku na straně 40. Jeho autorem je Jakub Křešnička a jmenuje se „Přišli, viděli, nakoupili“. Stejně jako rozhovor se Zemanem v předchozím čísle je umístěn do rubriky Ekonomika. Jde o jakési shrnutí podepsaných dohod a investic. Právě investice za více než 300 miliard korun jsou podle autora hlavním přínosem historicky první návštěvy čínského prezidenta v ČR. Na úvod druhého odstavce píše, že přinesla „spoustu zjitřených emocí, ale hlavně byznys“. Ještě jeden náznak nesouhlasných názorů pak můžeme nalézt zhruba v polovině textu, kde autor hovoří o „různých reakcích na prezidentskou návštěvu“.

Tyto dvě zmínky jsou ale v tomto smyslu jediné. Ve zbytku jde o čistě ekonomický text a opět je potřeba říct, že takový lze v rubrice Ekonomika očekávat.

Prostor pro jiný pohled na návštěvu čínského prezidenta v Česku by jistě byl v jiných částech Týdne. Na straně 32 v rubrice Názory a komentáře tak vyšla úvaha Ondřeje Féra s titulkem Dva prezidenti, tři dny, tři sta miliard. Už ale naznačuje, že půjde opět zejména o investice. Potvrzuje to už první věta článku, která hovoří o tom, že prezident Zeman dosáhl se svou ekonomickou diplomacií významného úspěchu. V další části autor vypočítává, kteří úspěšní byznysmeni se zúčastnili fóra na Žofíně a jaký je objem čínských investic v některých dalších zemích.

Když už zmíní problematiku Tibetu, jde spíše o ironickou poznámku a výtku namířenou proti bývalým vládám: *„Česko dosud spalo i ve srovnání s nejbližšími sousedy. Třeba výše čínských investic v Maďarsku byla až do letošního března čtyřnásobná. Premiér Viktor Orbán většinu z nich zajistili okolo roku 2010, tedy v době, kdy se česká diplomacie věnovala prohlubování přátelských styků s tibetským dalajlamou.“*

To, že se Čína rozhodla zaměřit své investice do ČR, považuje autor za dobrou vizitku pro české geopolitické ukotvení a právní prostředí. Čínští investoři jsou totiž podle něj velmi opatrní a Česko pro ně v rozháraném středoevropském prostoru představuje solidní základnu.

V posledním odstavci ale Fér přece jen naznačuje určitou problematiku politického obchodování, ze kterého by mohl těžit Miloš Zeman. Tři desítky vlivných podnikatelů mu prý nezapomenou, že je pozval k okamžiku, „kdy se otvírala brána k penězům z nejlidnatější země světa“. *„Až začne kampaň před prezidentskými volbami v lednu 2018, někteří z nich na ni Zemanovi jistě přispějí. A Miloš Zeman už se na svých spanilých cestách postará o to, aby si lidé zapamatovali, že peníze, které do České republiky pomáhal přivést, umožnily vytvořit nová pracovní místa nebo alespoň zachovat stávající,“* uzavírá svůj komentář Fér.

Fér v závěru naráží na prezidentovy zpravidla tří denní výjezdy do jednotlivých krajů ČR, při kterých navštěvuje významné regionální podniky a diskutuje s občany. Ty uskutečňuje od samého počátku svého mandátu, nikoliv tedy pouze před volbami. Na druhou stranu se pochopitelně tyto výjezdy jako účinná předvolební kampaň využít dají, přestože prezident řekl, že žádnou nepovede.

Stejně tak Zeman sebou na zahraniční cesty od počátku prezidentování bere podnikatelské delegace, což je ale vcelku standardní postup. Aktuálně 10. března 2017 oznámil, že jej na květnovou cestu do Číny doprovodí mimo jiné nejbohatší Čech a majitel skupiny PPF Petr Kellner, jehož účasti na žofínském fóru si média včetně Týdne v březnu 2016 všimla nejvíce. Kellner také v březnu 2017 Zemana navštívil na Hradě, podle mluvčího Ovčáčka spolu diskutovali o ekonomických vztazích s USA, Čínou a Ruskem. (ČTK, 10. března 2017)

Návštěva čínského prezidenta je v Týdnu zmíněna ještě v jednom článku, a to na straně 53 v textu s titulkem „J&T chce vybírat mýto. Koupila český Skytoll“. Ten se ale samotné návštěvy přímo netýká, pouze v závěru uvádí backgroundovou informaci, že J&T je jednou z firem, v níž při návštěvě Si Ťin-pchinga navýšila majetek čínská investiční skupina CEFC China Energy Company Limited.

Pokud jde o fotografický materiál, který jednotlivé články doprovází, pak nejvíce – osm - fotek bylo o u rozsáhlého materiálu Jakuba Křešničky. Jedna z nich ukazuje protesty v Praze. V jejím popisku se píše: „*Ani Praze se při státní návštěvě čínského prezidenta nevyhnuly protesty odpůrců politiky Číny, jejího většího zapojování do mezinárodního obchodu, či prodeje českých firem*“. Další fotografie už jsou odlišné – Si Ťin-pching se Zemanem na hradním nádvoří, přípitek pivem nebo v Lánech s ředitelem společnost China CEFC Energy.

Týden si také stejně jako mnohá jiná média nenechal ujít ojedinělou možnost zveřejnit aktuální fotografii Petra Kellnera na Žofíně. Na další fotce je majitel Empresy Jaromír Soukup s premiérem Petrem Nečasem a náměstkem ministra zahraničí pro ekonomické vztahy Martinem Tlapou. Soukup je také na fotografii doprovázející jeho rozhovor s prezidentem, na snímku je právě ve společnosti Zemana.

6.2 Server Týden.cz

Na serveru Týden.cz dostala návštěva čínského prezidenta pochopitelně více prostoru než v Týdnu tištěném. V období od 21. března do 4. dubna vyšlo na serveru celkem 28 zpráv, které obsahovaly spojení „čínský prezident“ nebo „Si Ťin-pching“, z nichž jedna byla spíše fotogalerií. Všechny z nich se ale netýkaly přímo návštěvy čínského prezidenta v Praze. Jejich přehled uvádím v následující tabulce:

DATUM	NÁZEV ZPRÁVY
22.3.2016	Hrad zrušil cvičné salvy pro prezidenta Číny
23.3.2016	Za účasti prezidenta Číny se podepíší memoranda ve zdravotnictví

24.3.2016	Čínský prezident dostane od Zemana boty
24.3.2016	Zeman: Dokud budu prezidentem, Mynář šéfem správy hradu nebude
24.3.2016	Protokolář Hradu: Prezidenta Číny přivítáme mimořádně
24.3.2016	Nová série: Krteček s kamarádkou pandou míří do Číny
25.3.2016	Čínský prezident v Česku: obchodní dohody i manévry
25.3.2016	Nový krteček se bude od pondělí vysílat v Číně
26.3.2016	Česká filharmonie chystá turné v Číně, i Rusalka se dočká nového nastudování
26.3.2016	Policie zadržela na pražské demonstraci radikála Bartoše
28.3.2016	Hrad připravil na příjezd čínského prezidenta výstavu
28.3.2016	Kvůli čínskému prezidentovi jsou v ulicích Prahy stovky policistů
28.3.2016	Čínský prezident přiletí do Česka. Se Zemanem zasadí strom
28.3.2016	OBRAZEM: Dary, Lány i gripeny. Čínský prezident v Česku
28.3.2016	Prezident Číny je poprvé v Česku. Se Zemanem zasadil jinan
28.3.2016	Zeman: Čína je pro exportéry nenasycený trh
28.3.2016	Česko už není pod vlivem USA a EU, řekl Zeman čínské televizi
28.3.2016	Babiš: Zemanovi jde o restart česko-čínských vztahů
29.3.2016	Čínský prezident dostal klíče od pražských bran
30.3.2016	Čínský prezident odletěl z ČR, Zeman se s ním rozloučil pivem
30.3.2016	Nedvěd, nový ambassador čínské ligy: Obrovská čest!
30.3.2016	Praha a Peking zapracují na rozvoji cestovního ruchu i zoo
30.3.2016	Společnost, kde působí Nečas, chce s Číňany investovat miliardy

30.3.2016	Podepsáno. Škodovka v Číně investuje asi 54 miliard korun
30.3.2016	Česká a čínská strana podepsaly na 30 obchodních dohod
31.3.2016	Skytoll ucházející se o výběr mytného prodal českou dceru skupině J&T
1.4.2016	V ulicích Washingtonu jsou kvůli summitu ploty i stovky policistů
3.4.2016	Zeman jako Masaryk. Rakouského prezidenta přivítá na nádraží u Lán

Za dva týdny tedy 23 zpráv týkajících se nějakým způsobem přímo návštěvy Si Ťin-pchinga v Praze. Pro tuto práci je ale podstatná i zpráva z 26. března nazvaná „Policie zadržela na pražské demonstraci radikála Bartoše“. Jejím předmětem je demonstrace, ovšem nikoliv proti návštěvě Si Ťin-pchinga, ale proti islamizaci. Policisté na ní zadrželi předsedu Národní demokracie Adama B. Bartoše kvůli podezření z podněcování k nenávisti, když vyzýval k potrestání politiků „trestem nejvyšším“ za jejich přístup migrantům.

6.2.1 Poničení čínských vlajek v servisu zpravodajských webů

Na serveru Týden.cz je ovšem tato zpráva jediná, která obsahuje alespoň nějakou zmínku o zničených čínských vlajkách v Praze. Informace je v devátém, tedy posledním odstavci celého článku, který zní přesně takto:

„K zadržení Bartoše se na svém twitteru vyjádřil prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček: „Rozdíl mezi A. B. Bartošem a těmi, kteří zneuctili standartu prezidenta republiky a státní vlajky v Praze = 0,“ napsal. Narážel tak na výměnu prezidentské standardy za červené trenýrky skupinou Ztohoven a incident z noci, kdy někdo postříkal tmavou barvou přes padesát čínských vlajek, jež by v pondělí měly v Praze vítat čínského prezidenta“ (Týden.cz, Policie zadržela na demonstraci radikála Bartoše, 26. března 2016)

Zpráva je kompletně převzatá ze servisu ČTK, a to v poměru 1:1. Česká tisková kancelář ovšem ten den informovala o poškození vlajek ve zvláštní zprávě, která vyšla během dne postupně v pěti verzích. (ČTK, 26. března 2016) Poslední z nich měla

11 odstavců a je v ní několik dalších vyjádření Jiřího Ovčáčka k celému incidentu a také reakce dalších politiků. Tato zpráva ale na serveru Týden.cz není.

Ani v dalších dnech už server o tomto činu nijak neinformoval, a to přesto, že i v neděli ČTK vydala zprávu zabývající se vývojem v celé kauze (ČTK, 27. března 2016) Server nerefletoval ani videozáznam celé akce, který do médií rozeslali údajní pachatelé.

Pro srovnání použiji přístup velkých zpravodajských serverů k této události. Podle údajů Netmonitor.cz bylo v březnu v kategorii Zpravodajství nejnavštěvovanějších těchto pět webů:

1 – Novinky.cz (70,1 milionu návštěv)

2 – iDnes.cz (34 milionů návštěv)

3 – Aktuálně.cz (16,8 milionu návštěv)

4 – TN.cz (10,8 milionu návštěv)

5 – Blesk.cz (9,6 milionu návštěv)

Zdroj: Netmonitor.cz, 2016

To je poměrně pestrá směsice z hlediska majitelů domén a dá se tedy považovat za vypovídající vzorek. Novinky.cz jsou provozovány jako on-line magazín deníku Právo (Borgis), iDnes.cz je součástí Babišovy Mafry, Aktuálně.cz spadá pod Economii, TN.cz je zpravodajský server televize Nova a Blesk.cz patří CNC. Pro případná další srovnání v této práci budu tedy používat také těchto pět webů. Pro pořádek dodám, že Týden.cz byl v pořadí návštěvnosti zpravodajských serverů v březnu 2016 dvanáctý.

Novinky.cz o poničení vlajek informovaly hned v sobotu 26. března ráno a to včetně videa a několika fotek. O den později rovněž převzaly zprávu ČTK o tom, že vlajky byly sundány.

V podstatě stejný přístup zvolily i další čtyři sledované servery. Blesk.cz, TN.cz a Aktuálně.cz vydaly oba dny každý po jedné zprávě, které sledovaly vývoj kauzy. iDnes.cz vydal během víkendu k této události čtyři zprávy. V sobotu kromě jedné, v níž informoval o poškození vlajek, připravil také zprávu o slovní přestřelce mezi prezidentovým mluvčím a předsedou TOP 09 Miroslavem Kalouskem (iDnes.cz,

Ovčáček z poškození vlajek obvinil TOP 09. Pomýlený spratek, řekl Kalousek). V neděli pak přidal rovněž rozhovor se sinologem Martinem Křížem, kde se téma poškození vlajek objevilo (iDnes.cz, *Sinolog: Číňané jsou větší patrioti než Rusové, hanobení vlajek nerozumí*). Součástí zpráv nejčtenějších serverů byly také fotografie a videa.

Z toho je patrné, že zpravodajské servery považovaly událost za významnou a v médiích takzvaně „hrála“. Přístup serveru Týden.cz a jeho ignorování kauzy se tedy dá označit za nestandardní.

6.2.2 Protesty v pražských ulicích

Pokud by měl člověk na konci března 2016 přístup pouze k serveru Týden.cz, pak by nutně musel nabýt dojmu, že návštěva čínského prezidenta proběhla bez jakýchkoliv problémů a v Praze nebylo po demonstrantech a protestujících ani památky. Opak byl pravdou, zejména v průběhu prvního a druhého dne bylo protestních akcí mnoho, jak je uvedeno v kapitole o průběhu návštěvy.

Týden.cz má ale ve svém servisu – tedy ve všech 23 tematicky relevantních zprávách – pouhé dvě zmínky o protestech. Jedna z nich je popsána výše a týká se poškození čínských vlajek. Druhá se objevila 30. března až po odjezdu prezidenta Číny z ČR (Týden.cz, *Čínský prezident odletěl z ČR, Zeman se s ním rozloučil pivem*).

Ani tato zpráva ovšem není na protestních akcích postavená. Pouze poslední věta třetího odstavce zní: *„Prezidentův pobyt v Praze doprovázely šarvátky jeho příznivců a odpůrců“*. Zpráva je opět převzatá z ČTK, tentokrát částečně.

V žádném jiné zprávě ze sledovaného období nelze na serveru Týden.cz jakoukoliv poznámku o protestech, odpůrcích, demonstracích nebo jiných projevech nesouhlasu dohledat.

To ovšem není případ ostatních zpravodajských serverů. Pokud se podíváme jenom na období samotné návštěvy, tedy na 28. až 30. března, pak zjistíme, že zpravodajství

o protestech a akcích nesouhlasu se objemem minimálně vyrovnalo informacím o dalším průběhu významné státní návštěvy.

Novinky.cz se ještě v pondělí vrací k poničeným čínským vlajkám (Novinky.cz, *Ultrapravicová ideologická kampaň, píší v Číně o postříkaných vlajkách v Praze*) ve zprávě, která monitoruje obraz návštěvy Si Ťin-pchinga v čínských médiích. Z ní mimo jiné vyplývá, že o vlajkách informoval i čínský státem řízený list Global Times, který incident pochopitelně odsoudil, když ho tamní ministr zahraničí označil za „čín hrstky sabotérů“. Ukazuje to ale na poměrně paradoxní situaci, kdy čínský vládní tisk o události informuje, ale český soukromý server Týden.cz nikoliv.

Blesk i iDnes si v pondělí už v titulcích všímají, že čínského prezidenta vítají mimo jiné také billboardy s dalajlamou a bývalým prezidentem Václavem Havlem. Toto je doprovázeno rovněž videem a fotografiemi (iDnes.cz, *Čínského vůdce „vítá“ i plakát s Havlem a dalajlámou. Vlajky jsou zpět*). Různé protesty a demonstrace pak zmiňují také v textech reportáží o návštěvě. Například iDnes.cz v předposledním odstavci stejné zprávy: „Před čínskou ambasádou od pondělního rána také stojí v tichém protestu zhruba 15 aktivistů z Čínou zakázaného hnutí Falun Gong“.

Na úterý bylo nahlášeno – a také se nakonec uskutečnilo – zřejmě nejvíc protestních akcí. Nejčtenější servery si jich opět ve velké míře všímají. (iDnes.cz, *Si Ťin-pching večerel se Zemanem. Kalouska policie nepustila na Hrad*; blesk.cz, *Schwarzenberg a Kalousek táhli na Hrad. S vlajkou Tibetu se k Zemanovi nedostali*; TN.cz, *ČR a Čína prohloubily vztahy, čínskou návštěvu provází protesty*) Ovšem i pokud zpráva není přímo na demonstracích postavená, jsou zpravidla zmíněné nějakou formou alespoň v textu.

Novinky.cz v úterý vydaly zprávu nazvanou *S čínským prezidentem se setkal i šéf Senátu, na lidská práva nezbyl čas*. Už samotný titulek je vzhledem k čínské politice minimálně konfrontační, ale rozhodně neodkazuje na jakékoliv protesty v pražských ulicích. Ve zprávě se ale můžeme dočíst následující: „Štěch zároveň odsoudil některé demonstrace, které v rámci návštěvy Si Ťin-pchinga uspořádali jeho odpůrci. „Některé formy protestů nebyly na místě““.

Střety příznivců a odpůrců Si Ťin-pchinga byly pochopitelně také vděčným cílem pro fotografy a sledované servery fotkami z ulic nijak nešetří, na rozdíl od Týdne.cz. Nejdále v tomto zašlo zřejmě Aktuálně.cz, když zveřejnilo Fotoblog nazvaný *Svobodu Tibetu! Demonstrace proti čínské okupaci Prahy*. Obsahuje 36 fotografií především z protestních akcí na Kampě, Pohořelci a Hradčanském náměstí.

Třetí den návštěvy už byl na demonstrace výrazně skromnější, servery si ale přesto všímají nočního promítání protičínských nápisů na Hrad nebo některých případů, kdy policie zakázala vyvěsit vlajky Tibetu. (například Aktuálně.cz, *Prezident na prodej. Aktivisté promítli na Hrad nápisy kritizující návštěvu čínského prezidenta*). Případně vydávaly shrnující zprávy, v nichž demonstrace rozhodně neignorovaly (blesk.cz, *Rudí vítači, potyčky a mámení penězi. 49 hodin čínského Si zamávalo Českem*).

V průběhu tří dní návštěvy čínského prezidenta vydalo pět nejnavštěvovanějších serverů celkem 74 zpráv, které se této události týkaly. Z toho v 56 zprávách byla alespoň nějaká zmínka o protestech, demonstrantech nebo potyčkách. To tedy představuje více než tři čtvrtiny zpráv. Pokud bychom to čistě matematicky srovnali se servisem Týdne.cz, ten neměl zmínku o protestech ani v desetině svých zpráv.

6.2.3 Celkový přístup serveru Týden.cz

Není překvapením, že přístup serveru Týden.cz je do určité míry velmi shodný s mediálním servisem týdeníku Týden. Tedy především v tom, že se ve zpravodajství o návštěvě Si Ťin-pchinga soustředí zejména na obchodní dohody a ekonomický přínos pro Česko. Často zdůrazňuje objem investic (Týden.cz, *Česká a čínská strana podepsaly na 30 obchodních dohod*).

Jiná média během návštěvy často k podobným zprávám dodávala, že dohody o čínských investicích jsou pouze „papírové“ a pokud budou realizovány, pak většinou nepřinesou nová pracovní místa. Zároveň připomínala, že Čína zdaleka není hlavním investorem v Česku, ale její podíl je spíše zlomkový. Podobné polemiky ale na Týden.cz nenajdeme.

Stejně jako v týdeníku Týden, tak i zde vyšla část rozhovoru s prezidentem Milošem Zemanem ze speciálu Týden Čína (Týden.cz, *Zeman: Čína je pro exportéry nenasycený trh*). Server zvolil jako ukázkou tři otázky, které se mimo jiné týkají perspektivy růstu českého vývozu do Číny, letounů L140 a případného využití know-how českých podnikatelů pro expanzi Číňanů ve třetích zemích – zejména v Africe.

Týden.cz také ve dvou dnech po sobě vydal stejnou zprávu týkající se nových filmů s animovanou postavou Krtečka, které vznikly v čínských studiích. Pokaždé má ale jiný titul a je také v jiné rubrice – jednou Film a jednou Televize a rádia. (Týden.cz, *Nová série: Krteček s kamarádkou pandou míří do Číny*; Týden.cz, *Nový krteček se bude od pondělí vysílat v Číně, v Česku jeden díl*) Tato zpráva je pro Týden důležitá, protože hned v čele upozorňuje na následující: „V Česku pilotní díl uvede ten samý den u příležitosti tuzemské návštěvy čínského prezidenta televize Barrandov spojená s čínskou společností CEFC“. V pátém odstavci se pak hovoří o tom, která televize by mohla vysílat celý seriál: „Dříve se mluvilo jen o České televizi, pondělní program naznačuje, že ve hře může být i soukromá televize Barrandov. Tu provozuje koncern Empresa Media, do něhož loni vstoupila CEFC“. Je ale třeba říct, že nejde o autorskou zprávu Týdne, ale je kompletně převzatá ze servisu ČTK, a to včetně informací o Empresa Media a angažmá CEFC.

O tom, že protestům a jiným projevům nesouhlasu věnoval Týden.cz jen dvě zmínky, už jsem psal. V jeho servisu ale přesto můžeme najít poměrně významné množství informací o bezpečnostních opatřeních. Netýkají se ale zásahů proti demonstrantům, nýbrž protiteroristické prevence. Si Ťin-pching totiž do Česka přijel několik dní poté, co si výbuchy na bruselském letišti Zaventem a v tamním metru vyžádaly na tři desítky mrtvých a zhruba 200 zraněných. Dne 22. března vyšla v rubrice domácí zpráva nazvaná *Hrad zrušil cvičené salvy pro prezidenta Číny*, která informuje o tom, že zkouška dělostřeleckých salv se nebude konat právě kvůli teroristickým útokům v Bruselu.

O zvýšených bezpečnostních opatřeních informují také zprávy z 24. března a 25. března (Týden.cz, *Protokolář Hradu: Prezidenta Číny přivítáme mimořádně*; Týden.cz, *Čínský prezident v Česku: obchodní dohody i manévry*). Kde se píše mimo jiné: „Návštěva čínského prezidenta přinese mimořádná bezpečnostní opatření. Důraz na bezpečnost

zvyšují poslední teroristické útoky v Bruselu. I když chystaná bezpečnostní opatření nechtějí bezpečnostní složky podrobně dopředu příliš komentovat, je jasné, že v ulicích budou nasazeny stovky policistů“.

Tato spekulace se pak potvrdí ve zprávě z 28. března nazvané *Kvůli čínskému prezidentovi jsou v ulicích Prahy stovky policistů*. Přestože se v těchto zprávách píše třeba o tom, že policisté se samopaly stojí například před čínskou ambasádou, na Dejvickém náměstí, u metra Hradčanská nebo v okolí Pražského hradu, je v nich jako potenciální zdroj nebezpečí a problémů zmíněn pouze terorismus. O případných potyčkách mezi příznivci a odpůrci Si Ťin-pchinga nebo demonstracích, při kterých těžkooděnci také zasahovali, zde není žádná informace ani náznakem, pokud za ní nepovažujeme zmínku o tom, že poskytnout podporu jsou připraveni i členové antikonfliktního týmu.

Také tyto zprávy využívají do velké míry servisu ČTK. Z 23 tematicky příbuzných zpráv je jako autor uvedena Česká tisková kancelář u 21 z nich. Výjimku tvoří pouze již zmiňovaná výseč rozhovoru Jaromíra Soukupa s prezidentem Milošem Zemanem a fotogalerie z 28. března (Týden.cz, *OBRAZEM: Dary, Lány i gripeny. Čínský prezident v Česku*). U třech zpráv je pak spolu s ČTK jako autor uvedena také značka – red -, tedy zřejmě redakce.

Zatímco v některých případech Týden.cz převzal zprávy ze servisu ČTK kompletní a bez úprav, nebylo tomu tak vždy. První den návštěvy vydal Týden.cz sumarizující zprávu o jeho průběhu (Týden.cz, *Prezident Číny je poprvé v Česku. Se Zemanem zasadil jinan*). Zatímco tři odstavce o průběhu setkání se Zemanem jsou přesně podle ČTK, další odstavec už Týden.cz vynechal. ČTK v něm píše, že do Lán dorazili i kritici návštěvy s tibetskými vlajkami, informuje také o kritice lidskoprávních organizací a výzvě proti „kolaboraci s čínskou vládou“ (ČTK, 28. března 2016). Týden.cz místo toho píše o úterním programu, o chystaném podpisu memoranda a o tom, že Zeman očekává investice v objemu zhruba 45 miliard korun. Právě tato zpráva je jednou z těch, která je kromě značky ČTK podepsaná i značkou – red -.

Zajímavý je rovněž přístup Týdne.cz o den později, a to ve zprávě nazvané *Čínský prezident dostal klíče od pražských bran*. Ta je rovněž převzatá ze servisu ČTK, ovšem

chybí v ní poslední odstavec, který Česká tisková kancelář měla v obou svých verzích této zprávy (ČTK, 29. března 2016). Krátký poslední odstavec ze zprávy ČTK je tento: „*Znění smlouvy o partnerství mezi Prahou a Pekingem vzbudilo v minulosti kritiku některých politiků v souvislosti s tím, že obsahuje uznání jednotné Číny, tedy prohlášení že Tchaj-wan je součástí Číny.*“ Týden.cz tedy tento odstavec, který naznačuje určitou kontroverzi, ze své zprávy vynechal. Také tato zpráva je na serveru podepsaná zkratkou – red -.

Podobný postup zvolil Týden.cz i ve zprávě uvádějící první den návštěvy z 28. března (Týden.cz, *Čínský prezident přiletí do Česka. Se Zemanem zasadí strom*). To je převzatý takzvaný otvírák ČTK, ale Týden.cz z něj vypustil následující větu čtvrtého odstavce: „*Ozývají se ale i ochránci lidských práv. Poukazují na jejich potlačování v Číně a plánují do Prahy demonstrace.*“ (ČTK, 28. března 2016). Zbytek zprávy je s výjimkou titulku naprosto shodný. Rovněž tato zpráva je s příznakem – red -.

Je tedy evidentní, že Týden.cz při informování o návštěvě čínského prezidenta v maximální míře využíval servisu ČTK, ale vypouštěl z nich všechny informace týkající se protestů, demonstrací nebo politicky „třaskavých“ témat. Odběratelé servisu ČTK nejsou ničím povinováni zachovat původní tvar zprávy.

Textové podobě zpravodajství odpovídaly pochopitelně i doprovodné fotografie. Zprávu o přípravách na přilet čínského prezidenta (Týden.cz, *Protokolář Hradu: Prezidenta Číny přivítáme mimořádně*) doprovází fotografie čínských vlajek na Evropské třídě. Tedy těch samých vlajek, které byly o několik dní později poničeny, o čemž už Týden.cz na rozdíl od ostatních serverů neinformoval.

Po přiletu Si Ťin-pchinga do Česka využil server například jeho fotografii s Milošem Zemanem, jak společně mávají s balkonu v Lánech, zalévají konvičkami jinan nebo poslouchají koncert vážné hudby. O den později pak mohli čtenáři vidět čínského prezidenta při projevu vedle pražské primátorky Adriany Krnáčové a v poslední den návštěvy oba prezidenty vedle sebe na ekonomickém fóru na Žofíně a připíjející si žejdlíkem piva na terase Strahovského kláštera.

Čtenáři Týdne.cz tedy ani z fotografií neměli šanci zjistit cokoliv o protestech a demonstracích v Praze.

Podstatnou část zpravodajství z návštěvy čínského prezidenta tvořil na serveru Týden.cz textový a obrazový online přenos, který byl přebírán ze servisu ČTK. Tomuto tématu je věnována následující kapitola.

6.3 Online

V roce 2015 začala Česká tisková kancelář nabízet svým klientům z vybraných událostí takzvané online přenosy. Tedy nepřetržitý proud krátkých textových informací, fotografií, audií nebo videí doplněný například o relevantní twitterové příspěvky. Jde prostě o jakousi formu moderního dynamického zpravodajství. Klienti, kteří tento servis odebírají, mají možnost přebírat online přenos beze změn nebo si z něj vybírat jen některé příspěvky.

Návštěva čínského prezidenta Si Ťin-pchinga byla jednou z událostí, kterou ČTK do formátu online zařadila a server Týden.cz byl jedním z klientů, kteří si její odběr zakoupili. Server nepřejímal online přenos 1:1, ale zprávy si filtroval. ČTK také nabízela online servis po celé tři dny čínské návštěvy, Týden.cz ho ale přebíral jen v prvních dvou dnech. (19) Ty ovšem byly z hlediska událostí nejnabitější. (Původní online přenos ČTK je dostupný na adrese <http://liveb1.ctk.cz/#/login>, ovšem pouze pro platící klienty)

V následujícím textu jsou porovnávány rozdíly mezi původním online přenosem ČTK a přebíraným přenosem na serveru Týden.cz.

V první den návštěvy můžeme v online přenosu ČTK nalézt celkem 118 příspěvků. Menší počet je daný především tím, že přenos začínal až ve 12:33, několik minut před přistáním letadla s čínskou delegací. Z těchto 118 příspěvků se jich 22 nějakým způsobem týkalo protestů nebo demonstrantů, v tomto případě stačila pro započítání jen zmínka. Druhý den návštěvy – tedy 29. dubna – zařadila ČTK do svého online přenosu

188 příspěvků a z toho jich k protestům bylo 81. Jsou do toho počítány i fotografie demonstrací nebo videa z nich.

Online přenos na Týden.cz byl méně obsáhlý, protože v něm všechny zmínky o protestech, až na ojedinělé výjimky, chyběly.

První příspěvek zmiňující se o projevech nesouhlasu je v online přenosu ČTK sedmý v pořadí a byl vydaný 28. března v 12:56. Celá sekvence je následující:

12:56 *Na trasu mezi Letištěm Václava Havla a Pražským hradem se dnes vrátily vlajky ČR a Číny vítající čínského prezidenta. V sobotu někdo přes 50 vlajek poškodil barvou a byly odstraněny k opravě.*

12:58 FOTO Evropské ulice, kterou lemují stožáry s vlajkami ČR a Číny. (Na fotce jsou v neporušeném stavu, tedy buď před potřísněním barvou, nebo po něm)

13:01 FOTO billboardu na Evropské ulici, na kterém je exprezident Havel a dalajlama a vedle nich nápis "Tady jsou doma tito pánové. These gentlemen are at home here." Fotka je doplněna popiskem: *V pražském parku Velvarská u Evropské ulice se dnes ale také objevil billboard s tibetským dalajlamou a bývalým prezidentem Václavem Havlem. Umístil ho tam Spolek pro výstavbu sochy Václava Havla jako reakci na návštěvu čínského prezidenta a vlajkovou a plakátovou výzdobu v pražských ulicích, která návštěvu doprovází.*

13:08 Retweetnutý příspěvek předsedy TOP 09 Miroslava Kalouska: *Už je zase všechno, jak má být. Evropská zas vypadá jako Leninova a nedáme se ovlivnit "vrahy z Wall Streetu". Ať žije Zeman, náš moudrý báťuška!*

Týden.cz ve svém online přenosu celou tuto sekvenci vynechal. Jeho verze se odmlčela ve 12:51 fotkou fanynek čínského prezidenta s vlajčkami před hotelem Hilton a pokračovala až ve 13:10 příspěvkem: *Prezident Zeman poskytl před návštěvou Si Ťin-pchinga rozhovor týkající se česko-čínských vztahů čínské televizi CCTV. Kritizoval v něm politiku minulé české vlády. Podléhala podle něj Spojeným státům a Evropské unii.*

Server tedy ze svého přenosu vyfiltroval hned na začátku jakoukoliv formu informací o případných protestech. Neprošla dokonce ani fotka Evropské ulice s vlajkami ČR a Číny, která byla v tomto směru naprosto "nezávadná" a neměla žádný popis.

Týden.cz ale nevynechával jen zmínky o protestech přímo proti čínskému prezidentovi, ale neprošel ani nesouhlas se Zemanem. V přenosu ČTK je:

13:15 Čeští politici jsou ale k Zemanovu rozhovoru v CCTV většinou kritičtí. Jeho slova hodnotí například jako odpudivá, servilní a vypočítavá. Postavili se za něj naopak komunisté.

Ani tyto tři věty v online přenosu Týdne.cz nenajdeme. A v následujících hodinách Týden.cz vypouštěl zprávy o střetech příznivců s odpůrci čínskému prezidentovi v ulicích Prahy, především pak na Evropské ulici. Vynechal i video v čase 14:27 nazvané „Přilet čínskému prezidentovi mobilizuje příznivce i odpůrce“.

Do servisu Týdne.cz se nedostaly ani tweety prezidentova mluvčího Jiřího Ovčáčka, který se o situaci v pražských ulicích vyjadřoval. V 14:33 kupříkladu napsal: *Plnou politickou odpovědnost za řádění fašizující lůzy, která napadá Čiňany v Praze, nese TOP 09.*

Další zajímavá sekvence, kterou Týden.cz vynechal, začíná před šestnáctou hodinou. Online přenos ČTK vypadá následovně:

15:58 Před čínskou ambasádou od rána stálo v tichém protestu zhruba 15 aktivistů z Čínou zakázaného hnutí Falun Gong. Kolem 15:30 bylo před velvyslanectvím podle zpravodajky ČTK zhruba 50 lidí, kteří měli transparenty s čínskými i českými nápisy jako například "Přestaňte mučit a zabíjet" nebo "Pravdivost, soucit a snášenlivost".

16:01 Návštěvě čínskému prezidentovi v ČR věnuje čínský tisk širokou pozornost. Televize CCTV přenášela přilet hlavy státu do Prahy v přímém přenosu a na své internetové stránce v angličtině umístila několik článků věnovaných čínsko-českým vztahům,

mimo jiné materiál o českých sinologích. Čínská média si rovněž všimají hanobení čínských vlajek v Praze.

16:02 Německá agentura DPA píše v souvislosti s příjezdem Si Ťin-pchinga o kontroverzní návštěvě a agentura AFP si všímá protestů na pražské Evropské třídě, která spojuje letiště s centrem města.

Vypuštění zmínky o protestu aktivistů z hnutí Falun Gong je v kontextu předchozího přístupu Týdne.cz nepřekvapivé. Může být ale s podivem, že server vynechal rovněž zmínku o obrazu návštěvy v čínském tisku, kde se pouze v poslední větě hovoří o hanobení čínských vlajek. V tomto případě se zdá, že Týden.cz se snaží svým způsobem být takzvaně papežštější než papež, jak praví rčení.

Odpoledne a večer, kdy čínský prezident zamířil do zámku v Lánech, protestní akce víceméně utichly a tím pádem se online přenos ČTK a Týdne.cz výrazně neliší. Dominovaly jim informace o společném zasazení stromu oběma prezidenty, předání darů nebo podobě menu lánské večeře.

Přesto se ale našly dva příspěvky, které Týden.cz rovněž vypustil, ačkoliv nesouvisely přímo s návštěvou čínského prezidenta, ale šlo spíše o jakési backgroundové informace sloužící k naplnění onlinu v momentě, kdy se toho zrovna moc neděje. V takových chvílích se používají například připravené odstavce z profilu Si Ťin-pchinga, shrnutí čínských investic nebo třeba historický kontext návštěvy. Jednoduše řečeno jde o to, aby proud informací v onlinu byl pokud možno nepřetržitý.

ČTK takovou „hluchou“ chvíli vyplnila informacemi o aktivitách nevládních organizací:

18:15 Několik nevládních organizací otevře v úterý v Praze Informační centrum pro demokracii a lidská práva v Číně. Jeho posláním je poskytnout veřejnosti informace o stavu lidských práv a občanské společnosti v Číně. Mluvčí Nadace Forum 2000 Anna Vošalíková ČTK řekla, že termín otevření je zvolen záměrně v průběhu návštěvy čínského prezidenta v ČR.

18:18 *Aktivity centra budou směřovat také k poskytování informací o Tibetu, Hongkongu nebo Taiwanu, osudech politických vězňů, vztazích Číny se sousedy nebo situaci etnických či náboženských menšin. Vošalíková uvedla, že centrum se nebrání ani spolupráci s oficiálními čínskými institucemi, cílem to však není.*

Tyto dva příspěvky v onlinu Týdne.cz rovněž nejsou. Také v tomto případě jejich vypuštění logicky zapadá do přístupu serveru k celé návštěvě. Ačkoliv se jí tyto informace přímo netýkají (i když mluvčí přiznává, že otevření centra je zvoleno záměrně v tento termín), tak jde o politicky citlivé téma. Otázka lidských práv ve vztahu k Číně je předmětem mnohých debat a Týden.cz v tomto případě ukázal, jak k takovým debatám přistupuje.

Zatímco v první den návštěvy byly rozdíly mezi oběma přenosy jasně patrné, druhý den návštěvy 29. března se lišily ještě výrazněji. Bylo to způsobeno především větším počtem protestů, které byly masové, organizované a dopředu nahlášené. ČTK takovým událostem věnovala dost prostoru, což nezapadalo do koncepce Týdne.cz. Vynechal proto i tento příspěvek, který na největší očekávané demonstrace upozorňoval:

9:09 *Hlášena jsou i protestní shromáždění. Na dohled od Lichtenštejnského paláce, u Sovových mlýnů, se mají odpoledne sejít lidé, kteří upozorňují na porušování lidských práv v Číně. V podvečer se uskuteční shromáždění na podporu demokracie v Číně na Hradčanském náměstí.*

Dopoledne, kdy bylo naplánováno zejména oficiální přivítání Si Ťin-pchinga na Hradě, bylo až na ojedinělé incidenty klidné a server tak přejímal online ČTK bez úprav. Při podrobném zkoumání ale lze určité rozdíly nalézt. Vypadl například celý příspěvek o ekonomické analýze britského listu Financial Times, a to přesto, že nijak nekritizoval čínskou politiku. Pouze nastolil otázku, zda jsou západní vlády na masivní čínské investice připravené. Zdá se však, že Týden.cz byl v tomto případě hodně opatrný a jakékoliv náznaky zpochybnění vhodnosti čínského kapitálu ze servisu vyhazoval:

11:49 *Ekonomický list The Financial Times dnes v komentáři napsal, že se čínské peníze valí z Číny do čehokoli od obytných nemovitostí po výrobce průmyslových hnojiv a vše*

nasvědčuje tomu, že tento trend ještě zrychlí. Světové a státní instituce, především vlády v západních zemích, ale na takový příliv peněz nejsou podle FT připravené.

A neprošel ani tweet ministra kultury Daniela Hermana, který si postěžoval na nedostatečnou komunikaci s Hradem:

12:44 Čínský prezident teď na tiskovce horoval pro kulturní výměnu a spolupráci. Zajímavé, že ministra kultury ČR nikdo v této věci neoslovil...

Zhruba v 14:00 se začali na Kampě scházet účastníci ohlášené demonstrace, ale také podporovatelé čínského prezidenta. Od té chvíle jsou oba online přenosy významně odlišné, přestože Týden.cz stále deklaruje, že přejímá přenos od ČTK. V něm je od 13:56 do 15:00 celkem 17 příspěvků, z nichž se 11 týká demonstrací nebo potyček. V servisu Týdne.cz je za tu dobu příspěvků jen šest a není tedy příliš „live“.

Vzhledem k předchozímu servisu by se mohlo na první pohled zdát, že na Týden.cz zůstalo oněch šest příspěvků, které se v přenosu ČTK netýkaly protestů. Ovšem poměrně překvapivě tomu tak nebylo. Chybělo jich devět, dva se do přenosu na Týdnu.cz dostaly. Naopak se – zřejmě z technických důvodů - nedostalo na audionahrávku Miloše Zemana, na níž hovoří o výši čínských investic. Zveřejněn nebyl ani tweet Jiřího Ovčáčka, v němž sdílel odkaz na článek na hradním webu.

Dva příspěvky o protestech, které na Týden.cz vyšly, jsou tyto:

13:56 Dopolnední strkanici příznivců a odpůrců čínského prezidenta v Chotkových sadech vyřešili policisté domluvou. Na policejní služebně neskončila žádná osoba, uvedla pražská policie.

14:13 Kvůli uzavření okolí Pražského hradu přeložili organizátoři tichého protestu, který se měl odehrát od 17:00 na Hradčanském náměstí, akci na nedaleký Pohořelec. V tiskové zprávě uvedli, že uzavření prostoru až do půlnoci považují za nesmyslné, protože delegace na Hradě už nebudou přítomny.

Tyto dva příspěvky jsou svým způsobem určitou záhadou, protože už na první pohled do online přenosu Týdne nezapadají. O jakýchkoliv potyčkách příznivců a odpůrců server celé pondělí, kdy se jich odehrálo mnoho, důsledně mlčel. Stejně tak až do této chvíle nenapsal nic o byť jen jediném chystaném protestu. Je tedy otázkou, proč se do servisu dostala zrovna zpráva o přeložení tichého protestu z Hradčanského náměstí na Pohořelec. Informace jsou ale čtenářům pochopitelné a mohou samostatně fungovat bez znalostí dalších okolností.

ČTK odpoledne upřela svou pozornost především na Kampu a snažila se co nejvíce atmosféru akce přiblížit:

15:08 Příznivci Si Ťi-pchinga na Kampě zpívají čínské písně. Ozývá se hlasitý pískot a bučení protestujících.

15:11 Policie nyní začala oba znesvářené tábory na Kampě důrazněji oddělovat. Na místě jsou i těžkooděnci. Protestující na policejní postup reagují pokřikem "Chráníte komouše".

15:13 Protestující od příznivců Si Ťi-pchinga oddělilo několik policejních dodávek. Ozývá se skandování "Styd'te se".

Tyto situační zprávy Týden.cz opět zcela ignoroval, ale znovu se objevila jedna výjimka, a to konkrétně tento příspěvek:

15:37 Situace na Kampě se teď uklidnila. Mezi tábory odpůrců a příznivců Číny ale stále stojí policejní antony.

Zatímco předchozí dva příspěvky o protestech mohly v přenosu do určité míry samostatně fungovat, protože čtenáři k jejich pochopení nepotřebovali žádné další informace, tato situační zpráva z Kamy ze všeho nejvíc vypadá jako editorská nepozornost. Až do této chvíle totiž server o protestech a potyčkách na Kampě nepřinesl ani jedinou informaci. Čtenář se proto může oprávněně ptát, o jakou situaci na Kampě se jedná, co se tam vlastně děje, proč tam jsou policejní antony, když je server z ničeho nic informuje, že tam *stále* stojí, a tak dále. Je to o to křiklavější, když víme, že dál

už Týden.cz o protestech vůbec neinformuje a jedinou další zmínkou toho, že se někde něco děje, je fotka jednoho z čínských příznivců na Kampě, která ale ničím protesty nepřipomíná.

Týden.cz tak naprosto ignoroval nejen další potyčky na Kampě, ale i pochod demonstrantů Prahou směrem k Hradčanskému náměstí a tamní střet s policií, která protestující na náměstí nechtěla pustit. Online přenos serveru tak v těchto chvílích vypadá poněkud chudě. Mezi 16:00 a 17:00 jsou v něm pouhé čtyři příspěvky, zatímco v přenosu ČTK jich je 15. Mezi 17:00 a 18:00 jsou to dokonce jen dva příspěvky na Týden.cz a proti tomu 19 na ČTK.

Česká tisková kancelář byla ale v popisu protestů dost podrobná, jak je vidět z následující vybrané sekvence:

17:24 Policejní dodávky zatarasily demonstrantům cestu na Hradčanské náměstí. Mezi protestujícími je také bratr bývalého prezidenta Havla Ivan Havel.

17:26 S demonstranty se sešel předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. "Já a europoslanec Jaroslav Štětina jsme požádali bezpečnostní složky, abychom mohli projít, protože jsme státní činitelé a žádná represivní moc nám nesmí bránit ve svobodném pohybu," řekl protestujícím. Je odměněn bouřlivým potleskem.

17:28 Kalousek teď jedná s policisty, kteří brání průvodu v cestě na Hrad. Předseda TOP 09 drží v ruce tibetskou vlajku. Lidé skandují "Máme na to právo". Kalousek jim odpovídá "Máte na to právo".

17:35 Kromě Kalouska je v čele demonstrantů také třeba protibetský aktivista a bývalý politik Martin Bursík nebo někdejší politik Michael Kocáb. Právě Bursík nyní promlouvá do megafonu. Podle něj je na místě i Dagmar Havlová.

17:36 Protestující nyní podle Bursíka čekají na magistrátního úředníka, který musí protestní akci povolit.

17:38 *K protestnímu průvodu by se měli připojit také účastníci Shromáždění na podporu Tibetu, které se koná v parku na Pohořelci. Je to více než 200 lidí. Mezi nimi je i někdejší ministr zahraničí Karel Schwarzenberg.*

Naproti tomu má Týden.cz v 17:01 fotku ze setkání Si Ťin-pchinga s premiérem Bohuslavem Sobotkou a v 17:16 tweet Úřadu vlády, který se týkal té samé události. V online přenosu pak následuje pauza až do 18:05, tedy bezmála 50 minut, kdy server přinesl fotku ze setkání Si Ťin-pchinga s pražskou primátorkou Adrianou Krnáčovou. Následuje už pouze několik informací o jednání čínského prezidenta se Sobotkou i Krnáčovou a v 19:35 Týden.cz online přenos uzavírá.

Rozdílů v obou online přenosech si všimla i některá další česká média. Server Mediahub už v úterý 29.3.2016 vydal článek s názvem „Online přenos na Týden.cz z návštěvy čínského prezidenta proběhl bez jediné zmínky o protestech. Čínští spolujitelé museli být spokojeni“. Týkal se pouze prvního dne návštěvy Si Ťin-pchinga v Praze, tedy pondělí, kdy bylo rozdílů v obou přenosech podstatně méně než v úterý. (20) Mediahub zdůraznil, že za celé pondělí se objevila jen jedna informace o demonstrantech, a to ve vloženém videu ČTK. „*Nejspíš si toho ale editoři Týden.cz jenom nevšimli,*“ uvedl server.

Postupem Týdne.cz se ve svém pořadu Reportéři ČT 4. dubna 2016 zabývala také Česká televize. (21) Podle ní je přístup serveru ukázkou toho, jak se čínský kapitál přímo promítá do mediálního obsahu. „*Myslím, že je značně znepokojivé třeba to, jak některá ta média nově vlastněná nebo částečně vlastněná čínskými vlastníky referovala třeba o té návštěvě,*“ řekl ČT sinolog Martin Hála.

ČT také připomíná, že Týden.cz ve svém online zpravodajství o protestech prakticky neinformoval. „*My jsme se chtěli věnovat těm důležitějším věcem a nechtěli jsme jet, řekněme, to zpravodajství minutě po minutě a zaobírat se věcmi, které nejsou podstatné nebo nebyly v tomto, při té návštěvě podstatné,*“ řekl televizi šéfredaktor Týdne Daniel Köppl a dodal: „*Mně, upřímně řečeno, přišla daleko podstatnější ta ekonomická diplomacie než ty potyčky. I proto, že řada těch potyček byly, řekněme, jako spíše takový, se tomu říká, protest ve stylu karnevalu.*“

Köppl v této odpovědi hovoří jenom o potyčkách, jak se ale ukázalo při analýze online zpravodajství Týdne, vypouštěl server také zprávy o lidských právech nebo monitoring zahraničního tisku, který zpochybňoval přínos čínských investic pro západní země. Jeho slova dobře shrnují celkový přístup Empresy k návštěvě Si Ťin-pchinga, který byl zaměřený především na ekonomický aspekt návštěvy a protesty takřka bez výjimky ignoroval.

6.4 Televize Barrandov

Televize Barrandov se s návštěvou Si Ťin-pchinga v Praze vypořádala dvěma způsoby. Prvním bylo klasické zpravodajství v každodenním pravidelném pořadu Naše zprávy v 18:30. Rozsah a obsah těchto zpráv je níže rozebrán a srovnán s přístupem dalších velkých českých televizí, tedy České televize, Novy a Primy. Druhým způsobem byl pořad Noc hvězd, který sama televize avizovala jako „to nejlepší z české kultury, to nejdůležitější a nejzajímavější z naší historie“. Šlo o takzvaný galavečer v Divadle na Vinohradech živě vysílaný 28. března 2016, který televize produkovala s čínskými partnery, včetně televize CCTV, která pořad také odvysílala. Na tento pořad se zaměřuje zvláštní podkapitola.

6.4.1 Zpravodajství

Ve sledovaném období bylo v pořadu Naše zprávy celkem sedm reportáží/zpráv, které se týkaly návštěvy čínského prezidenta. Tyto zprávy se vešly do čtyř dní, protože v první den návštěvy TV Barrandov zařadila do zpravodajství hned tři tematicky příbuzné příspěvky. S výjimkou první zprávy, která se datuje k 24. březnu, tak TV Barrandov informovala o návštěvě Si Ťin-pchinga jen v jejím průběhu, tedy 28., 29. a 30. března.

24. března

Ve čtvrtek 24. března zařadila televize zprávu k návštěvě čínského prezidenta do své zpravodajské relace jako 11. v pořadí. Týkala se především uvítacího ceremoniálu a chystaných bezpečnostních opatření v souvislosti s teroristickými útoky na letišti

v Bruselu. Nejčastěji opakujícími se slovy v celé reportáži jsou „vítat“, „policie“ a „bezpečnost“, které se ale v žádném smyslu netýkají protestů nebo demonstrací.

28. března

Třetím příspěvkem zpravodajství v pondělí byla krátká informace o tom, že Si Ťin-pching přiletěl do Prahy, setká se s nejvyššími ústavními činiteli a podepíše řadu smluv. Na to ihned navázal příspěvek o pořadu TV Barrandov Noc hvězd. Nechyběl živý vstup na jeviště vinohradského divadla, kde vrcholily přípravy na živý přenos. K divákům promluvil mimo jiné majitel Barrandova a Empresy Jaromír Soukup. *„Tak já myslím, že diváci zde v divadle i u televizních obrazovek se můžou těšit na velkolepou show. A mimo jiné později tuto show uvidí desítky milionů diváků v Číně. To si myslím, že je pro naši televizi velká událost,“* řekl Soukup. Je z toho patrný jasný důraz na spolupráci s čínskou partnerskou televizí.

Až po promu na to „nejlepší z české kultury, historie, památek, umění a architektury“ přišla zpráva o chystaných investicích v Česku, kterým Empresa po celou dobu věnovala zásadní pozornost. V příspěvku promluvila mimo jiné viceprezidentka CEFC Group Marcela Hrdá nebo náměstek čínského ministra zahraničí Liou Chaj-Sing. Celá zpráva má skutečně výhradně ekonomický charakter. Nejčastěji se opakují slova „investice“ a „byznys“.

29. března

Úterní Naše zprávy měly jako sedmý v pořadí příspěvek nazvaný Čínský prezident na Hradě, který se pochopitelně týkal průběhu druhého dne návštěvy. Už ve druhé větě reportáže moderátorka Alexandra Mynářová, manželka hradního kancléře Vratislava Mynáře, zmínila, že slavnostní ceremoniál přivítání přenášela živě čínská televize CCTV. Dále je už celý příspěvek formulován opět s výrazným ekonomickým zaměřením. Nejčastějším slovem je „smlouva“ a „spolupráce“.

Ani jedna zmínka se netýkala žádné demonstrace, protestů nebo střetů příznivců s odpůrci, a to přesto, že jich v pondělí i v úterý bylo v pražských ulicích mnoho.

30. března

Ve středu TV Barrandov zařadil příspěvek o návštěvě jako devátý v pořadí celého zpravodajství. Nesl se v duchu předchozích dní, zdůrazňoval tedy především ekonomický přínos a účast obou prezidentů na česko-čínském ekonomickém fóru na Žofíně. *„Fóra se zúčastnili nejvlivnější a nejúspěšnější podnikatelé z České republiky a Číny. Společnosti zde podepsaly několik desítek smluv včetně čínské CEFC, která je již několik měsíců strategickým partnerem skupiny Televizí Barrandov,“* sdělila divákům redaktorka a znovu tak kladla důraz na důležitost a výjimečnost spolupráce. Klíčová slova se nijak nelišila od předchozích dní – „podpis“, „podnikatelé“, „smlouva“ a „firmy“.

Po této zprávě se TV Barrandov vrátila ke své Noci hvězd. Lidé se dozvěděli, že pořad sledovaly statisíce diváků. Tato samotná informace je poněkud zavádějící, protože podle dostupných informací ATO Nielsen-Admosphere, byla sledovanost Noci hvězd zhruba 167.000 diváků. (22) Televize rovněž uvedla, že úspěch měla i pondělní premiéra prvního dílu nového animovaného seriálu Krtek a panda, kterou sledovalo více než 193.000 diváků.

Tím veškeré informování o čínské návštěvě ve zpravodajství TV Barrandov skončilo. Převažovaly v něm informace o ekonomickém přínosu návštěvy, formě přivítání Si Ťin-pchinga a také o zábavném pořadu Noc hvězd, který měl českou kulturu představit čínskému publiku. O protestech a demonstracích nepadla ve zpravodajství televize jediná zmínka.

6.4.2 Noc hvězd

Televizí Barrandov často zmiňovaný pořad Noc hvězd měl premiéru 28. března 2006 ve 20:20. Reprízován byl potom 1. dubna ve 22:20. Trval zhruba 109 minut a do dnešního dne je dostupný v archivu TV Barrandov. Televize pořad prezentovala a ve svém archivu stále prezentuje jako „galavečer plný opravdových hvězd, exkluzivních vystoupení a dechberoucích čísel“.

Jeho koncept byl jednoduchý. Dominovaly mu zhruba dvou až třiminutové klipy, které se vždy zabývaly nejvýznamnějšími českými osobnostmi a událostmi v určitých oborech. Diváci se tak velmi zběžně seznámili postupně s významnými českými sportovci, historickými osobnostmi, výtvarníky a architekty, skladateli, vynálezci, filmaři nebo zpěváky. Došlo také na rychlé představení Prahy, známých míst ČR, českého kulinářství a tance.

Tyto krátké bloky pak byly prokládány vystoupeními z různých oborů. V dramaturgii byla občas znát snaha tematicky spojit vystoupení s předchozím videoblokem. Například když se diváci na závěr části o vynálezci dozvěděli, že slovo „robot“ ve skutečnosti pochází z češtiny, následovalo vystoupení tanečníků v kostýmech robotů.

Tato vystoupení mimochodem často obstarávali účinkující ze soutěžního pořadu Česko Slovensko má talent. Doplnili je třeba houslista Pavel Šporcl, zpěvák lidových písní Jožka Šmukař, dětské taneční a pěvecké soubory nebo duo zpěváků Radim Šváb a Kateřina Brožová. Ve své podstatě tedy šlo o jakousi estrádu, která ovšem postrádala humorné vložky.

Pořad moderovala Kateřina Brožová, což na TV Barrandov není žádným překvapením. Hned v úvodu na pódium pozvala manželku prezidenta republiky Ivanu Zemanovou a majitele Empresa Media Jaromíra Soukupa. Ten začal svůj proslov takto: *„Dnešní večer je pro naši televizi určitým mezníkem. Poprvé totiž společný televizní program vyrábíme společně s našimi čínskými partnery a poprvé vyrábíme společný televizní program s jednou z největších televizních skupin světa čínskou společností CCTV. Za několik okamžiků vy tady v sále i diváci u televizních obrazovek uvidíte velkolepou show českých umělců.“* (v čase 02:50)

Soukup tedy hned v úvodu zdůraznil spolupráci s čínskou společností na výrobě pořadu, čímž také vysvětlil, proč má pořad premiéru v době návštěvy čínského prezidenta v Praze. V hledišti vinohradského divadla byla mimo jiné podstatná část čínské delegace, což v průběhu večera několikrát zdůraznily záběry televizních kamer. Soukup také řekl, že stejnou show jako čeští diváci uvidí později *„několik desítek milionů diváků v Číně“*.

Skutečnou sledovanost v Číně se mi bohužel nepodařilo dohledat, v Česku ale měla premiéra pořadu sledovanost zhruba 167.000 diváků, jak je uvedeno výše. Výrazně tak prohrála s největšími českými televizemi. Na ČT1 se v prime time dívalo 1,438 milionu lidí (Případy 1. oddělení), na Primu 1,034 milionu lidí (Ohnivý kuře) a na Novu 595.000 lidí (Drazí sousedé).

Příliš dobře veřejnost nehodnotila ani samotnou kvalitu pořadu. Na Česko-Slovenské filmové databázi (23) má na konci dubna 2017 Noc hvězd hodnocení deset procent. Jeden z uživatelů píše: *„No pokud sem to dobře pochopil, tak se vlastně jednalo o teleshoping, který propagoval Českou Republiku před čínskými investory....“*.

Jeho názor poněkud bizarním způsobem ilustruje například blok o české historii, kdy se v části o korunovačních klenotech mohli diváci dozvědět mimo jiné, že *„česká koruna není jen dvě kila zlata a 96 drahých kamenů...“* (12:30). Zarazí i některé faktografické nedostatky. Ve sportovní části třeba vypravěč tvrdí, že Emil Zátopek si z *„Londýna a Melbourne přivezl čtyři zlaté a jednu stříbrnou medaili“* (05:12), což je chybné, protože Zátopek tři zlaté přivezl z Helsinek nikoliv z Melbourne.

Noci hvězd si všiml také Luděk Staněk ve svém pořadu Pořad Ludka Staňka na internetové televizi Stream.cz z 31.3.2016. *„Tv Barrandov vysílá velmi bizarní věci, to už nikoho nepřekvapí. Opulentní Noc hvězd s Kateřinou Brožovou, věnovaná čínským investorům v hledišti, ale předčí všechno, co jste dosud na této stanici mohli vidět. Ale prý se u toho aspoň dobře usínalo...“* píše se v popisku pořadu.

6.5 Ostatní televize

Abych přístup TV Barrandov dostal do perspektivy celkového mediálního prostředí, zjišťoval jsem, jak návštěvu ve svém zpravodajství pojaly tři největší české televize. Soustředil jsem se ale pouze na jejich hlavní zpravodajské relace, které odpovídají pozici pořadu Naše zprávy na TV Barrandov. Neberu tedy v potaz průběžné zprávy na ČT přes den, odpolední zprávy na Nově nebo třeba kontinuální zpravodajství na ČT24. Je zřejmé, že v tomto množství formátů měla návštěva Si Ťin-pchinga větší prostor a zpravodajské štáby se jí tak mohly zabývat detailněji.

6.5.1 Česká televize - Události

ČT začala své zpravodajství 26. března, kdy jako čtvrtou v pořadí uvedla reportáž o poničení čínských vlajek. Mluvili v ní mimo jiné mluvčí pražské policie, starosta městské části Praha 6 Ondřej Kolář nebo mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček, který akci odsoudil. Televize do reportáže rovněž zařadila informaci o aktivitě Spolku pro výstavbu sochy Václava Havla, který připravoval billboard s Havlem a dalajlamou. Celkově by se taková reportáž dala označit za vyváženou.

O den později už Česká televize do své hlavní zpravodajské relace zařadila celý zpravodajský blok týkající se Si Ťin-pchinga. Nechyběl jeho profil, program návštěvy a téma investic. Hovořili rovněž někteří politici, přičemž nechyběly ani zdrženlivé názory. Například ministr kultury Daniel Herman hovořil o důležitosti obchodní nebo kulturní výměny, ale varoval před výprodejem hodnot.

28. března

Návštěva zabrala většinu času Událostí, byla pochopitelně také otvírákem. Podstatná část byla věnována potyčkám, nechyběly reportáže z terénu, rozhovory s demonstranty, snaha o interview s fanoušky čínského prezidenta a živý vstup s mluvčím Policejního prezidia Jozefem Bocánem. K návštěvě a vůbec českému vztahu k Číně se vyjadřovali také politici z různých stran – Herman (KDU-ČSL), Babiš (ANO), Němcová (ODS), Filip (KSČM), Kalousek (TOP 09), Sobotka (ČSSD). Také tento výběr se dá považovat za vyvážený, protože jde v podstatě o zástupce všech parlamentních stran.

29. března

Čínský prezident byl znovu jako otvírák Událostí a i tentokrát měla návštěva většinu času relace. ČT pokryla události celého dne, ať už jde o oficiální přivítání nebo setkání se zástupci obou komor parlamentu. Došlo pochopitelně i na demonstrace, Česká televize měla třeba přímý vstup z Hradčan, ale také celý blok věnovaný podporovatelům čínského prezidenta. Tito ale většinou při snaze o rozhovor nereagovali.

30. března

Vidíme podobný přístup jako v předchozích dnech, tedy hlavní zprávou Událostí byl znovu čínský prezident. Tentokrát televize ale začala ekonomickými tématy, což je podobné jako v ostatních médiích. Jak už bylo řečeno výše, třetí den návštěvy byl charakterizován především ekonomickým fórem na Žofíně a protestů již bylo méně. ČT nicméně do zpravodajství nezařadila pouze informace o chystaných investicích nebo rozhovor s ministrem průmyslu Janem Mládkem, ale také o problémech čínské ekonomiky.

Došlo ale i na zmínky o demonstracích, které televize pojala jako jakési shrnutí uplynulých třech dní. Diváci se tedy například dozvěděli, že na policejních služebnách skončilo 23 lidí, většinou kvůli přestupkům.

Česká televize se návštěvě věnovala ještě 31. března, reportáž byla nazvaná Spor o zábory při návštěvě čínského prezidenta a byla v Událostech v pořadí jako sedmnáctá. Týkala se především rozsahu bezpečnostních opatření a proti sobě stavěla názory magistrátu a policie na straně jedné a místních obchodníků a pražských politiků za ODS na straně druhé.

Návštěva čínského prezidenta byla rovněž tématem diskusního pořadu Máte slovo s Michaelovou Jílkovou 7. dubna 2016. Za kritiky do něj byli pozváni ministr kultury Daniel Herman, praktikant cvičení Falun Gong Zbyněk Halu-Zahálka a prodemokratický aktivista Jan Rovenský. Oponovali jim prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček, předseda senátorského klubu SPO, KSČM a hnutí Severočeši Jan Veleba a botanik z Pardubic Pavel Krivka.

6.5.2 TV Nova – Televizní noviny

Nova začala v televizních novinách informovat 24. března, kdy se konal nácvik přivítání, zazněly například cvičné salvy. V reportáži hovořil krátce i hradní protokolář Jindřich Forejt. O dva dny později pak televize jako třetí v pořadí zařadila reportáž o poničených čínských vlajkách. K události se vyjádřili místopředseda ODS Martin

Kupka, prezidentův mluvčí Ovčáček, vicepremiér Pavel Bělobrádek (lidovci), předseda klubu Úsvitu Marek Černoš, předseda TOP 09 Kalousek a policejní mluvčí Jan Daněk. I v tomto případě můžeme výběr považovat za vyvážený. Den před návštěvou pak televize zařadila reportáž s chystaným programem čínského prezidenta.

28. března

Stejně jako Česká televize zařadila i Nova přilet Si Ťin-pchinga do Prahy hned na začátek Televizních novin. Moderátor ve studiu ovšem hned ve druhé větě upozornil, že se očekávají střety mezi příznivci a odpůrci. Zmínky o nich následovaly spíše až v závěru dlouhého zpravodajského bloku, který byl věnovaný především bezpečnostním opatřením. Televize ale informovala o všem podstatném z demonstrací – tedy o 12 zadržených lidech, billboardu s dalajlamou na Evropské i střetech obou skupin.

29. března

Rovněž druhý den návštěvy zahajoval zpravodajství na Nově. Nejsledovanější komerční televize v Česku sice pořadí zpráv v těchto blocích věnovaných Si Ťin-pchingovi řadila jinak než Česká televize – spíše chronologicky – ale diváci se dozvěděli o všem. Nova kladla poměrně velký důraz na uzavírky a omezení v hlavním městě. Z protestů u Hradčanského náměstí přinesla přímý vstup a aktivity demonstrantů z celého dne shrnula. Televize se rovněž snažila mluvit s příznivci čínského prezidenta, ale to se jí podobně jako České televizi moc nedařilo. Výjimkou byl jediný člověk, který se omezil na dvě věty: „*Tibet byl vždy součástí Číny. To je prostě fakt.*“

30. března

I poslední den návštěvy otvíral Televizní noviny. Ani Nova se nijak nelišila od ostatních médií a soustředila se v úvodu první řadě na ekonomické fórum. Televize ale znovu zmínila bezpečnostní opatření a také další protesty, i když jich už bylo méně. Nova je ovšem označila za „ostré střety mezi příznivci a odpůrci“.

Stejně jako Česká televize, tak také Nova zařadila do hlavního zpravodajství informace i 31. března, den po skončení návštěvy. V první řadě to byl blok, který shrnoval plánované investice. Hovořili v něm například ministři Babiš a Němeček, předseda ODS Fiala, místopředseda KSČM Dolejš nebo předseda TOP 09 Kalousek.

Druhý – kratší – blok televize věnovala tomu, že GIBS vyšetřuje zákroky policie při návštěvě. Slovo v něm dostala mluvčí GIBS Radka Sandorová a náměstek policejního prezidenta Martin Vondrášek.

6.5.3 Prima – Zprávy FTV Prima

Prima 24. března informovala, že Praha vyzdobila ulice čínskými vlajkami, ale hned v úvodu poznamenala, že prapory vzbuzují mezi Pražany různorodé emoce. Reportáž byla v podstatě celá postavená na dvou protichůdných názorech. Hovořili starosta Prahy 6 Ondřej Kolář (TOP 09), mluvčí magistrátu Vít Hofman, mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček a také několik obyvatel městské části, mezi kterými se objevily oba názory. Reportáž byla v tomto směru jednoznačně vyvážená.

O dva dny později 26. března televize jako svou třetí zprávu zařadila informaci o poničení vlajek. V tomto tedy postupovali ČT, Nova i Prima naprosto shodně. Den před návštěvou pak následovalo tradiční shrnutí programu návštěvy, včetně podpisů důležitých smluv, chystaných bezpečnostních opatření i očekávaných protestů.

28. března

První den návštěvy byl na Primě první zprávou a zabrala většinu času Zpráv FTV Prima. Moderátor také hned v úvodu diváky informoval o tom, že prezidenta v Praze vítali především čínští turisté, ale také odpůrci čínského režimu s tibetskými vlajkami.

Samotným protestům byl věnován obsáhlý samostatný blok, kde televize nabízela velké množství záběrů z celého dne. Využila také sinologa Martina Kříže k překladům některých transparentů v čínštině.

Kromě toho ale Prima zařadila i reakce politiků na návštěvu čínského prezidenta (Kalousek, Fiala, Telička, Filip) a rovněž rozporuplné reakce na rozhovor českého prezidenta Miloše Zemana v čínské televizi. Mimo jiné v něm uvedl, že ČR a její zahraniční politika má konečně svou vlastní linii, když se dostala z područí vlivu a tlaku Spojených států a Evropské unie. V Primě na to reagovali předseda TOP 09 Kalousek, předseda ODS Fiala, předseda Iniciativy pro evropské hodnoty Kolář, sinolog Kříž a předseda komunistů Filip. Televize rovněž z jiného zdroje citovala Babiše.

Pozornost si zaslouží ještě reportáž o oblíbenosti čínského prezidenta, protože byla v českém mediálním prostoru unikátní. Prima v ní kromě sinologa Kříže využila i politického analytika Li Fana a rozhovory s několika obyvateli Pekingů, přičemž se objevily oba typy názorů. Například: „*Strýček Si je nejlepší, stojím za ním. Mám ho ráda*“ a na druhé straně „*Jsou tu pořád problémy, které by chtělo vyřešit, třeba znečištění ovzduší a bezpečnost na ulicích*“. Celkově velmi dobrá zpravodajská práce.

29. března

Prima ani tento den nijak nevybočila z proudu nejsledovanějších českých televizí a návštěvu prezidenta zařadila na začátek zpravodajské relace. Samotný otvírák byl věnovaný oficiálnímu přivítání na Hradě a s tím spojeným uzavírkám nebo podpisu memoranda o spolupráci.

Stejně jako o den dříve, kdy zařadila původní materiál o oblíbenosti Si Ťin-pchinga, tentokrát přišla s pohledem na čínskou ekonomiku. K tématu mluvil ekonom Aleš Michl, ekonom Jan Bureš a analytik David Marek.

Došlo pochopitelně i na protesty a potyčky. Zde se ve světle snah ostatních televizí povedl Primě vpravdě husarský kousek, když se jí z příznivce Si Ťin-pchinga podařilo dostat více než jednu větu. „*Jsem z Číny. Žiju v České republice 23 let. Přišli jsme sem dnes proto, abychom přivítali našeho prezidenta, protože on je první čínský prezident, který navštívil Českou republiku. Je to skvělý prezident, protože opravdu miluje čínský lid,*“ řekla televizi Li Li. V reportáži ale hovořil také zástupce cvičení Falun Gong Michal Cabejšek, který protistranu označil za najaté české Číňany.

30. března

Třetí den už Prima svou zpravodajskou relaci návštěvou neotvírala. Zpráva byla v pořadí třetí. Byl jí ale věnován dostatečný prostor a zaznělo v ní vše podstatné. Televize nijak nevybočila v tom, že hlavní důraz kladla na ekonomické fórum.

V pasáži o odletu Si Ťin-pchinga ze země ale Prima zmínila, že ani to si nechtěli nechat ujít „jeho koordinovaní krajané“. I za deště dostali všichni vlajky, transparenty a nezbytné bubínky. Televize ale zdůraznila, že k aktivitám čínských skupin zřejmě nikdo mluvit nesměl, ačkoliv se o to redaktoři v několika případech pokoušeli. Téměř celá druhá polovina reportáže pak byla věnována shrnutí potyček a protestů.

Prima také informovala o den později. Zejména o kontroverzi ohledně rozsahu bezpečnostních opatření – hovořili Kalousek, Němcová a náměstek policejního prezidenta Vondrášek.

A televize Prima rovněž informovala o tom, že z TOP 09 odchází její zakládající člen Pavol Lukša. Jako důvod uvedl, že už dále nemůže snášet politiku předsedy Kalouska. Poslední kapkou byl podle něj Kalouskův arogantní výstup během návštěvy čínského prezidenta. Prima k tomu kromě vyjádření Kalouska a Lukši zařadila také komentáře politologa Petra Justa, zastupitele za TOP 09 Jiřího Nouzy a mluvčího prezidenta Jiřího Ovčáčka. Tedy opět ve všech směrech vyvážená reportáž.

6.6 Shrnutí přístupu televizí

Je evidentní, že TV Barrandov měla ze všech čtyř sledovaných televizí nejmenší pokrytí návštěvy čínského prezidenta, a to velmi výrazně. Nejde však jen o časový rozsah reportáží nebo jejich řazení v rámci zpravodajské relace, ale také o obsah. Televize zcela ignorovala jakékoliv zmínky o protestech, v čemž držela linii s ostatními médii ze skupiny Empresa. Výraznou část také věnovala promování svého pořadu Noc hvězd, který vyráběla ve spolupráci se svým čínským partnerem.

Ostatní televize naopak návštěvě Si Ťin-pchinga věnovaly po celé tři dny největší část svých zpravodajských relací, s výjimkou středeční Primy vždy na otvíráku. Právě Prima několikrát přinesla originální tematické reportáže, vždy navíc maximálně vyvážené. Snaha o co největší vybalancování názorů se ale týká i Novy a ČT.

Je navíc zřejmé, že všechny tři televize věnovaly významný prostor zpravodajství o demonstracích a protestech, které TV Barrandov zcela vynechala. Zpravodajství neskončily v den odletu čínského prezidenta z ČR, ale dozvuky jeho návštěvy, zejména spory ohledně bezpečnostních opatření, zařadily do svých zpravodajských relací ještě následující den. Barrandov už nikoliv.

7. ZÁVĚR

Pokud bych výsledky analýz této diplomové práce zobecnil, pak bych musel tvrdit, že čínský kapitál zpravodajství médií ovlivňuje velmi výrazně, a to směrem k restriktivnímu mediálnímu prostředí. Tento závěr ale učinit nechci, protože by to mohlo navádět k tvrzení, že čínští majitelé médií přímo ovlivňují jejich obsah, což v žádném případě nikde prokázáno nebylo.

Analýzy ovšem ukázaly, že zpravodajský servis médií ze skupiny Empresa Media se od zbytku české mediální scény lišil významně. Týdeník Týden, jeho online verze Týden.cz i zpravodajství televize Barrandov, až na velmi ojedinělé výjimky, naprosto ignorují jakékoliv projevy nesouhlasu s návštěvou Si Ťin-pchinga v ČR nebo s politikou Číny obecně.

Nejde přitom jen o absenci zpráv týkajících se protestů v Praze, ohlášených i neohlášených demonstrací nebo střetů obou názorových skupin. Empresa do svého zpravodajství nepouštěla ani vyjádření politiků, kteří návštěvu čínského prezidenta kritizovali nebo její přínos alespoň zpochybňovali. Takové zjištění se týká jak textového, tak obrazového zpravodajství.

Snad nejvýrazněji se tento přístup ukázal při analýze takzvaného online přenosu na webu Týden.cz a jeho srovnání se zdrojovým zpravodajstvím, kterým byl v tomto případě online České tiskové kanceláře. Podstatnou část agenturního servisu tvořily informace z pražských ulic, kde museli v některých případech zasahovat policisté i těžkooděnci a demonstranti se poměrně vehementně domáhali vstupu na uzavřené Hradčanské náměstí. V online přenosu Týden.cz, který je jinak doslovně shodný s ČTK, ale tyto informace chybí. Výjimkou jsou pouhé tři příspěvky, které ale vypadají spíše jako editorská nepozornost. Rozporu v obou online přenosech si všimla také některá další česká média.

Empresa Media pojala návštěvu čínského prezidenta především z ekonomického hlediska. Zdůrazňuje objem podepsaných investic, výrazně se soustředí na česko-čínské ekonomické fórum na Žofíně a v Týdnu přináší i exkluzivní rozhovor s prezidentem Milošem Zemanem na téma čínské ekonomiky. Také v tomto případě ale platí,

že v jejím zpravodajství chybí třeba hlasy ekonomických expertů, kteří se na čínský kapitál v ČR dívají kritičtější pohledem.

Výsledná zjištění tedy naznačují, že média, která jsou alespoň částečně vlastněná čínskou společností, informují o událostech týkajících se Číny jiným způsobem než média, v nichž čínský kapitál není. Žádnou roli v takovém případě nehraje mediální prostředí, ve kterém se dotyčná média nachází.

SUMMARY

Analyzes showed that the media service of the Empresa Media group differed significantly from the rest of the czech media scene. It almost completely ignored any manifestations of disagreement with the visit of Xi Jinping in the Czech Republic or with China's policy in general.

It is not only about the absence of reports from protests in Prague, announced or unannounced demonstrations or clashes of the two opinion groups. Empresa also did not print or air any statements from politicians who criticize the visit of the chinese president or at least question its contribution. Such findings relate to both textual and pictorial news.

This approach will perhaps be mostly seen when analyzing the so-called online newsfeed on Tyden.cz and comparing it with the source news, which was in this case the Czech News Agency (ČTK). A substantial part of the agency service consisted of information from Prague's streets, where police and heavy-duty police had to intervene in some cases. In online newsfeed of Tyden.cz, which is otherwise literally identical to ČTK, are those informations missing. There are just three exceptions, but they look more like editorial inattention.

Empresa Media covered the chinese president's visit primarily from an economic point of view. It highlighted the volume of signed investments, focused strongly on the Czech-Chinese economic forum in Žofín and Tyden also brought an exclusive interview with President Milos Zeman on the topic of the Chinese economy. But also in this case,

there are no voices, for example, of economic experts who are looking at a more critical view of chinese capital in the Czech Republic.

The resulting findings suggest that the media, at least partially owned by chinese companies, are reporting on events related to China in a way other than the media in which Chinese capital is not. The media enviroment of the country in this case doesn't matter.

8. ZDROJE

Použitá literatura:

BEDNAŘÍK, Petr – JIRÁK, Jan – KÖPPLOVÁ, Barbara. *Dějiny českých médií: od počátku do současnosti*. Praha: Grada, 2011. Žurnalistika a komunikace. ISBN 978-80-247-3028-8.

BENDA, Josef. *Vlastnictví periodického tisku v České republice v letech 1989-2006*. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2007. ISBN 978-80-246-1387-1.

COOK, Sarah: 2013. *The Long Shadow of Chinese Censorship: How the Communist Party's Media Restrictions Affect News*. Freedom House, dostupné z: http://www.cima.ned.org/wp-content/uploads/2015/02/CIMA-China_Sarah%20Cook.pdf (náhled 9.5.2017)

ČELOVSKÝ, Bořivoj. *Konec českého tisku?*. Šenov u Ostravy: Tilia, 2001. ISBN 80-86101-45-2.

ČELOVSKÝ, Bořivoj. *Konec českého tisku*. Šenov u Ostravy: Tilia, 2002. ISBN 80-86101-51-7.

HALADA, Jan. *Encyklopedie českých nakladatelství 1949-2006*. Praha: Libri, 2007. ISBN 978-80-7277-165-3.

HALLIN, Daniel. C. – MANCINI, Paolo. *Systémy médií v postmoderním světě*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-377-2.

HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7367-040-2.

HOŘEC, Jaromír – SÍGL, Miroslav. *Generace 45*. Riopress, 1997. ISBN 80-85611-42-2.

KOZEL, Roman. *Moderní marketingový výzkum*. Praha: Grada Publishing, 2006. ISBN 978-80-247-0966-6.

KŘEČEK, Jan. *BUYING A GUN NOT TO USE IT? A Study of the change in Czech media ownership and its political instrumentalisation*. In: The journal World of Media. Journal of Russian Media and Journalism Studies. ISSN 2307-1605. (v tisku)

NHAN, Vi L.: 2008. *Media in China: Methods of State Control*. In: The Orator, 3/2008, 36-50.

REICHEL, Jiří. *Kapitoly metodologie sociálních výzkumů*. Praha: Grada, 2009. ISBN 978-80-247-3006-6.

STRAUSS, CORBIN. *Základy kvalitativního výzkumu: postupy a techniky metody zakotvené teorie*. Boskovice: Nakladatelství Albert, 1999. ISBN 80-85834-60-X.

TRAMPOTA, Tomáš – VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-683-4.

TUNSTALL, Jeremy – PALMER, Michael. *Media Moguls: Communication and society*. Routledge, 1991. ISBN 978-04-150-5467-6.

ŠTĚTKA, Václav. *Between a Rock and a Hard Place? Market Concentration, Local Ownership and Media Autonomy in the Czech Republic*. In: International Journal of Communication, 4(1), [online]. 2010, 865-885 [citováno dne 16. dubna 2017]. Dostupné z: www.ijoc.org/index.php/ijoc/article/download/790/463

VALTR, Pavel. *Současná Čína a my očima Evropanů*. Plzeň: Urbioprojekt Plzeň, 2012. ISBN 978-80-260-3193-2.

VILDOVÁ, Marta. *O privatizaci deníku Mladá fronta*. Bakalářská práce pro FHS UK v Praze, 2005. In: Britské listy. [online]. 16. června, 2005. [citováno dne 16. dubna 2017]. Dostupné z: <http://legacy.blisty.cz/art/23779.html>

Elektronické zdroje:

- 1) Česká televize: *Zeman: Česko uznává celistvost Číny. Včetně Tchaj-wanu a Tibetu.* [online]. 27. října 2014 [citováno dne 29. dubna 2017]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/1011929-zeman-cesko-uznava-celistvost-ciny-vcetne-tchaj-wanu-a-tibetu>
- 2) Zeman: *Nepřijel jsem vás do Číny učit lidská práva.* In: *Youtube* [online]. 31. října 2014 [citováno dne 29. dubna 2017]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=EJ2fGjVojNY>. Kanál uživatele OndraJez.
- 3) České noviny: *Soud: Nepuštění protičínských demonstrantů k Hradu bylo v pořádku.* [online]. 16. března 2017. [citováno dne 29. dubna 2017]. Dostupné z: <http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/soud-nepusteni-proticinskych-demonstrantu-k-hradu-bylo-v-poradku/1461864>
- 4) Usnesení Ústavního soudu České republiky, spisová značka IV.ÚS 1706/16#1. Soudce zpravodaj: Jan Musil. [online]. 9. června 2016. [citováno dne 29. dubna 2017]. Dostupné z: <http://nalus.usoud.cz/Search/Search.aspx>
- 5) Hrad.cz: *Čína je pro exportéry nenasyčený trh.* [online]. 29. března 2016. [citováno dne 29. dubna 2017]. Dostupné z: <https://www.hrad.cz/cs/prezident-cr/soucasny-prezident-cr/vybrane-projevy-a-rozhovory/cina-je-pro-exportery-nenasyceny-trh-12556>
- 6) Hrad.cz: *Projev prezidenta republiky při zahájení diskuzního stolu s českými a čínskými investory.* [online]. 30. března 2016. [citováno dne 29. dubna 2017]. Dostupné z: <https://www.hrad.cz/cs/prezident-cr/soucasny-prezident-cr/vybrane-projevy-a-rozhovory/projev-prezidenta-republiky-pri-zahajeni-diskuzniho-stolu-s-ceskymi-a-cinskymi-investory-12564>
- 7) Mediaguru: *Soukup: Vlastníci médií obsah neřeší.* [online]. 31. října 2013. [citováno dne 2. května 2017]. Dostupné z: <https://www.mediaguru.cz/2013/10/soukup-vlastnici-medii-obsah-neresi/>

- 8) PEHE, Jiří. Deník Referendum: *Proč patří česká média do Středomoří*. [online]. 26. dubna 2010. [citováno dne 2. května 2017]. Dostupné z: <http://denikreferendum.cz/clanek/3154-proc-patri-ceska-media-do-stredomori>
- 9) TABERY, Erik. Respekt: *Editorial: Bakala, OKD a Respekt*. [online]. 22. září 2013 [aktualizace 13. května 2017; citováno dne 14. května 2017]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/tydenik/2013/39/editorial-bakala-okd-a-respekt>
- 10) AUST, Ondřej. *Mediář: Tabery: rozhodnutí nepsat o Bakalovi bylo chybné*. [online]. 20. dubna 2015 [citováno dne 14. května 2017]. Dostupné z: <http://www.mediary.cz/tabery-rozhodnuti-nepsat-o-bakalovi-bylo-chybne/>
- 11) iHned.cz. *Empresa Media koupila TV Barrandov*. [online]. 12. září 2012 [citováno dne 2. května 2017]. Dostupné z: <http://archiv.ihned.cz/c1-57447190-empresa-media-koupila-tv-barrandov>)
- 12) Mediaguru. *Marcela Hrdá končí ve vedení Barrandova, jde do CEFC*. [online]. 29. ledna 2016 [citováno dne 2. května 2017]. Dostupné z: <https://www.mediaguru.cz/2016/01/marcela-hrda-konci-ve-vedeni-skupiny-barrandov/>
- 13) Mediaguru. *Forbes: Nejvlivnějším v českých médiích je Babiš*. [online]. 8. září 2016 [citováno dne 2. května 2017]. Dostupné z: <https://www.mediaguru.cz/2016/09/forbes-nejvlivnejsim-v-ceskych-mediich-je-babis-2/>
- 14) Ekonom. *Šéf zelených varuje Johna před podnikatelem, který pomáhal i jeho straně*. [online]. 25. května 2010 [citováno dne 2. května 2017]. Dostupné z: <https://ekonom.ihned.cz/c1-43807750-sef-zelenych-varuje-johna-pred-podnikatelem-ktery-pomahal-i-jeho-strane>
- 15) BARÁK, Michal. *Neovlivní. Top 10 showbyznysu: č. 5 pro boxera, žijícího z nostalgie*. [online]. 26. září 2016 [citováno dne 2. května 2017]. Dostupné z: <http://neovlivni.cz/top-10-vlivnych-v-soubyznysu-2016-cislo-5/>

- 16) Euro. *CEFC dokončuje v Česku investice za 31 miliard, plánuje další za deset.* [online]. 14. listopadu 2016 [citováno dne 2. května 2017]. Dostupné z: <http://www.euro.cz/byznys/cefc-dokoncuje-v-cesku-investice-za-31-miliard-planuje-dalsi-za-deset-1315012>
- 17) Týden.cz. *Společné prohlášení EMPRESA MEDIA a MÉDEA GROUP a CEFC China.* [online]. 19. února 2016 [citováno dne 2. května 2017]. Dostupné z: http://www.tyden.cz/rubriky/media/spolecne-prohlaseni-empresa-media-a-medea-group-a-cefc-china_373089.html
- 18) BŘEŠŤAN, Robert. HlídacíPes.org. *Jaroslav Tvrdik složil funkce ve vedení vydavatelství Empresa Media i agentury Médea.* [online]. 27. února 2017 [citováno dne 2. května 2017]. Dostupné z: <http://hlidacipes.org/jaroslav-tvrdik-slozil-funkce-ve-vedeni-vydavatelstvi-empresa-media-i-agenture-medea/>
- 19) Týden.cz. *Čínský prezident dostal klíče od pražských bran.* (součástí je online přenos) [online]. 29. března 2016 [citováno dne 17. března 2017]. Dostupné z: http://www.tyden.cz/rubriky/domaci/cinsky-prezident-dostal-klice-od-prazskych-bran_377663.html
- 20) KYŠA, Leoš. Mediahub. *Online přenos na Týden.cz z návštěvy čínského prezidenta proběhl bez jediné zmínky o protestech. Čínští spolumajitelé museli být spokojeni.* [online]. 29. března 2016 [citováno dne 19. března 2017]. Dostupné z: <http://mediahub.cz/media/900621-online-prenos-na-tyden-cz-z-navstevy-cinskeho-prezidenta-probehl-bez-jedine-zminky-o-protestech-cinsti-spolumajitele-museli-byt-spokojeni>
- 21) Česká televize. *Reportéři ČT.* (17:40). [online]. 4. dubna 2016 [citováno dne 21. března 2017]. Dostupné z: <http://ceskatelevize.cz/ivysilani/1142743803-reporteri-ct/216452801240012>

22) Mediamania. *Sledovanost televizních pořadů 28. 3. 2016*. [online]. 29. března 2016 [citováno dne 22. března 2017]. Dostupné z : http://mediamania.tyden.cz/rubriky/statistiky/top-porady/sledovanost-televiznich-poradu-28-3-2016_377718.html

23) Česko-slovenská filmová databáze. *Noc hvězd*. [online]. [citováno dne 22. března 2017]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/429387-noc-hvezd/komentare/>

Další využití webových zdroje:

Návštěvnost webových stránek – www.netmonitor.cz/online-data-ola

Náklady periodického tisku – www.abccr.cz/vydavatelstvi-v-systemu/periodicky-tisk

Čtenost a prodaný náklad periodického tisku – www.unievydavatelu.cz/cs/home

Sledovanost televizí – www.ato.cz

Plná znění zpráv tištěných periodik, internetu a doslovné přepisy zpravodajských a publicistických pořadů z TV a rozhlasu – <http://mediasearch.newwtonmedia.cz>

Zpravodajství České tiskové kanceláře:

ČTK. *Babiš: Nákup mediální skupiny Mafra Agrofertem byla chyba*. 17. října 2014.

ČTK. *Sanoma prodala své aktivity v ČR společnosti Astrosat*. 23. prosince 2013.

ČTK. *TV Barrandov od 1. června prodlouží večerní zprávy*. 28. května 2013.

ČTK. *TV Barrandov bude spolupracovat na programu s čínskou televizí*. 23. června 2015.

ČTK. *Soukup má na média silný vliv, TV Barrandov stačila získat diváky*. 29. ledna 2013.

ČTK. *Miliardář Kellner doprovodí Zemana na cestě do Číny*. 10. března 2017.

ČTK. *V noci někdo poškodil desítky čínských vlajek v pražských ulicích*. 26. března 2016.

ČTK. *Z trasy z letiště na Hrad zmizely vlajky vítající prezidenta Číny*. 27. března 2016.

ČTK. *Čínský prezident přijel do zámku v Lánech na setkání se Zemanem*. 28. března 2016.

ČTK. *Čínský prezident dostal od primátorky symbolický klíč od bran*. 29. března 2016

ČTK. *Do Česka dnes přiletí čínský prezident*. 28. března 2016

Další zdroje:

SVOBODOVÁ, Petra. *Mediální prostředí Čínské lidové republiky*. Praha, 2016. 118 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Jan Cebe, Ph.D.

KALIBA, Jan. Čína v českém tisku: Srovnání reprezentací autoritářského politického systému v demokratickém mediálním systému. Praha: Univerzita Karlova, Fakulta sociální věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky, katedra mediálních studií, 2009. 112 s. Vedoucí diplomové práce PhDr. Irena Reifová, Ph.D.

BOUBÍNOVÁ, Karolína. *TV Barrandov: Nová televizní stanice*. Praha: Univerzita Karlova, Fakulta sociální věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky, 2011. 58 s. Vedoucí diplomové práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

9. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Oficiální program návštěvy čínského prezidenta Si Ťin-pchinga v ČR (tisková zpráva)

Příloha č. 2: Projev prezidenta Miloše Zemana na česko-čínském podnikatelském fóru na Žofíně (přepis projevu)

Příloha č. 3: Projev prezidenta Miloše Zemana při setkání s tiskem u příležitosti návštěvy čínského prezidenta (přepis projevu)

Příloha č. 4: Projev prezidenta Miloše Zemana při slavnostní večeři při návštěvě prezidenta Číny (přepis projevu)

Příloha č. 5: Společné prohlášení společností Empresa Media, Médea Group a CEFC (tisková zpráva)

Příloha č. 6: Sledovanost televizí v roce 2016, zdroj ATO – Nielsen Admosphere (graf)

Příloha č. 7: Nejnavštěvovanější zpravodajské servery v březnu 2016, zdroj NetMonitor (obrázek)

Příloha č. 8: Prodaný náklad týdeníku Týden v prvním pololetí 2016, zdroj ABC ČR (obrázek)

Přílohy

Příloha č. 1: Oficiální program návštěvy čínského prezidenta Si Ťin-pchinga v ČR
(tisková zpráva)

Státní návštěva prezidenta Čínské lidové republiky v České republice

28. března 2016

Ve dnech 28. – 30. března 2016 se uskutečnila státní návštěva Xi Jinpinga, prezidenta Čínské lidové republiky, v České republice.

Program návštěvy

Změna programu vyhrazena!

První den návštěvy

pondělí dne 28. března 2016

14:00 - přilet prezidenta Čínské lidové republiky zvláštním letadlem do Prahy

** fototermin*

17:00 – setkání prezidentů České republiky a Čínské lidové republiky na zámku v Lánech

** fototermin*

17:20 - zasazení památného stromu prezidentem Čínské lidové republiky a prezidentem České republiky a odhalení pamětní desky

** fototermin*

Druhý den návštěvy

úterý dne 29. března 2016

10:00 - příjezd prezidenta Čínské lidové republiky na Pražský hrad

přivítání prezidenta Čínské lidové republiky prezidentem České republiky

uvítací ceremoniál s vojenskými poctami

** fototermin během ceremoniálu*

10:35 - soukromé setkání prezidentů České republiky a Čínské lidové republiky

** fototermin na začátku setkání*

11:45 - ceremoniál podpisu dokumentů mezi zástupci České republiky a Čínské lidové republiky
navazuje

setkání se zástupci tisku

12:45 - setkání prezidentů s mladými fotbalisty a hokejisty

**fototermín*

***jen pro již akreditovaná média!*

15:30 - setkání prezidenta Čínské lidové republiky s panem Milanem Štěchem, předsedou Senátu Parlamentu České republiky

(Lichtenštejnský palác)

** fototermín na začátku setkání*

16:05 - setkání prezidenta Čínské lidové republiky s panem Janem Hamáčkem, předsedou Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

** fototermín na začátku setkání*

16:35 - setkání prezidenta Čínské lidové republiky s panem Bohuslavem Sobotkou, předsedou vlády České republiky

** fototermín na začátku setkání*

17:10 - setkání prezidenta Čínské lidové republiky s paní Adrianou Krnáčovou, primátorkou hlavního města Prahy

** fototermín*

Třetí den návštěvy

středa dne 30. března 2016

10:30 – účast prezidentů České republiky a Čínské lidové republiky při diskuzním stolu s českými a čínskými investory

(Palác Žofín)

** tisk přítomen*

11:30 – návštěva prezidenta Čínské lidové republiky ve Strahovském klášteře

** tisk přítomen*

15:00 - odlet prezidenta Čínské lidové republiky zvláštním letadlem z Prahy

** tisk přítomen*

Jiří Ovčáček, ředitel Odboru tiskového a tiskový mluvčí prezidenta republiky

Příloha č. 2: Projev prezidenta Miloše Zemana na česko-čínském podnikatelském fóru na Žofině (přepis projevu)

Projev prezidenta republiky při zahájení diskuzního stolu s českými a čínskými investory

30. března 2016

Vážený pane prezidente Čínské lidové republiky, dámy a pánové,

velice si vážím toho, že pan čínský prezident s sebou vzal třicet nejúspěšnějších představitelů čínské podnikatelské sféry a my jsme reagovali, pane prezidente, naprosto obdobným způsobem, a aby byla zajištěna rovnováha, pozvali jsme třicet nejúspěšnějších českých podnikatelů, protože setkávání neúspěšných lidí je nezajímavé.

Bylo připraveno přibližně třicet dohod v nejrůznějších oblastech. Já jsem rád, že jsme se před chvílí dohodli s panem prezidentem, že za naší účasti bude všech těchto třicet dohod podepsáno, protože bych považoval za urážku těch, kteří tyto dohody připravovali, aby nebyly podepsány za účasti prezidentů, a nevím, jestli nám organizátoři u toho dovolí sedět, pane prezidente, nebo budeme muset stát, ale i tak to rádi uděláme. Nechci zmiňovat konkrétní dohody, protože ty budou ohlášeny moderátorem, chtěl bych jenom zdůraznit, že platí onen objem devadesáti pěti miliard korun čínských investic, které jsem uvedl na tiskové konferenci včera s panem prezidentem a kde jedna z nejdůležitějších investic je právě spolupráce s Ping An Bank.

Ale každý z nás má právo na svoje osobní štěstí a včera na slavnostní večeři na počest pana prezidenta jsem mluvil o politicích, kteří mají svůj sen. Snem pana čínského prezidenta je nová hedvábná stezka One Belt, One Road. Já mám také, přátelé, svůj malý sen a to je vodní koridor Dunaj-Odra-Labe. V současné době probíhají práce na feasibility study tohoto projektu. Já věřím, že tyto práce dopadnou úspěšně a velice vítám předběžný zájem čínských firem o případnou spoluúčasť na tomto projektu. Vím, že samozřejmě ta smlouva, která se mezi těmi třiceti na toto téma bude podepisovat, je smlouva o analytické spolupráci, nikoli ještě definitivní smlouva, ale sny trvají dlouho. Tři soutěsky, jak mně říkal pan prezident, se stavěly dvacet let a nakonec skončily úspěšným výsledkem. Takže dovolte mi toto osobní vyznání a současně i poděkování čínským dvěma firmám, které o tento projekt mají zájem, protože každý člověk má právo udělat si radost.

Pronášení dlouhých projevů nemá smysl a na závěr bych chtěl proto říci jenom jednu věc, pane prezidente. Politici mají podnikatelům otevřít dveře, ale ten podnikatel, který těmi otevřenými dveřmi nedokáže vstoupit, nestojí za to, abychom se jím dále zabývali, vstoupit musíte sami a já děkuji všem, kdo dokázali vstoupit, což dokází právě připravené a dohodnuté smlouvy.

Velice jim děkuji za jejich práci a Vám děkuji za pozornost.

Miloš Zeman, prezident republiky, 30. března 2016, palác Žofín

Příloha č. 3: Projev prezidenta Miloše Zemana při setkání s tiskem u příležitosti návštěvy čínského prezidenta (přepis projevu)

Projev prezidenta republiky při setkání s tiskem u příležitosti návštěvy prezidenta ČLR

29. března 2016

Vážený pane prezidente,

chtěl bych se Vám omluvit za to, že nemám funkční zlatý kočár, kterým bych Vás svezl tak, jako Vás svezla královna Alžběta II. Chtěl bych se omluvit i za to, že nevlastním Bílý dům, kde jste se nedávno setkal s prezidentem Obamou. Chtěl bych jenom poznamenat, že Praze se říká „Zlatá Praha“ a zlaté město je více než zlatý kočár. A Bílý dům byl postaven čtyři sta padesát let poté, co tady v Praze vznikala katedrála, kterou jste viděl. Takže není se za co stydět.

Vážím si jak našeho osobního přátelství, tak navázaných skvělých obchodních vztahů mezi Čínskou lidovou republikou a Českou republikou. Zítra na Žofíně budeme na business fóru podepisovat konkrétní obchodní smlouvy, a jestliže jsem odhadoval, že objem čínských investic v tomto roce bude čtyřicet pět miliard korun, hluboce jsem se zmýlil. Je to jenom na tento rok devadesát pět miliard korun.

Ale samozřejmě, že investice jdou i opačným směrem. Vážím si toho, že firma Škoda Auto, což je naše nejúspěšnější firma, bude v průběhu příštích pěti let investovat šedesát miliard korun pro výstavbu svých závodů v Čínské lidové republice. Vážím si i investic našeho leteckého průmyslu a tak bych mohl pokračovat dál a dál.

Skončil bych tím, že vztahy mezi našimi státy nejsou založeny jenom na ekonomické základně. Snažíme se rozvíjet i výměnu osob. Jsem rád, že už platí pětiletá víza pro čínské podnikatele, ale bylo by dobré zjednodušit vízovou povinnost i pro další osoby. Za chvíli se setkáme s čínskými a českými fotbalisty, což je záležitost spolupráce v oblasti sportu, a věřím, že stejné úrovně spolupráce dosáhneme i v oblasti kultury a v oblastech dalších.

Závěrem bych popřál, aby slovy našeho premiéra Bohuslava Sobotky, se Česká republika stala vstupní branou pro Čínskou lidovou republiky do Evropské unie a sám bych dodal, aby byla klidným přístavem, do kterého se budou vracet po nejrůznějších bouřích čínské lodi, aby tam našly přátelské přijetí.

Děkuji Vám za pozornost.

Miloš Zeman, prezident republiky, 29. března 2016, Pražský hrad

**Příloha č. 4: Projev prezidenta Miloše Zemana při slavnostní večeři při návštěvě
prezidenta Číny (přepis projevu)**

**Projev prezidenta republiky při slavnostní večeři při
návštěvě prezidenta ČLR**

29. března 2016

Vážený pane prezidente Čínské lidové republiky, dámy a pánové,

přemýšlím o dvou typech politiků. Ten první má svůj sen, a ten sen se buď podaří, nebo nepodaří uskutečnit. A pokuta tohoto politika je právě v tom, že má sen. A já jsem rád, že se setkávám s politikem, který má svůj sen. Je to sen nejenom čínský, je to svým způsobem sen celosvětový. Je to sen o mírumilovném spojení našich kontinentů velkou Hedvábnou stezkou, One Belt, One Road. A když jste dorazil do České republiky, dorazil jste na konec velké Hedvábné stezky. Při našem setkání jsem několikrát zdůraznil, že bych si přál, aby právě Česká republika byla pro lidovou Čínu bezpečným a nerušeným přístavem.

Vážím si rovněž čínské iniciativy ve formátu 16+1. A při vší úctě k tomuto formátu, nic nemůže nahradit Váš velký sen. Máme pro Vás po večeři připraveno několik překvapení, pane prezidente. Jedním z nich bude podpis dohody o překladu Vaší knihy do češtiny, druhým krátký koncert slavného chlapeckého pěveckého sboru Boni Pueri ve Vladislavském sále, na který Vás srdečně zvu, a za pět minut se ozvou výbuchy, které nebudou teroristickým útokem, ale ohňostrojem na pobřeží Vltavy na Vaši počest.

A protože jsem se ve svém mládí jako prognostik zabýval lidskými sny, dovoluji mi, abych připil na Váš sen, na Čínskou lidovou republiku a na člověka, který dokáže tvořit sny, na prezidenta Čínské lidové republiky.

Miloš Zeman, prezident republiky, Pražský hrad, 29. března 2016

Příloha č. 5: Společné prohlášení společností Empresa Media, Médea Group a CEFC (tisková zpráva)

Praha, 16. února 2016 - Po pěti měsících od podepsání smluv, na jejichž základě CEFC China Energy Company Limited vstoupila jako partner do společností EMPRESA MEDIA, a.s., a MÉDEA, a.s., byla úspěšně završena úvodní etapa jejich právních a finančních prověrek a vstup CEFC China do obou společností je již dokončený. CEFC China tak nyní vlastní 30% podíl v MÉDEA, a.s., a 49% podíl v EMPRESA MEDIA, a.s.

Zároveň společnost CEFC China navrhla jmenování svých zástupců do statutárních orgánů obou společností. Členem jejich představenstev se stane prezident společnosti CEFC Group (Europe) Company, a.s., Haiping Chen a členkou dozorčích rad viceprezidentka CEFC Group (Europe) Company, a.s., Marcela Hrdá.

"Dokončení první fáze společného projektu vnímáme jako začátek dlouhodobé spolupráce při rozvoji obou společností. Chceme se podílet jak na růstu médií, tak i na stabilizaci a posilování pozice mediální agentury a maximalizaci ekonomických výnosů celé skupiny," vysvětluje pan Chau To Chan, prezident společnosti CEFC.

"Čínský partner přináší posílení finanční stability našich společností. Vedle toho otevírá zajímavé možnosti pro naši televizi Barrandov, včetně uplatnění programů z vlastní tvorby na čínském trhu. Obojí znamená významný impuls pro další rozvoj našeho podnikání," dodává předseda představenstva společností Barrandov Televizní Studio, a.s., EMPRESA MEDIA, a.s., a MÉDEA, a.s., Jaromír Soukup.

V další fázi spolupráce bude předmětem jednání prohloubení vzájemné spolupráce, včetně vytvoření společného podniku, resp. holdingové struktury. Beze změny zůstává základní koncept, podle kterého se čínští partneři budou podílet na strategickém směřování společností, zatímco operativní řízení obchodních i mediálních aktivit zůstane Jaromíru Soukupovi.

O CEFC:

Společnost CEFC China Energy Company Limited je největší soukromou společností v Šanghaji a šestou největší v Číně. Byla zařazena do TOP 500 firem světa a opakovaně byla zařazena mezi TOP 10 nejvlivnějších společností ČLR. Od září 2015 CEFC provedla v Česku několik investic, mezi nimiž dominují kapitálové vstupy do J&T Finance Group, J&T Bank AO, Travel Service, Pivovary Lobkowicz Group a rovněž do komunikační skupiny Médea Group a mediálního domu EMPRESA MEDIA. Vstoupila rovněž do fotbalového klubu SK Slavia Praha a koupila několik významných nemovitostí. CEFC si Prahu vybrala jako hlavní sídlo svých středoevropských aktivit.

O EMPRESA MEDIA:

Vydavatelství EMPRESA MEDIA je třetím největším mediálním koncernem v České republice se zásahem přes 85 procent populace České republiky. Vlastní TV Barrandov a produkční společnost Real TV. Portfolio vydavatelství zahrnuje nejprodávanější týdeník na trhu Sedmičku, prestižní zpravodajský magazín Týden, dále pak časopisy Instinkt,

Interview, Exkluziv, Popcorn, Top Dívky a Animáček, odborný titul MarketingSalesMedia a elektronický deník Týden.cz. Na Slovensku EMPRESA MEDIA vydává časopisy Exkluziv a Interview ve slovenské obsahové verzi.

O MÉDEA GROUP:

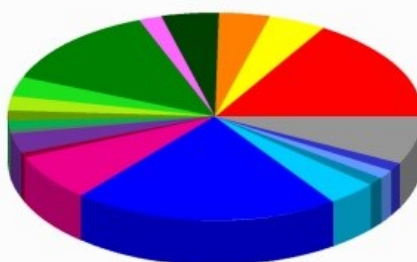
MÉDEA GROUP je největší komunikační skupina na českém trhu. Je kompaktním sdružením firem, poskytujících kompletní servis v oblasti marketingové komunikace. A to jak z oblasti mediální komunikace, analýz cílových skupin, strategického a detailního plánování, efektivního nákupu mediálních aktivit a následného vyhodnocení dopadu, tak z oblasti kreativity, grafických prací a kompletní realizace podlinkových aktivit.

Příloha č. 6: Sledovanost televizí v roce 2016, zdroj ATO – Nielsen Admosphere (graf)

15+

Share pro 15+ za celý rok 2016 (1.1. - 31.12.) - celý den (6:00 - 6:00)

ČT1	ČT2	ČT24	ČT sport	ČT-D / ČT art	Prima	Prima COOL	Prima love	Prima ZOOM	Prima MAX	Media club	Stanice At Media	Stanice O	Skupina Barrandov	Nova	Nova Cinema	FANDA	SMIČHO V	Telka	Ostatní stanice
16,27%	4,46%	3,99%	4,46%	1,78%	12,83%	3,03%	2,25%	1,62%	1,37%	0,63%	3,09%	0,73%	7,34%	20,83%	3,89%	1,32%	1,34%	1,34%	7,43%

Zdroj: ATO - Nielsen Admosphere

Příloha č. 7: Nejnavštěvovanější zpravodajské servery v březnu 2016, zdroj NetMonitor (obrázek)

☐ + Název	RU	PV	Visits
3 ☐ — Zpravodajství	5 154 837	385 826 580	133 878 220
3.1 ☐ novinky.cz rubrika Zpravodajství	3 709 355	140 656 760	63 679 188
3.2 ☐ idnes.cz Zpravy	2 055 716	94 116 199	21 584 959
3.3 ☐ aktualne.cz Zpravy	1 351 223	34 084 622	12 547 649
3.4 ☐ nova.cz TN.CZ tn_ZPRAVODAJSTVÍ	1 164 394	20 290 830	5 916 276
3.5 ☐ denik.cz Zpravodajství Deník	942 175	11 825 275	5 220 273
3.6 ☐ blesk.cz Zprávy	923 463	23 256 910	5 671 203
3.7 ☐ lidovky.cz Zpravodajství	667 099	19 848 179	5 334 598
3.8 ☐ parlamentnilisty.cz	597 149	22 026 767	5 534 016
3.9 ☐ ihned.cz Zpravodajství	474 741	2 968 283	1 734 315
3.10 ☐ eurozpravy.cz	348 916	4 333 457	1 798 321
3.11 ☐ echo24.cz	227 488	2 751 941	1 126 705
3.12 ☐ tyden.cz Tyden.cz Tyden.cz - Zpravodaj...	181 141	2 011 464	923 791
3.13 ☐ ceskei... Zpravodajství / tyden.cz Tyden.cz Tyden.cz - Zpravodajství		1 278 555	590 617
3.14 ☐ svobodneforum.cz	141 301	1 534 153	582 881
3.15 ☐ instory.cz	112 821	1 668 963	680 960
3.16 ☐ svobodnymonitor.cz	105 160	1 765 235	204 135
3.17 ☐ ac24.cz	95 780	891 978	433 727

Příloha č. 8: Prodaný náklad týdeníku Týden v prvním pololetí 2016, zdroj ABC ČR (obrázek)

POSLEDNÍ OVĚŘENÁ DATA

2016 		
<u>Červen 2016</u>	TN 57 058	PN 57 901
<u>Květen 2016</u>	TN 56 601	PN 57 898
<u>Duben 2016</u>	TN 56 496	PN 56 904
<u>Březen 2016</u>	TN 54 441	PN 56 472
<u>Únor 2016</u>	TN 54 753	PN 51 749
<u>Leden 2016</u>	TN 54 302	PN 48 930